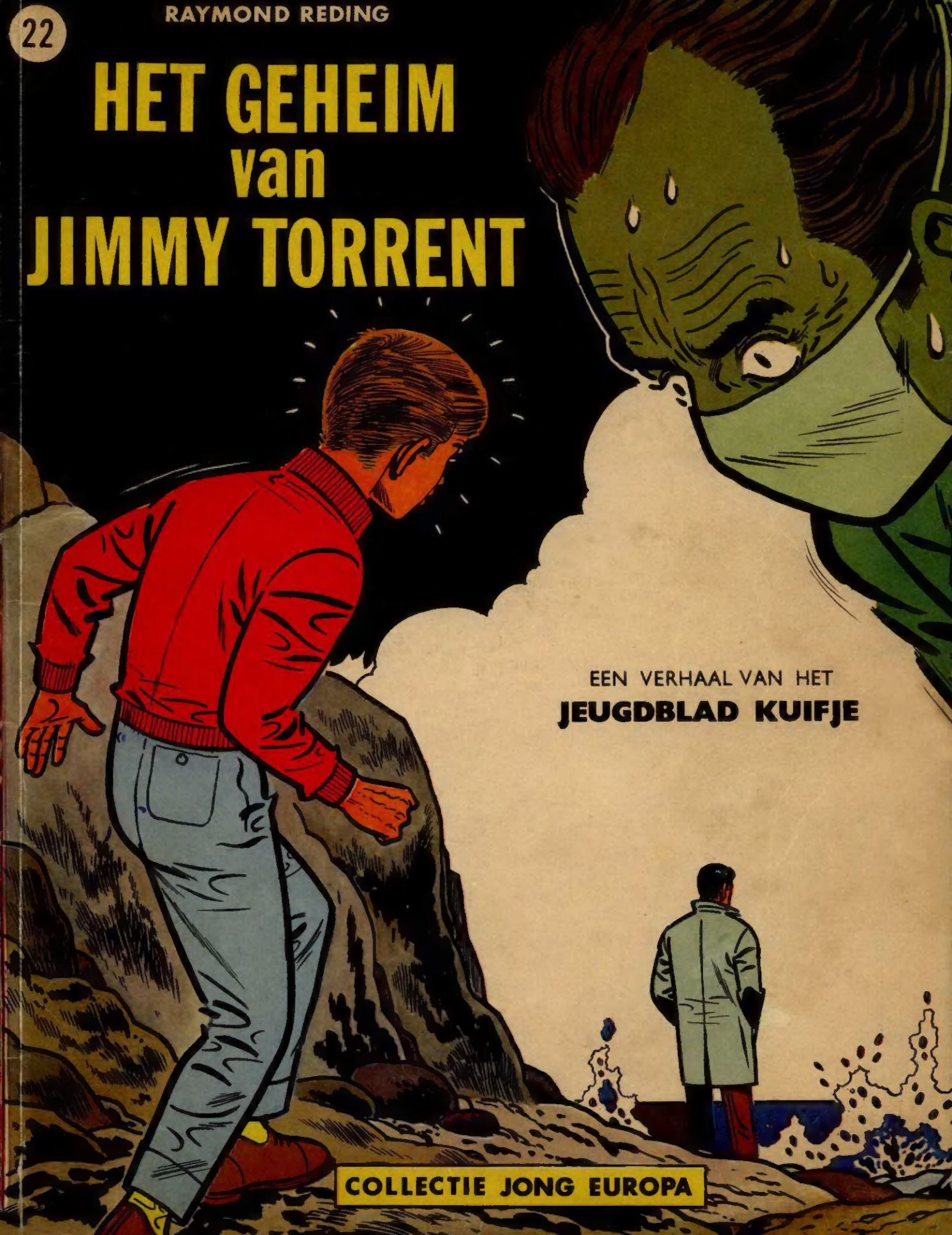

HET GEHEIM van JIMMY TORRENT

EEN VERHAAL VAN HET
JEUGDBLAD KUIFJE

COLLECTIE JONG EUROPA

RAYMOND REDING

HET GEHEIM van JIMMY TORRENT

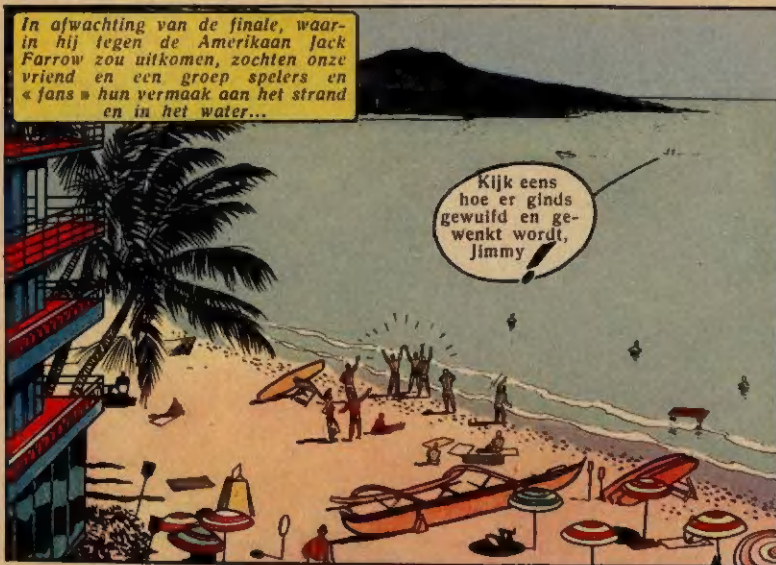
DE LOMBARD UITGAVEN

PAUL-HENRI SPAAKLAAN, 1-11

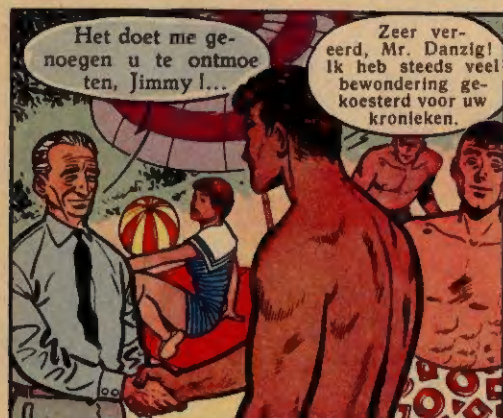
BRUSSEL 7

In afwachting van de finale, waarin hij tegen de Amerikaan Jack Farrow zou uitkomen, zochten onze vriend en een groep spelers en « fans » hun vermaak aan het strand en in het water...

Enkele ogenblikken later

© BRITISH LAWN-TENNIS ASSOCIATION

Ik! Het tennissen opgeven!

Laat ons elkaar goed begrijpen, ik bedoelde als liefhebber! Heeft men u geen voorstellen gedaan om beroepsspeler te worden?...

Inderdaad! Jack Kramer heeft me een belangrijke som aangeboden om bij zijn troep aan te sluiten en de Franse federatie heeft me een gelijkaardige aanbieding gedaan om haar «beloften» te trainen

En u hebt geweigerd...

Juist... indien ik prof werd, zou ik het recht verbeuren om mijn land te vertegenwoordigen!

Ik feliciteer u: weinig spelers zouden aan de verleiding van het geld weerstaan!

En hoe staat het met uw jonge beschermeling Jari?... Hij heeft een geweldige indruk gemaakt aan de Azuren-kust...

Hij is zeer fit, maar ik wil niet dat hij op zijn leeftijd teveel aan competitiewedstrijden deelneemt! Hij zet zijn studies verder te Torquay en speelt iedere dag een uur tennis.

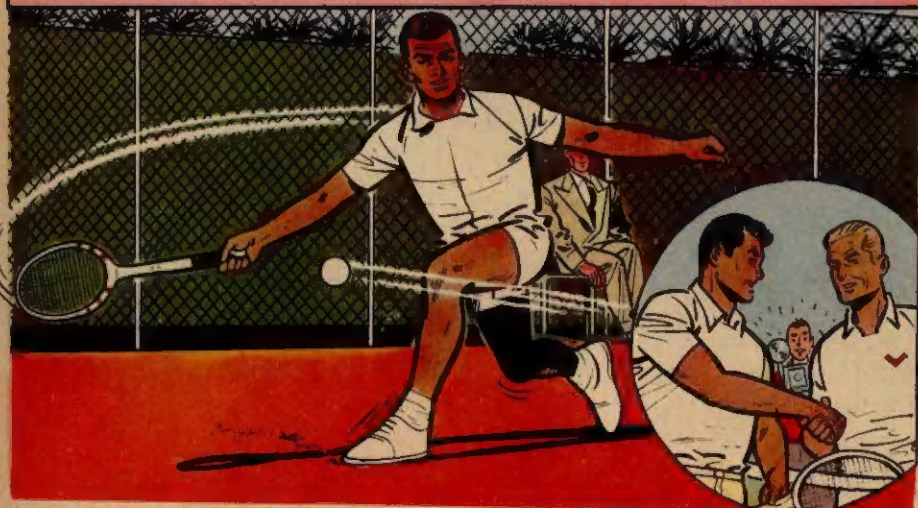
In de grond voldoet u aan de wensen van de Franse federatie, vermits u een van haar veelbelovende jongeren oefent! Jari is nog steeds Fransman, nietwaar?

Ja, en ik hou er niet aan dat hij van nationaliteit verandert... Ikzelf ben Fransman langs moederskant...

Ha!... Ik meen dat het voor u tijd wordt om u naar de kleedkamers te begeven... We zullen elkaar na de wedstrijd weerzien! Veel geluk!...

Twee uren nadien veroverde Jimmy Torrent het Caraïbe Hilton Kampioenschap in 3 sets, tegenover een tegenstander, die door de loden hitte die op het stadion woog, gehandicapt was...

's Morgens, aan de andere zijde van de Oceaan, bij de uitzending van de nieuwsberichten van de B.B.C

Tennis. Herinneren wij er aan dat Jimmy Torrent te Porto-Rico Jack Farrow verslagen heeft met 6-4, 6-0, 6-2. Rugby. De Franse federatie van rugby heeft medegedeeld dat...

Zut!

Ik zal de Franse post opzetten... Misschien geeft die minder saaie «officiële» berichten!...

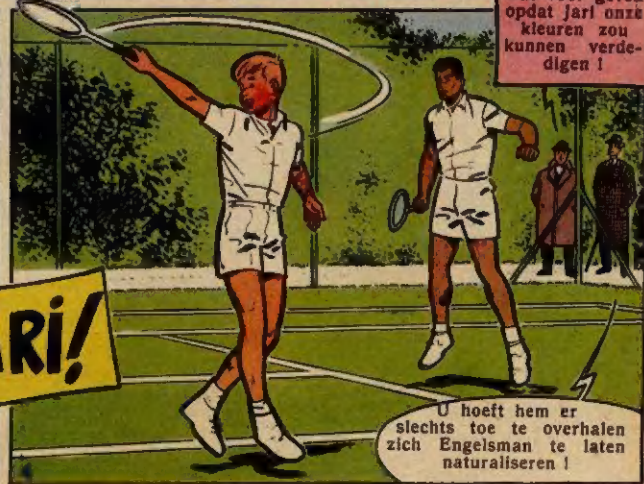
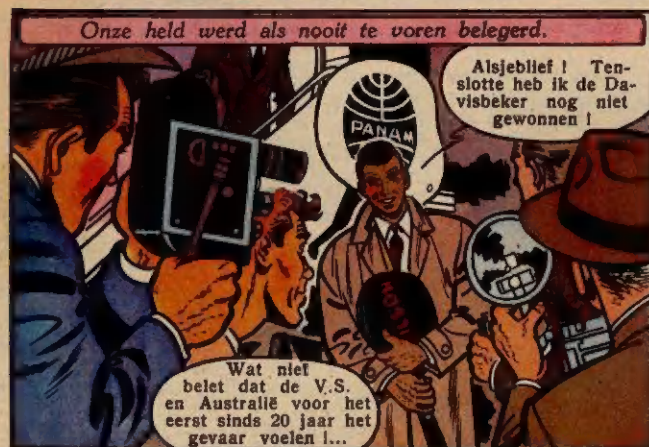
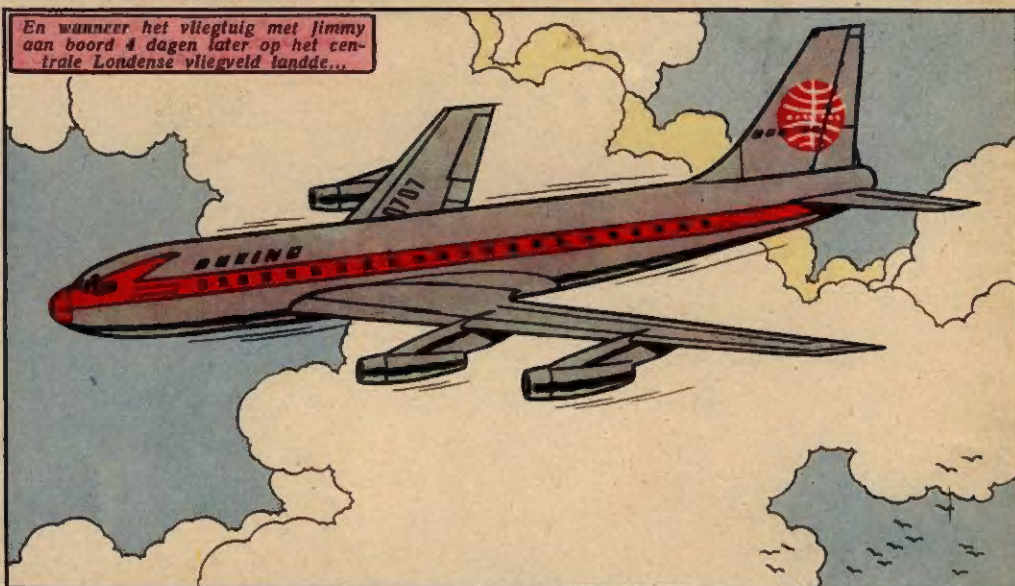
...en dit waren de laatste sportberichten door Luc Marvan...

Nog eens zut!

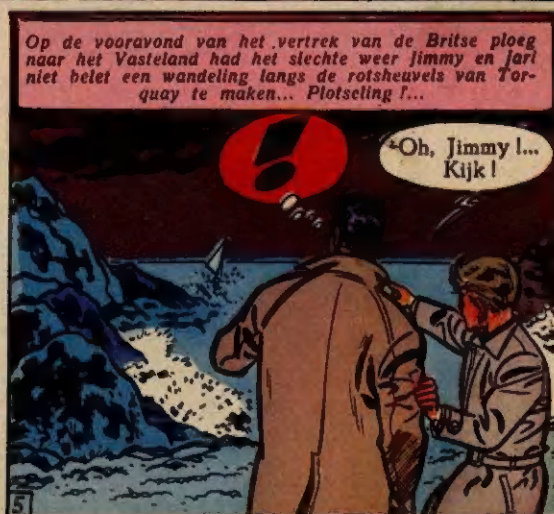
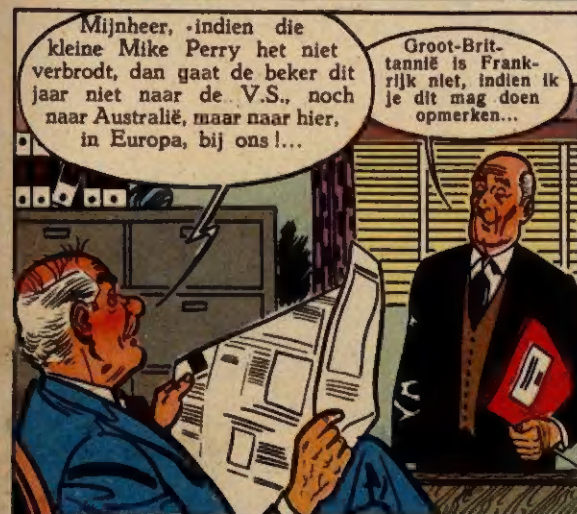
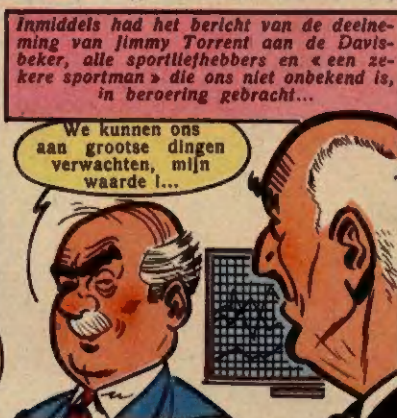
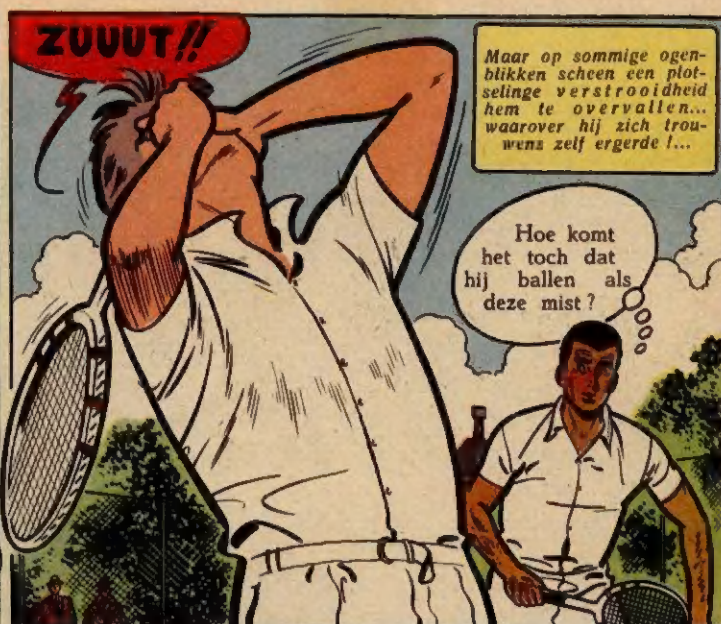
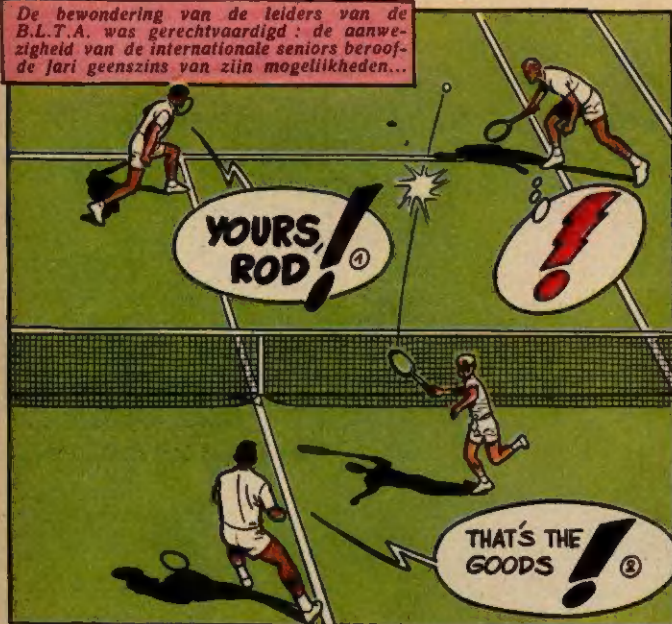

Zopas bereikt ons het bericht van een tragisch ongeluk. De echtgenote en de zoon van professor Jourvray, een onzer meest vooraanstaande chirurgen, hebben deze nacht de dood gevonden op de autoweg van het westen.

Master Jari! Wat overkomt u?

De bewondering van de leiders van de B.L.T.A. was gerechtvaardigd: de aanwezigheid van de internationale seniors beroofde Jari geenszins van zijn mogelijkheden...

(1) Aan jou, Rod! (2) O.K.

Eigenaardig toch!...
Er wordt om deze tijd van
het jaar niet veel aan zeilen ge-
daan! Vooral met zo'n
weer...

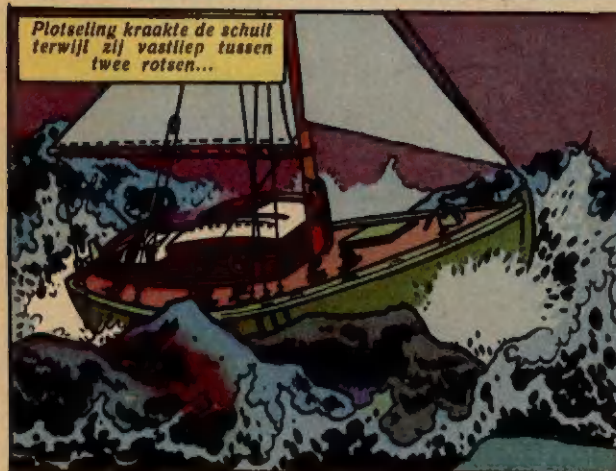

Men zou zeggen dat hij
op het punt van An-
stey's Cove aan-
stuurt!

Die man is gek!
Hoe denkt hij daar te
kunnen aanleggen? Kijk, hij
verdwijnt om de rot-
sen!...

Terwijl Jimmy en Jari geïntrigeerd
hun wandeling bevindigden, gleed
de kleine sloep, bestuurd door één
enkele man, gevaarlijk langs de
rotsen van Anstey's Cove en ver-
dween uit het gezicht van onze
vrienden...

Plotseling kraakte de schuit
terwijl zij vastliep tussen
twee rotsen...

Zonder zich om de staat van zijn
boot te bekommeren, sprong de man
met een pak onder de arm aan wal.

Oekleed in een regenmantel en een
hoed met neergeslagen randen,
bereikte hij enkele minuten nadien
de steenweg en stapte in de rich-
ting van de stad. Zijn stap ver-
raadde een grote vermoeidheid...

Ter hoogte van de eer-
ste huizen van de ag-
glomeratie gekomen, was
het reeds donker: gewor-
den... Aarzeland wend-
de de vreemdeling zijn
stappen naar het land-
goed van Jimmy Tor-
reni!

Eindelijk ben ik
er! Indien mijn
herinnering juist is,
moet die weg me
recht naar HEM
toe voeren!...

Voor het ijzeren hekken aarzelde de man een ruime poos. Hij wierp een blik op zijn uurwerk... Halftien

Dan nam hij een besluit.

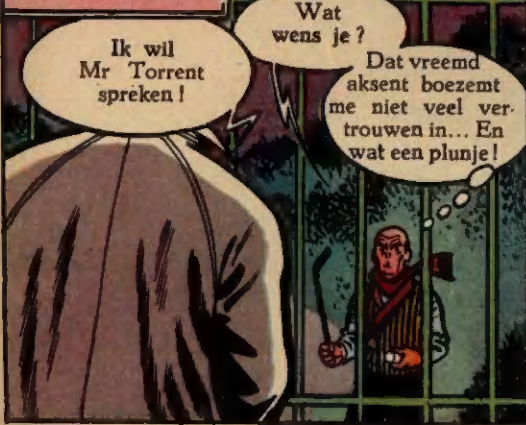

Wie belt er zo laat nog? Ik hoop maar dat Mr Jimmy er niet door gewekt is...

Wees voorzichtig, Reeves! Neem de pook mee. Ik heb altijd gezegd dat wij een flinke waakhond zouden moeten hebben!

Enkele seconden later...

Ik wil Mr Torrent spreken!

Wat wens je?

Dat vreemd aksent boezemt me niet veel vertrouwen in... En wat een plunje!

Mr Torrent is reeds naar bed. Hij moet morgenvroeg naar het Vasteland vertrekken!

Morgenvroeg! Verdraaid!... In dit geval MOET ik hem zien! DADELIJK! Geef hem dit briefje, a.u.b. Hij zal me ontvangen...

Ik zal zien of ik iets voor u doen kan. Wacht eventjes!

Ekskuseer, Mr Jimmy. Er staat een man voor de poort... met een heel verdacht uiterlijk... die me zijn kaartje heeft overhandigd...

Wat betekent dat?

Ik weet het niet, sir. Ik heb zijn kaartje niet gelezen...

Wat! Good gracious! Laat die man in de livingroom, ik kom onmiddellijk!

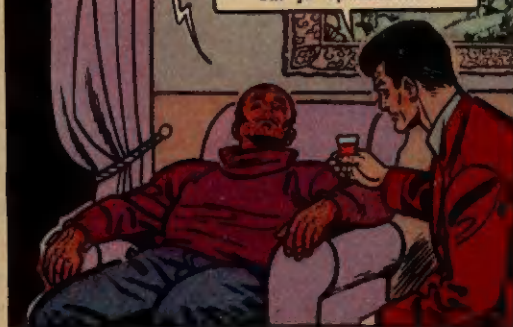
Enkele ogenblikken later...

JIJ! Hoe ben je tot hier gekomen? Wat is er met je gebeurd?

Verontschuldig me... maar als je wist welke moeilijkheden ik moest overwinnen om tot hier te komen... Ik wist niet meer van welk hout pijlen maken... IK MOEST JE ZIEN!

Drink een whisky! Dat zal je opkikkeren!

Je kan gaan, Reeves.

VERY WELL, SIR...

Wie is die armzalig aangeklede man? Zonderling... Zeer zonderling...

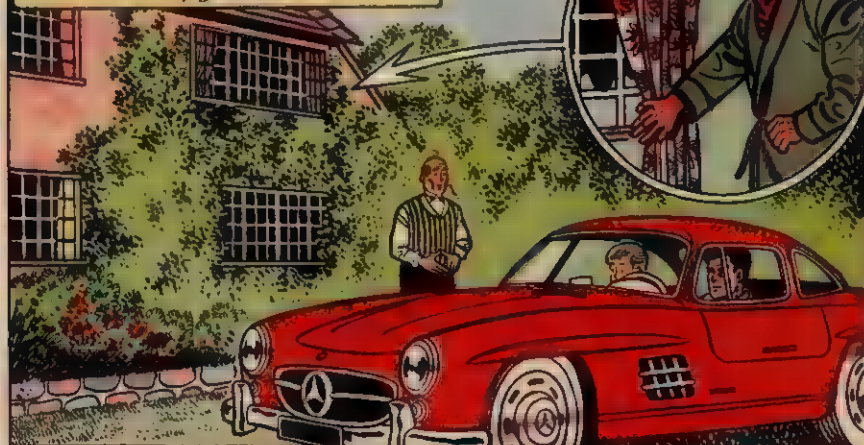
Torrent, ben je er zeker van dat NIEMAND kan horen wat ik je te vertellen heb?

Terwijl de Mercedes voor het huis start en wegrijdt, worden de gordijnen voor het ven-ster van de eerste verdieping een beetje op zij geschoven.

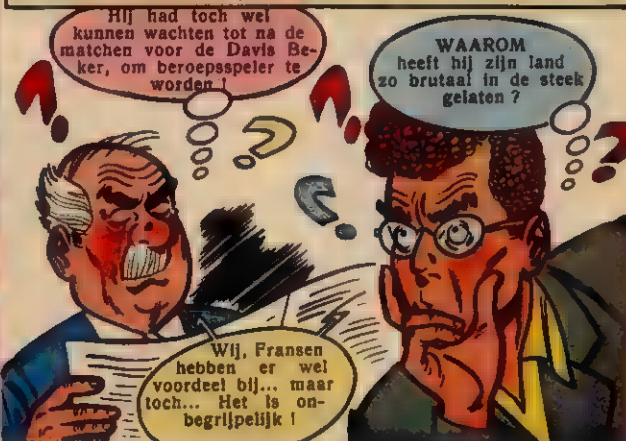
Jimmy had goed geraden. De pers en het publiek sparen hun kritiek niet. De man die de nationale held is geweest, wordt onver-biddelijk door het slijk gesleurd.

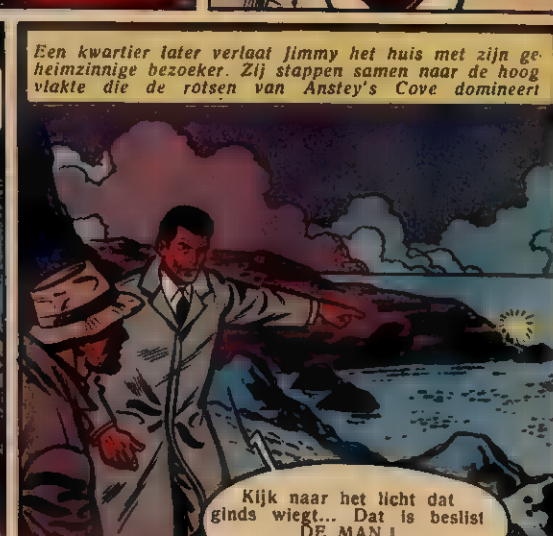
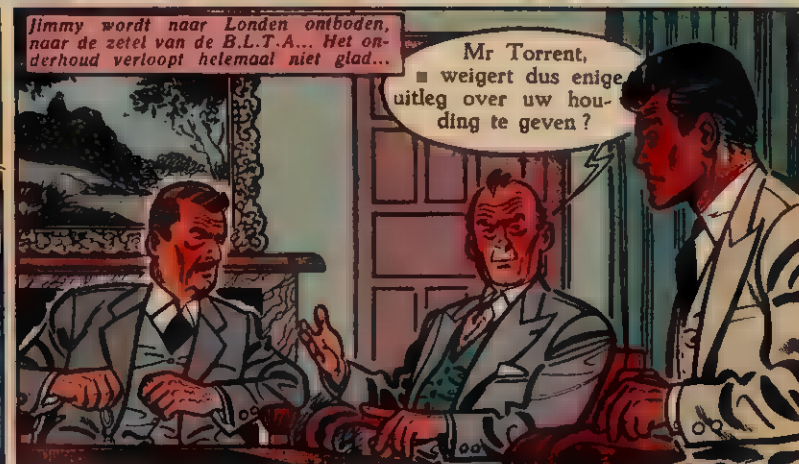

Ook in het buitenland kritiqueert — de houding van Jimmy, zelfs in Frankrijk, het land dat er voordeel bij heeft...

De trouwe vrienden van Jimmy weten niet wat ze denken moeten...

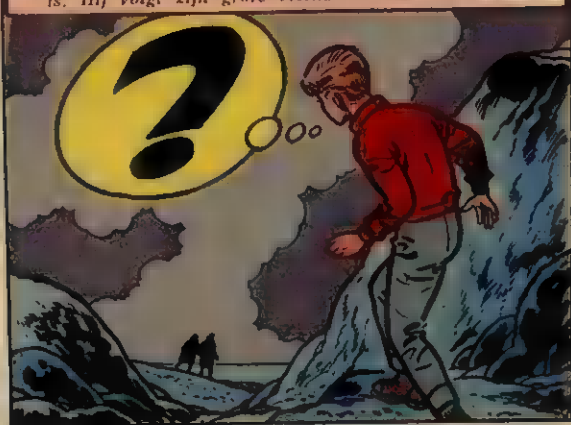

Jimmy en zijn gezelschap stappen heel vlug in de richting van het licht dat in de duisternis schittert... Ze gaan zo stil mogelijk... Zij worden van op afstand gevolgd door een kleine jongen...

Het is Jari die aan de waakzaamheid van Reeves ontsnapt is. Hij volgt zijn grote vriend als een schaduw...

Vreemd! Ze lopen naar het punt van Anstey's cove, net daar waar wij toen de kleine boot zagen verdwijnen...

En intussen...

Je mag vertrouwen hebben in Charles Dell... Het is een kloekke oude zeerob, die mijn familie zeer genegen is. Toen ik hem vroeg een vriend van mij ongemerkt naar overkant te brengen, stemde hij onmiddellijk toe...

Daar is onze man!...

Hij heeft ook uw boot teruggevonden, hij heeft daarop ieder herkenningsteken laten verdwijnen. Gelukkig maar dat u toevallig op deze verborgen verlaten plek bent geland... Dell stelde me voor u hier te laten inschepen...

G'NIGHT, GENTLEMEN /...

Hello, Charles!

Is de zee rustig?

Wij zullen een beetje geschud worden, maar de wind komt uit het noordwesten. Wij kunnen ons laten drijven.

Het is nu bijna middernacht... Over vier uren bent u aan de overkant, Sir. Spring maar in!

Nogmaals dank, Torrent. Ik zal nooit vergeten wat u voor me waagt!

Het spel is de inzet waard! Op dit ogenblik is het geluk aan onze zijde, vermits de Franse federatie me nog steeds als oefenmeester wil aanvaarden. Morgen moet ik mijn kontrakt ondertekenen. Rendez-vous op de afgesproken plaats. Veel geluk!

De motor staat aan, de boot steekt in zee... Jimmy blijft aan de oever staan en staart weemoedig naar de golven. Hij is alleen... of denkt tenminste dat hij alleen is...

Ik vraag af wat dat allemaal betekent?

De volgende morgen zit Jari met een loodzwaar hart aan de ontbijtstafel. Zijn grote broer vertrok zonder hem een woord te zeggen over het vreselijk geheim dat hij met zich meedraagt...

Tot weerziens, Jari. Zodra ik contact genomen heb met de Franse federatie, schrijf ik je — briefje. Ik weet nog niet waar de opleidingsmatchen zullen plaats hebben... te Parijs... of aan de Azurenkust...

Werk flink op school, he! Doe je best! Na je examen kom je me ginds bezoeken...

Ik zou willen dat het reeds zo ver was... Goede reis, Jimmy!

Zet niet zo'n triestig gezicht op. Ik begrijp dat je wenst — weten waarom ik de Davisbeker en de ploeg van Groot Brittannië in de steek laat... Heb vertrouwen in mij. Zodra het mogelijk is, vertel ik je alles!

En vecht niet meer voor mij op school, he! Want anders zet de directeur je nog aan de deur... Goodbye, Jari!

Zodra de Mercedes uit het gezicht verdwenen is...

Hm... De opgeruimdheid van Mr Jimmy scheen een beetje gemaakt, meen je dat ook niet, master Jari?

Gemaakt? Inderdaad! En wiens schuld is dat? Jouw schuld! In plaats — zo geheimzinnig te doen zou je me beter iets gezegd hebben... Misschien hadden wij Jimmy kunnen helpen! Meen je werkelijk dat ik niet gezien heb dat jij eten naar boven droeg? — dat «iemand» verschillende dagen — de groene kamer geweest is?... Iemand die Jimmy — hoop last — een hoop zorgen heeft gegeven

Master Jari, je gaat je boekje te buiten... Mr Jimmy had mij gevraagd alles volstrekt geheim te houden, en ik gehoorzaam...

Goed, goed, wij praten er niet meer over... of liever toch... Ik maak — ook zorgen... Ik zou Mr Jimmy graag helpen...

Gehelmzinnig te doen?

Och, in de grond heb je gelijk, Reeves. Ekskuseer...

Reeves, de man van de groene kamer is vorige nacht vertrokken... MET EEN SLOEP!

MET EEN SLOEP! Dat is zonderling... Hoogst merkwaardig...

Master Jari, — wachtte op die inlichting van je. Ik heb je wel zien wegschieten vorige nacht, hoor, maar ik heb een oogje toegeknepen...

Hoor me dat aan!... En op die wijze verneem je alles, zonder enig risico te lopen, he! Reeves, je bent een slu— werd!

Well... Het is me steeds opgevallen dat...

POP

Dorothy, ik zou je dankbaar wezen indien je er eindelijk mee ophield mijn hoofd als doelwit te gebruiken!

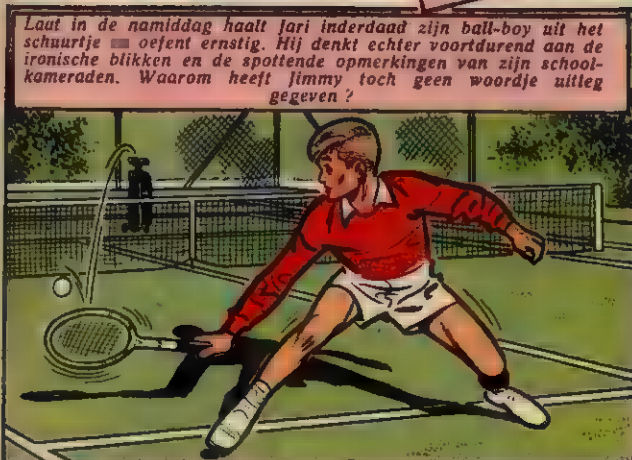
Reeves, je hoofd interesseert me niet... Jimmy is eens te meer weg gegaan zonder heel de boel op te ruimen.

Indien je straks wil oefenen, master Jari, zal je de ball-boy in het schuurtje vinden...

Zo'n dwaze machine! Ze gooit de ballen in alle richtingen, zonder je ook maar even te verwittigen!

Dorothy sleept een machine, die men «ball-boy» heet, en die gebruikt wordt om ballen op te gooien. De ball-boy gooit een veertigtal ballen met een ritme van één bal om de vijf seconden.

Laat in de namiddag haalt Jari inderdaad zijn ball-boy uit het schuurtje en oefent ernstig. Hij denkt echter voortdurend aan de ironische blikken en de spottende opmerkingen van zijn schoolkameraden. Waarom heeft Jimmy toch geen woordje uitleg gegeven?

Op hetzelfde ogenblik heeft Jimmy te Parijs een onderhoud met de sekretaris van de F.F.L.T.

Mijn waarde Torrent, het heeft ons aangenaam verrast dat u de «coach» van onze jonge tennismen wil worden...

...te meer daar u ons aanbod vroeger hebt afgewezen.

De omstandigheden zijn veranderd!

Ik wens deze omstandigheden niet te kennen en ik wil ook niet weten waarom u aldus gehandeld hebt, maar ik verberg u niet dat onze jonge tennissterren het u lastig zullen maken.

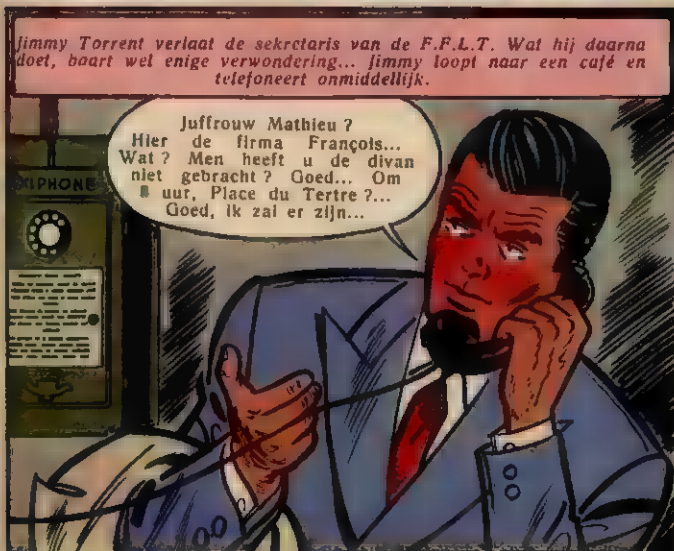

Ik bedoel daarmee niet dat ze u uw kundigheid als tennismeester in twijfel trekken, maar... er is niets anders...

U bedoelt dat ik geen vertrouwen in mij zullen hebben omdat ik «deserteerde», om het woord van de perslul te gebruiken.

Wij hebben dit nooit gezegd, Mr Torrent. En het bewijs is dat wij u hartelijk welkom heten... Ik wilde er enkel vriendschappelijk op attent maken, dat het niet makkelijk zal hebben! Morgen zult u te Roland-Garros kennis maken met uw leerlingen...

Jimmy Torrent verlaat de sekretaris van de F.F.L.T. Wat hij daarna doet, baart wel enige verwondering... Jimmy loopt naar een café en telefoneert onmiddellijk.

Juffrouw Mathieu?
Hier de firma François...
Wat? Men heeft u de divan niet gebracht? Goed... Om 11 uur, Place du Tertre?...
Goed, ik zal er zijn...

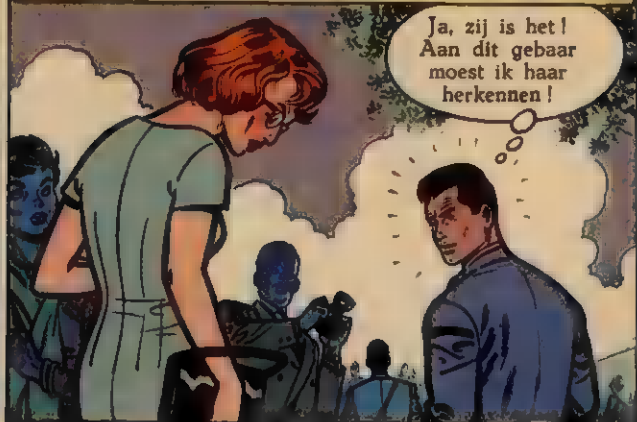
En enkele uren later, Place du Tertre...

Wat is er «hem» overkomen? Ware alles goed gegaan, dan had juffr. Mathieu mij moeten antwoorden: «De divan werd besteld»...

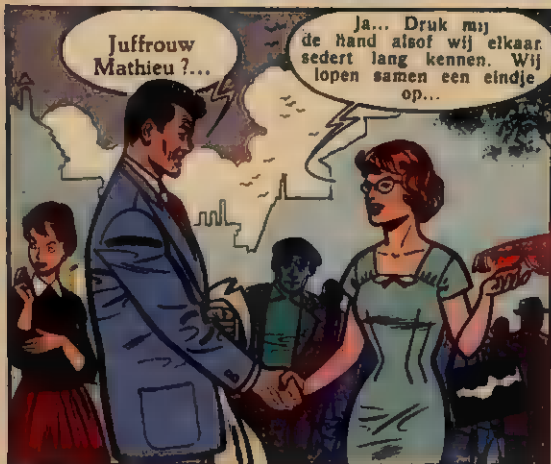
Jimmy kan er niet langer over piekeren, want een jong meisje met ros haar loopt op hem toe...

Zij blijft eensklaps staan, bekijkt haar hiel en loopt dan voort...

Ja, zij is het!
Aan dit gebaar
moest ik haar
herkennen!

Juffrouw
Mathieu?...

Ja... Druk mij
de hand alsof wij elkaar
sedert lang kennen. Wij
lopen samen een eindje
op...

Wij moeten
ergens gaan waar nie-
mand kan ho-
ren...

Uit ons telefoons-
gesprek leidde ik af dat
« hij » niet bij u is...

Hij ontschepte heel vroeg in
de morgen en telefoneerde mij van
uit Dieppe rond 9 uur... Ik wou hem
zeggen dat hij snel naar Parijs moest
komen, toen ik van uit mijn venster
een man bemerkte die ik reeds drie
maal had zien voorbij gaan!

Was het toeval of was het een poli-
tieman die het huis diskreet bewaakte...
Ik weet het niet... Ik gaf hem de raad
niet naar mij toe te komen... Toen ik
naar hier kwam heb ik er goed op
gelet dat ik niet geschadwd werd...

Ik heb u nog niet kunnen danken voor al
hetgeen u voor hem gedaan hebt, Mr. Torrent.
Als ik er aan denk dat u uw gedrag niet kan
verantwoorden...

Kom, daar pra-
ten wij thans niet
over...

Waar zullen
wij hem weerzien?

Nabij de
Notre Dame
omstreeks
10 uur...

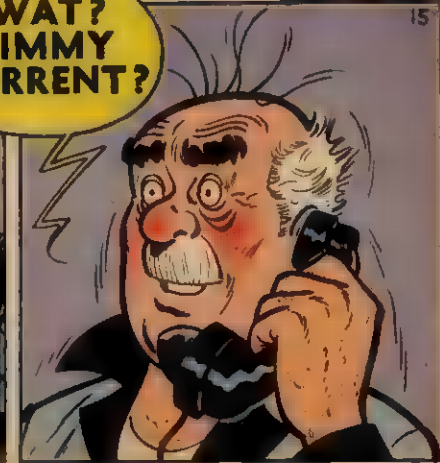
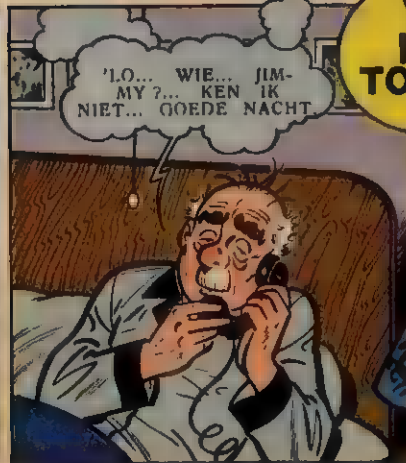

Intussen meen
dat wij er goed
zouden aan doen...
Ho, pas op!

Alvorens Jimmy realiseert wat er gebeurt
heeft de jongedame bewezen dat zij snelle
reflexen en een stevige hand heeft.

HIER-
LANGS!
VLUG!

Dekseise jongen!
Ja, natuurlijk mag je da-
delijk komen. Te laat? Het
uur heeft toch geen be-
lang!

Wat?...
Met twee vrien-
den? Akkoord, old
chap!

De laatste tijd heb je ons
gewoon gemaakt aan totaal onver-
wachte dingen. Indien je me zei, dat je
kwam met een reuzenslang — je hals,
zou het me geen snars verwonde-
ren! Wat?...

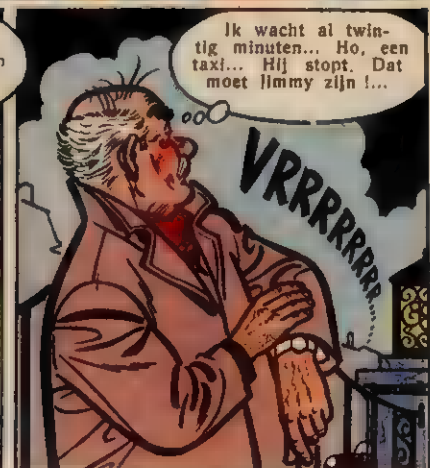
Diskretie?... Vermits je me nu toch gewekt
hebt, kan je wel even opwachten in de tuin.
Je hoeft dus niet bellen! Bovendien heb
ik hier op dit ogenblik slechts één oude
knecht die is potdof... Ja... Tot zo da-
delijk, ouwe jongen!

Wat is er gebeurd?
Ik kan me vergissen maar, ik
heb de indruk dat hij tot over de
in de nesten zit!...

Hij zou dus Engeland in
de steek gelaten hebben — net op
het ogenblik dat de Britse ploeg beroep
op hem deed — omwille van voor-
delig kontrakt? Geen sprake van!
Geloof ik nooit!

Ik wacht al twint-
tig minuten... Ho, een
taxi... Hij stopt. Dat
moet Jimmy zijn!...

Volg naar mijn kantoor. We
zullen langs de achterdeur binnen
gaan... Het spijt me dat ik je op deze
wijze moet ontvangen... maar je hebt
diskretie geëist, dus...

Ik ben erg
blij je weer te
zien, Jimmy!

En enkele ogenblikken later.

M. Berthault, alvorens
te zeggen waarom ik gekomen ben,
stel ik je juffrouw Mathieu
voor...

Juffrouw...

En
mijnheer...
hum...

Maar,
ik ken je... jij
bent de...

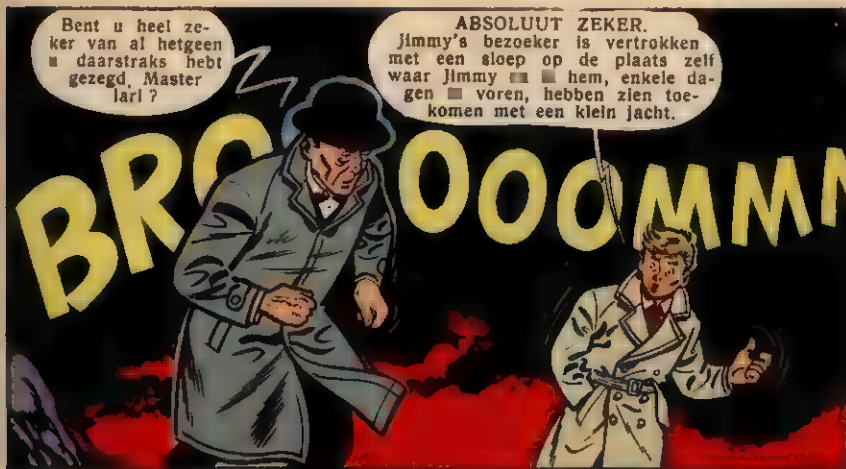

Berthault voltooit z'n zin niet. De man
die Jimmy wou voorstellen zakt bewus-
teloos ineen...

Ik denk dat
Mr Jimmy het nie
goed zou vin-
den...

Wij doen
het om Jimmy te
helpen!

Bent u heel zeker van al hetgeen u daarstraks hebt gezegd, Master Iarl?

ABSOLUUT ZEKER. Jimmy's bezoeker is vertrokken met een sloop op de plaats zelf waar Jimmy hem, enkele dagen voren, hebben zien toekomen met een klein jacht.

En u gelooft dat wij enige klaarheid in die duistere zaak kunnen brengen door de rotsen van Anstey's Cove te doorzoeken?

Men kan nooit weten. Jammer dat we 's nachts moeten komen... Overdag kunnen we het echter niet doen want dan zouden de aandacht op ons vestigen dus, indirect, ook op Jimmy.

Een kwartier later...

Hier moet het zijn... Ho, kijk 'ns, Reeves.

Een boot die tussen de rotsen gekneld zit... Ik wed er om dat het boot de geheimzinnige is...

Het verwondert me dat Jimmy helemaal niet ontroerd was toen we dat bootje gezien hebben. Hij wist dus niet wie er zich op dat jachtje bevond en ook niet dat iemand hem bezoek zou brengen!...

Licht even bij... Ik spring op het dek!...

Hoe een man, die met zulk een notepad hier landde en mij de rug toeerde wanneer ik hem eten bracht, zoveel invloed kan hebben op Mr Jimmy snap ik niet. Het gaat mijn verstand te boven!

Kijk, de naam werd uitgewist. Dit bewijst dat men de identificatie van deze schuit én van zijn eigenaar tracht te verhinderen...

Geef me je zaklamp... Ik werp oogslag in de hut...

Ik heb de indruk dat alle sporen zorgvuldig uitgewist werden.

Maar eensklaps valt Jari's blik op een stukje karton...

Hij raapt het op en...

Allemachtig! Professor Jouvray (*) met zijn vrouw en zijn ■■■■!

REEVES! REEVES!

Herken je die man? Gelijkt hij op de geheimzinnige bezoeker van de groene kamer?

Dat weet ik helaas niet... Hij keerde me steeds de rug toe als ik de kamer binnen kwam...

Maar ik geloof... dat die man, net als de man op de foto, dezelfde haarsnit heeft als ik.

Je bedoelt dus dat... Ho, luister even! Knip je zaklamp uit...

Tussen twee donderslagen in horen ze duidelijk het geluid van stappen, iemand komt van de rotsen naar beneden... Onze vrienden verbergen zich in een rotsspleet.

PLOD PLOD PLOD

Er verschijnt ■■■ man. Hij loopt regelrecht naar het jacht toe. Hij ontsteekt zijn pijp en ■■■ het licht van het lucifervlammetje herkent Jari de oude visser, die de geheimzinnige bezoeker van Jimmy heeft ingescheept.

Met grote moeite onderdrukt Reeves een kreet van verrassing.

By Jove! De oude Charles Dell!

En terwijl de donder rommelt en de bliksem de rotsen het verlicht, vernielt de oude Charles Dell het klein jacht. Jari ■■■ Reeves staren als gehallucineerd naar dat vreemd schouwspel...

HAN!

De wrakstukken worden door de golven mee naar hoge zee gestoept...

Terwijl te Torquay Jari en Reeves het vreemd schouwspel bijwonen dat wij gezien hebben, luistert Berthault te Parijs naar de dramatische blecht van prof. Jouvray...

Ekskuseer de last die ik u berokken... U ziet welk wrak ik geworden ben...

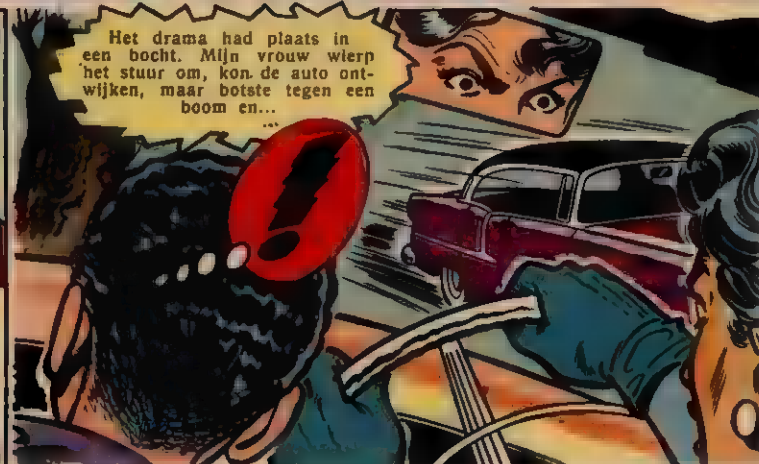
Jouvray, ik denk dat je de geschiedenis van bij het begin moet vertellen, opdat mijnheer Berthault ze begrijpen kan.

Je hebt gelijk...

Het is bijna een maand geleden dat mijn vrouw en mijn zoon gedood werden in een autoongeluk... Uit het onderzoek bleek dat de verantwoordelijke een automobilist was, die uit de tegenovergestelde richting als mijn vrouw kwam en zeer snel reed...

Arme Jouvray

Het drama had plaats in een bocht. Mijn vrouw wierp het stuur om, kon de auto ontwijken, maar botste tegen een boom en...

Ween, professor, dat zal u verlichten...

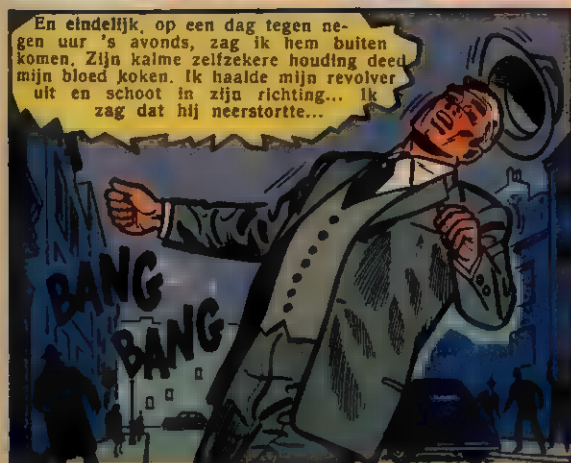
Ekskuseer... Mijn emotie...

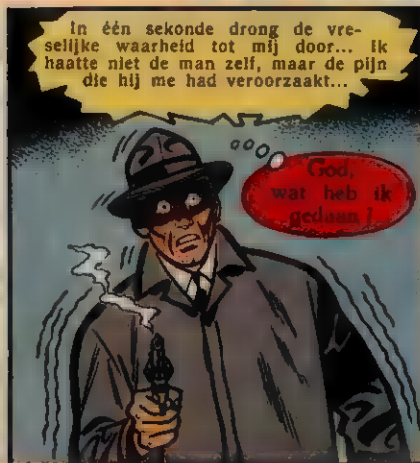
Toen men mij het nieuws melde, meende ik dat ik zou sterven van verdriet. Ik ging naar het hospitaal en zag twee levenloze lichamen. Op dit ogenblik brak er iets in mij... In één frakkie van een seconde was ik er me van bewust dat ik krankzinnig werd... en bezield met de wil de man, die de oorzaak van mijn ongeluk was, te treffen...

Ik kende de naam van de automobilist, want de kranten hadden hem gepubliceerd. In afwachting van het vonnis, moest de man ter beschikking blijven van het gerecht. Avonden elkaar zwierf ik rond zijn woning... **GEWAPEND MET EEN REVOLVER.**

En eindelijk, op een dag tegen negen uur 's avonds, zag ik hem buiten komen. Zijn kalme zelfzekere houding deed mijn bloed koken. Ik haalde mijn revolver uit en schoot in zijn richting... Ik zag dat hij neerstortte...

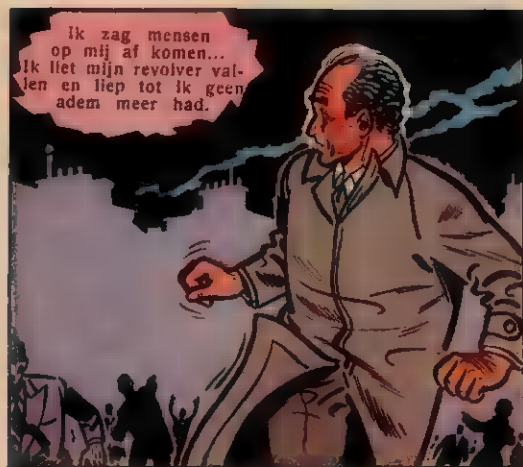

In één seconde drong de vreselijke waarheid tot mij door... Ik haatte niet de man zelf, maar de pijn die hij me had veroorzaakt...

God, wat heb ik gedaan!

De volgende dag vernam ik dat de man slechts zwaar gekwetst was. Dat neemt niet weg, dat ik 'n MOORDENAAR ben.

Ik zag mensen op mij af komen... Ik liet mijn revolver vallen en liep tot ik geen adem meer had.

Ten slotte moest ik uitgeput blijven staan... Ik stelde vast dat ik aan mijn achtervolgers ontsnapt was... Lang bleef ik in een sombere hoek staan...

Toen ik mijn schuilplaats verliet, had ik de tijd de omvang van mijn daad meten. Men zou mijn signalement naar alle richtingen sturen... Ik had mijn revolver laten vallen, zeker met vingerafdrukken op...

Indien ik naar huis ging, zou ik aangehouden worden... EN IK WOU NIET NAAR DE GEVANGENIS...

Ik wens niet te ontsnappen het gerecht, mijnheer Berthault. Ik beging een misdaad ik wil daarvoor boeten, maar NIET ALVORENS IK MIJN OPZOEKINGEN BEEINDIGD HEB...

Sedert meer dan een jaar werken juf vrouw Mathieu, mijn assistente, ik een serum dat leucemie of bloedkanker, die zoveel slachtoffers maakt, kan genezen...

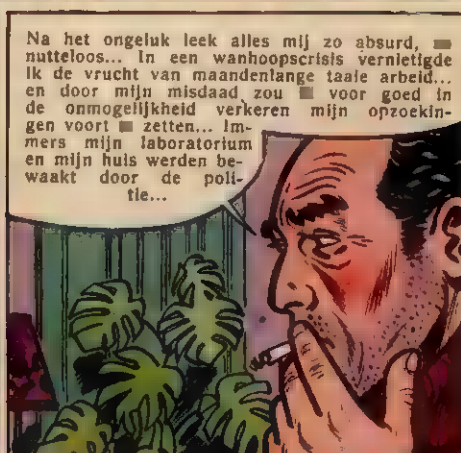

Is het zoontje van de Amerikaanse acteur Red Skelton niet gestorven aan leucemie?

Ja, dat is juist..

De dag voor de verschrikkelijke slag mij trof, voelde ik dat ik de virus bijna overwonnen had. Het was nog slechts kwestie van dagen of weken...

Na het ongeluk leek alles mij zo absurd, nutteloos... In een wanhoopscrisis vernietigde ik de vrucht van maandenlange taale arbeid... en door mijn misdaad zou voor goed in de onmogelijkheid verkeren mijn opzoekingen voort zetten... Immers mijn laboratorium en mijn huis werden bewaakt door de politie...

En de zieken zouden, net als te voren, ter dood veroordeeld zijn. Dát was dus het resultaat van mijn misdadige handelwijze! En toen...

Om Godswil, juffrouw, verleen mij onderdak!

Ik slaagde er ongemerkt de woning juffrouw Mathieu te gaan. Zij verborg mij enkele dagen. Maar de toestand kon meer blijven duren. De politie zou de ene of andere dag huiszoeking doen en mijn assistente zou als medeplichtige aanzien worden...

Kom binnen, professor... Maar, wat is er?

En op een avond had ik een idee...

?

Ik kende geen enkele collega geneesheer die mij een misdadiger, zou verborgen hebben, en mij de toelating zou geven hebben zijn laboratorium te gebruiken. En toch, ik kende één: Jimmy Torrent!

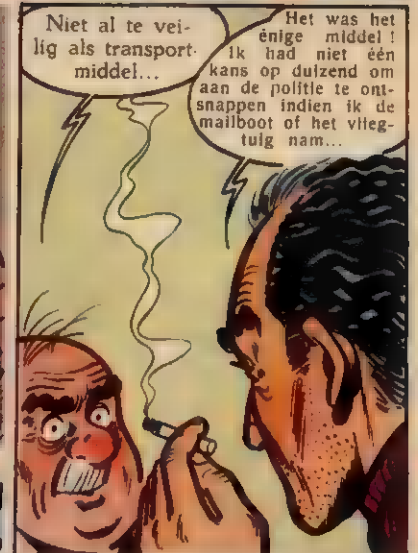
Voor zijn ongeluk hem verplichtte de chirurgie vaarwel te zeggen, was mijn vriend dokter Torrent, een van mijn meest eminente confraters. Ik dacht er eensklaps aan dat hij het prachtig, persoonlijk laboratorium, dat ik vroeger te Torquay had gezien, wellicht nog bezat...

Ik was er van overtuigd dat ik mijn werk zou kunnen voltooien indien ik bij Torrent kon geraken. Ik wist dat Torrent uit Amerika ■ Torquay terug gekeerd was en...

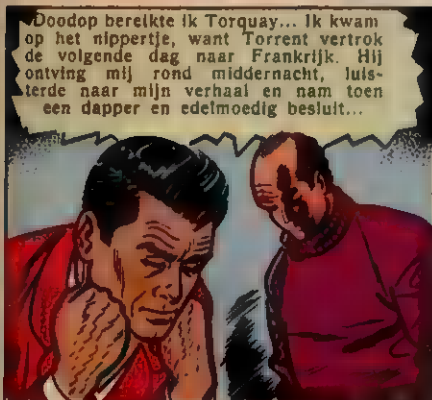

... 's nachts bereikte ik de kust van Normandië, waar ik ■ villa bezat en een klein jacht. Ik vertrouwde op mijn goed gesternte en stevende naar Torquay...

Niet al te veilig als transport-middel...

Het was het enige middel! Ik had niet één kans op duldend om aan de politie te ontsnappen indien ik de mailboot of het vliegtuig nam...

Doodop bereikte ik Torquay... Ik kwam op het nippertje, want Torrent vertrok de volgende dag naar Frankrijk. Hij ontving mij rond middernacht, luisterde naar mijn verhaal en nam toen een dapper en edelmoedig besluit...

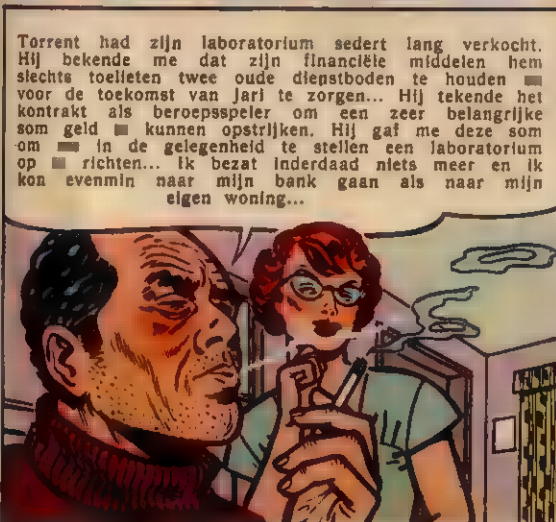

Praten wij daarover niet meer, joutvray. Iedereen ■ dit gedaan hebben. Ik begreep onmiddellijk dat uw opzoekingen veel meer waarde hadden dan onze kleine persoonlijke belangen...

Goed. Maar ik snap nog altijd niet waarom deze vaststelling je er toe heeft gedwongen de Engelse ploeg in de steek te laten. Waarom je je als «deserteur» liet brandmerken...

Dat zal ik u uitleggen, mijnheer Berthault.

Torrent had zijn laboratorium sedert lang verkocht. Hij bekende me dat zijn financiële middelen hem slechts toelieten twee oude dienstboden te houden ■ voor de toekomst van Jari te zorgen... Hij tekende het kontrakt als beroepsspeeler om een zeer belangrijke som geld ■ kunnen opstrijken. Hij gaf me deze som om ■ in de gelegenheid te stellen een laboratorium op ■ richten... Ik bezat inderdaad niets meer en ik kon evenmin naar mijn bank gaan als naar mijn eigen woning...

En het is daarom, dwaaskop, dat jij er van af zag de kleuren van je land te verdedigen?... Ik begrijp nu waarom jij je houding niet verklaren kon!

Onnozele hals! Raketsleper! Hij mij kon je niet aankloppen, neen? Jij denkt dat ik te gierig of te dom ben om te begrijpen in welke situatie Jouvray zich bevindt?

U hebt nu uw geld. Hoe gaat u zich thans uit de slag trekken? Waar wilt u dat klandestien laboratorium inrichten? Wel, spreek!

Dat zal er van afhangen waar de jonge tennisvedetten door mij zullen getraind worden. Ik zal op mijn naam een klein huis huren in een dorp niet ver van daar... Jouvray zal er wonen en...

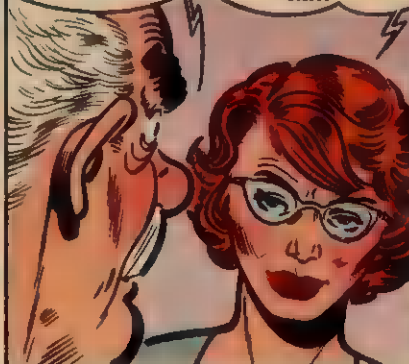
Ja, en Jouvray zal zelf zijn potje koken, zijn huishouden doen, wassen, plassen, inkopen doen en...

Daarvoor zal ik zorgen. De professor mag door niemand gezien worden, want het staat vast dat zijn signalement naar alle politieposten van het land verspreid werd.

En uw signalement niet, naïef kind?

Ho, ik zal mijn haar anders laten kappen, het verven en...

Ja, ik snap het al, u hebt aan alles gedacht, behalve aan de onvoorziene omstandigheden...

Zelfs aan de beste plannen schort er iets... Neem geen loopje met de politie, want ze krijgt u vroeg of laat wel!

Ja, dat weet ik. Ik zei u, dat ik mij wil gevangen geven zodra de formule van mijn serum gereed is...

Kort en goed: WIJ spelen een snelheidsmatch met de politie!

WIJ?

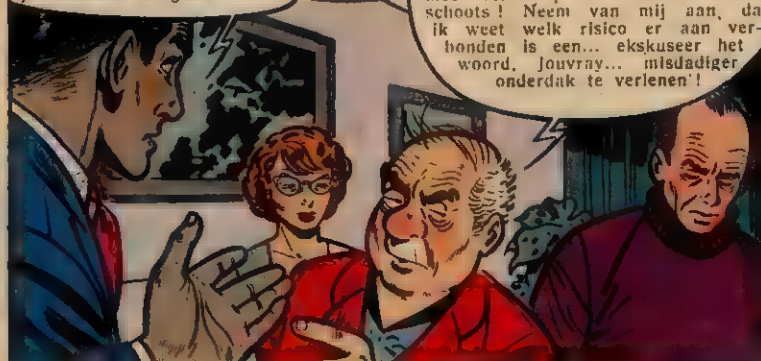

U denkt toch niet dat ik u in de steek zal laten? Jouvray, u blijft hier tot nader bevel... Ik moet er even over nadenken... En wat er daarna gebeurt, dat is mijn zaak!

Neen, mijnheer Berthault, wij mogen je die moeilijkheden niet aandoen. Ik ben slechts naar hier gekomen om je raad te vragen...

Wel, ik geef je de raad aan papa Berthault de leiding van de verdere operaties over te laten. Jimmy, jij hebt er je reputatie reeds mee verloren, dat volstaat ruimschoots! Neem van mij aan, dat ik weet welk risico er aan verbonden is een... ekskuseer het woord, Jouvray... misdadiger onderdak te verlenen!

Het kan me een gevangenisstraf kosten, maar wat geeft dat indien ik weet dat duizenden mensen en kinderen ook mij een beetje hun leven danken!

Ben je er wel zeker van dat niemand jullie hier zag binnenkomen?

Absoluut zeker. De straat was verlaten en wij hebben onze taxi een eind van hier laten stoppen...

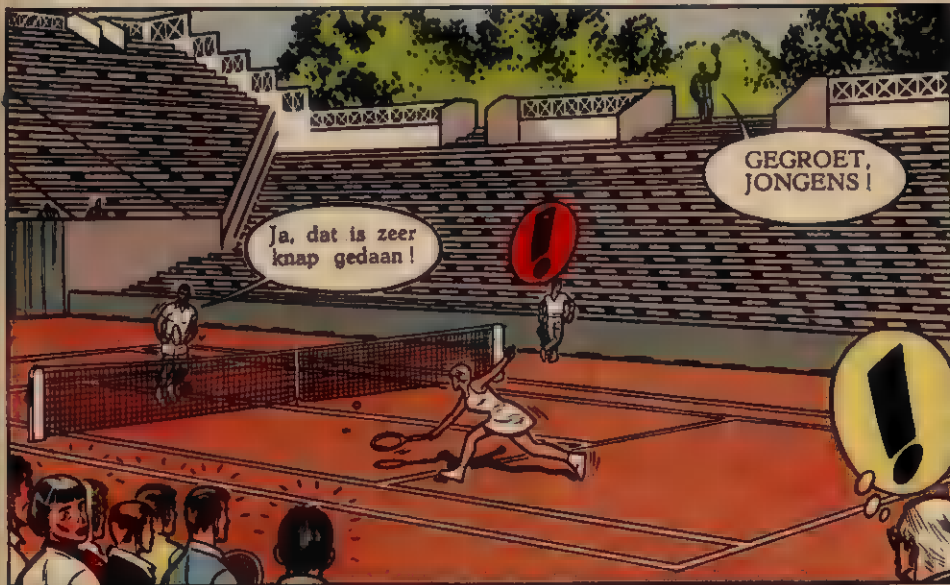
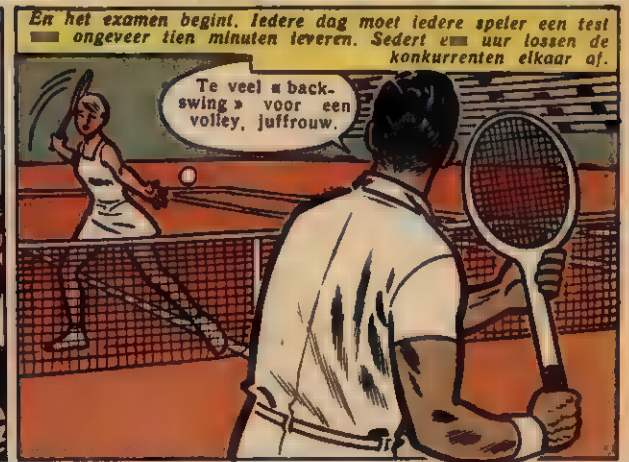
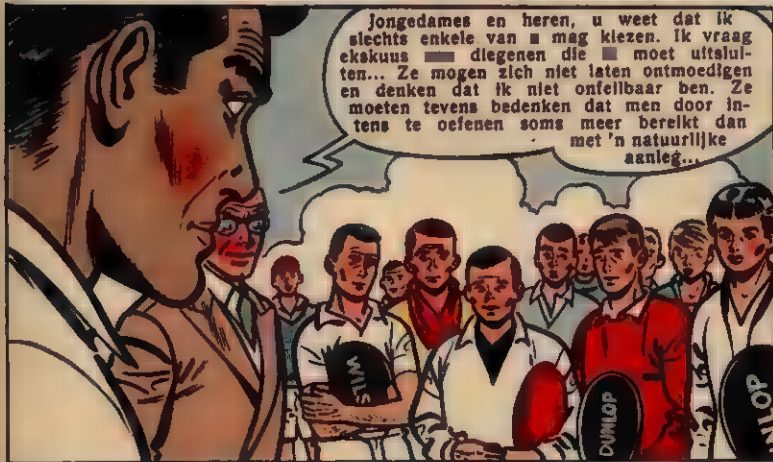
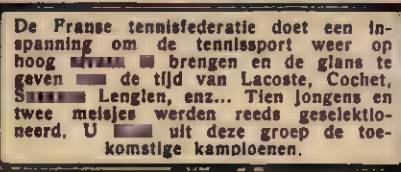
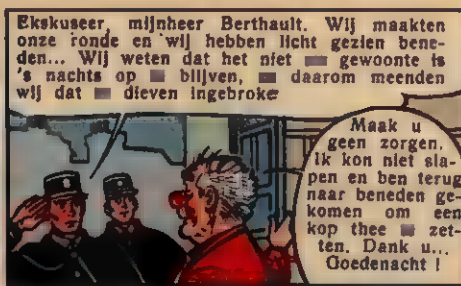
Op hetzelfde ogenblik, voor het hekken van de woning van Berthault...

Gaan wij?..

Goed wij gaan

Haal je revolver uit, men kan nooit weten...

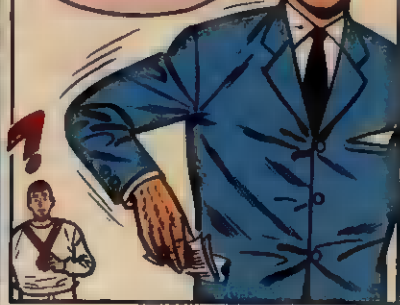
De jongelui hadden tot op dit ogenblik ■■■ gereserveerde houding aangenomen. Zij waren Jimmy echter niet vijandig gezind. Maar met Laprade zou het niet van een leien dakje lopen. Misschien was hij een van die jongelui, die niet kan aanvaarden dat men zijn eer als sportman verkoopt voor geld...

Daar heb je 't! Laprade zal weer een domheid begaan!

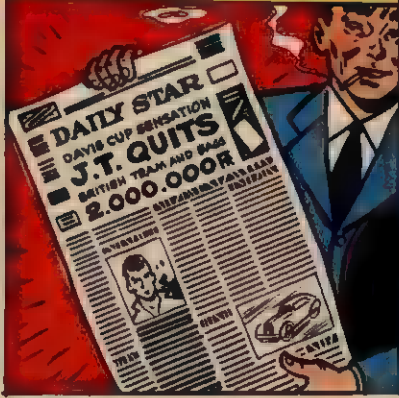

Laat maar, mijnheer de sekretaris. Laprade zal ■ wellicht ■ uitleg voor zijn vertraging kunnen geven...

Ja, graag, Mr Torrent. Ik was zodanig verdiept in ■■■ boeiend artikel over u, dat ik tijd ■ uur vergat...

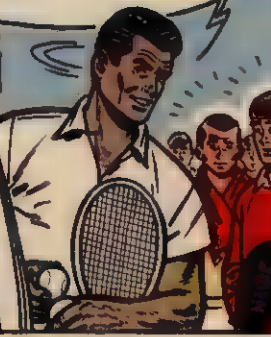
En met ■ uitdagerd gebaar haalde de jongeman ■ Engelse krant uit zijn zak...

Jimmy is echter niet uit zijn lood geslagen.

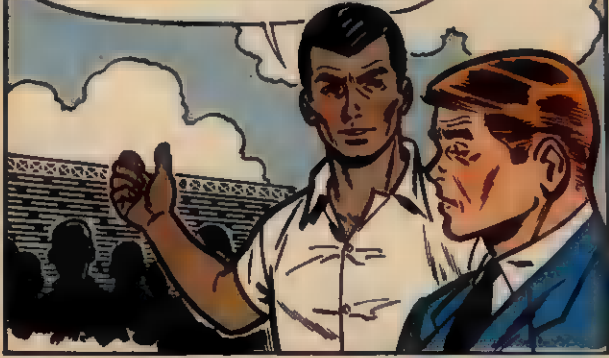
Laprade, ik dank u voor de belangstelling die u voor mij hebt. Voor sommigen van uw kameraden die niet voldoende Engels verstaan, zal ■ vertellen wat dit blad schrijft :

« Sensatie in Davis beker. Jimmy Torrent verlaat de Britse ploeg ■ steekt twee miljoen Franse frank op zak... Bent u tevreden met deze vertaling, Laprade ? »

En ik kan nog een bijkomende informatie geven : sommige perslui waren zo vriendelijk mij « deserteur » te noemen... Laprade, trek onmiddellijk ■ tennispak aan, want ■ moet uw examen nog afleggen.

Laprade is de kluts kwijt. Zonder een woord te zeggen, loopt hij ■ de kleedkamer, terwijl onze vriend voortgaat...

Dames en heren, de tussenkomst van mijnheer Laprade schenkt mij de gelegenheid de puntjes op de i te zetten : wij zijn hier ■ samen flink ■ werken ■ kampioenen te vormen. Dit is slechts mogelijk indien wij elkaar vertrouwen ■ waar-deren.

Indien er tussen u zijn die menen dat ik uw vertrouwen niet waardig ben, moeten ze dit eerlijk zeggen. Ik zal dan vragen uit mijn functie ontslagen te worden.

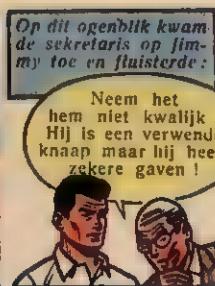
De meeste jongens ■ meisjes kijken beschaamd ■ de punten van hun schoenen. Daar komt Laprade echter terug ■ hij roept overmoedig :

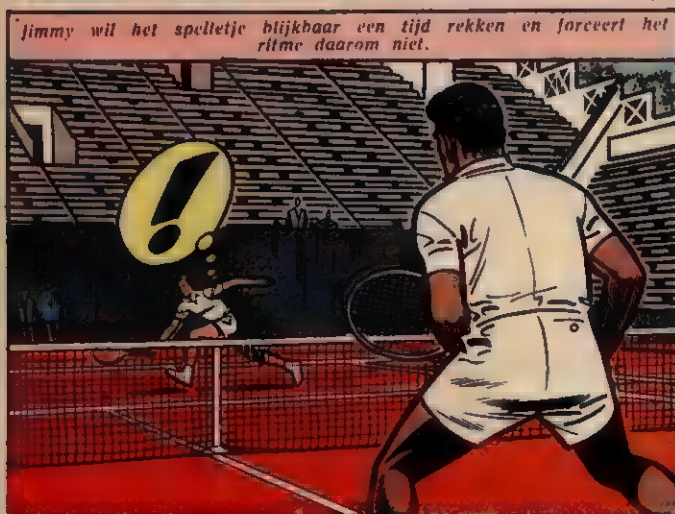
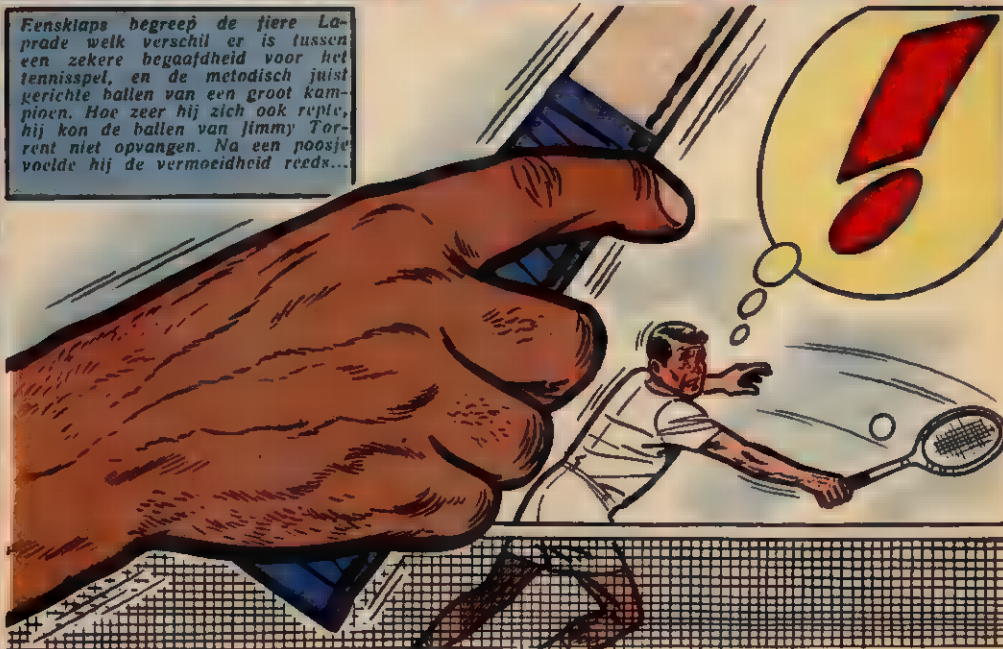
Ik ben tot uw dienst. ■ professor »...

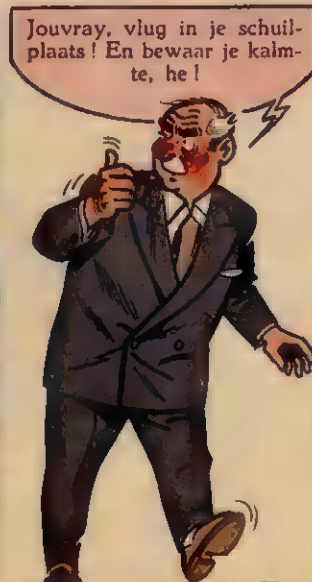
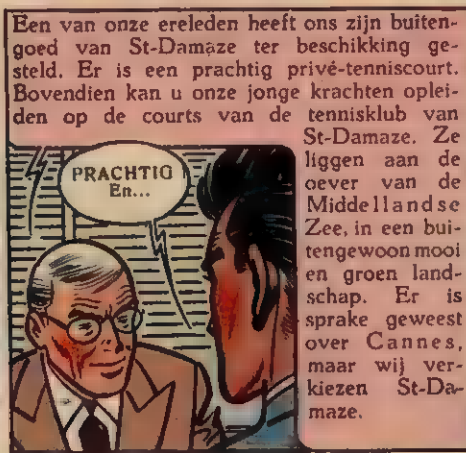
Die heb ik dus niet klein gekregen... Mooi! IK ZAL JOU WEL EEN LESJE GEVEN, VLEGEL!

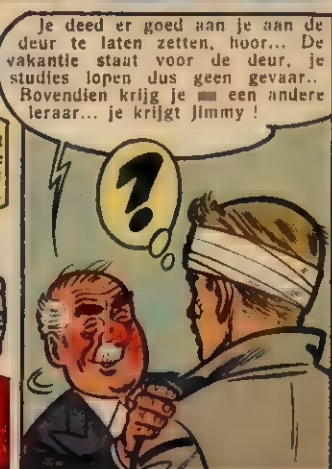
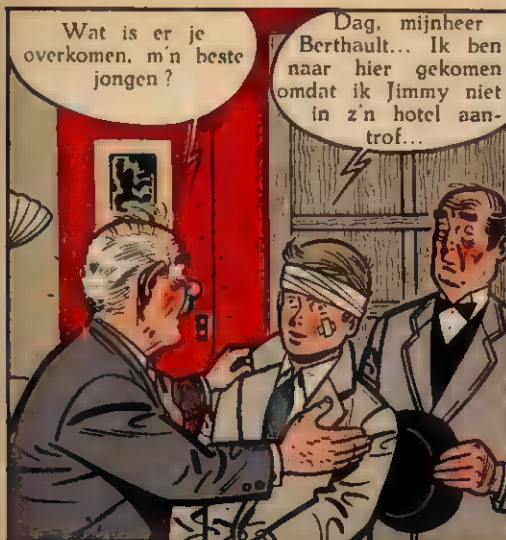

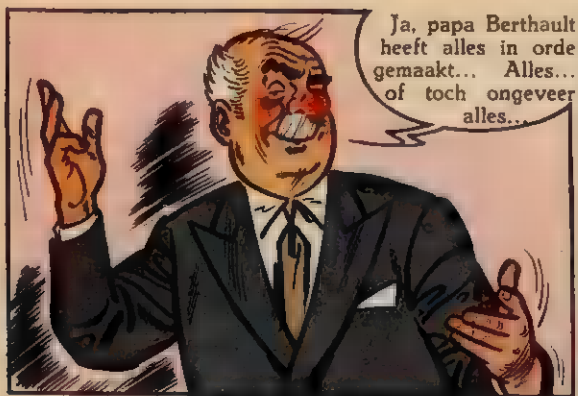

Fensklaps begreep de fiere Laprade welk verschil er is tussen een zekere begaafdheid voor het tennisspel, en de methodisch juist gerichte ballen van een groot kampioen. Hoe zeer hij zich ook repte, hij kon de ballen van Jimmy Torrent niet opvangen. Na een poosje voelde hij de vermoeidheid reeds...

Ja, papa Berthault heeft alles in orde gemaakt... Alles... of toch ongeveer alles...

Ik heb mijn villa te Nice verkocht — heb er me aangeschaft in St-Damaze. De maecenas, wiens naam die heren niet wensten te verklappen, en die zijn tenniscourt en alles wat er bij hoort ter beschikking van de jonge kampioenen heeft gesteld, ben ik... Ja, ik ben een grapjas!

U hebt een groot en edelmoedig hart, Berthault!

Dank je, Reeves!

Maar, dát is nog niet alles. Bekijk even de kaart...

Zie je, ten noorden van St-Damaze, dat dorpje Mascarene? Het is een — die dorpen, zoals er helaas meer zijn in Frankrijk, dat door zijn inwoners verlaten werd. De helft van de huizen zijn te huur. Dit dorp is de ideale schuilplaats voor Jourvay.

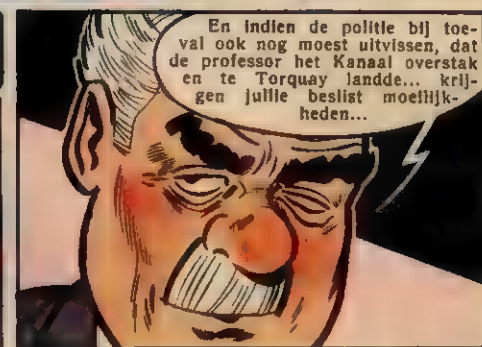
In vogelvlucht is het 17 km van St-Damaze gelegen. Jimmy, met jou wagen ben je er op een half uur!

En, er is nog wat: Jourvay en ik hebben over de aankoop van het laboratorium beslist. Al de apparaten, die Jourvay nodig heeft, worden door mij aangekocht voor rekening van mijn fabriek...

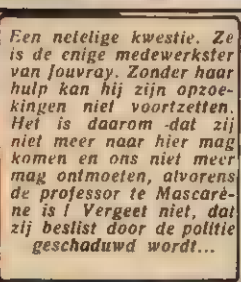
Moest jij ze besteld hebben, zou de politie de zaak wellicht verdacht hebben gevonden. Ze weet immers, dat jij een oud-collega van Jourvay bent...

En indien de politie bij toeval ook nog moest uitvissen, dat de professor het Kanaal overstak en te Torquay landde... krijgen jullie beslist moeilijkheden...

Ik denk dat dit « toeval » uitgesloten is. Maar, wat gebeurt er met jufvrouw Mathieu?

Een netelige kwestie. Ze is de enige medewerkster van Jourvay. Zonder haar hulp kan hij zijn opzoeken niet voortzetten. Het is daarom dat zij niet meer naar hier mag komen en ons niet meer mag ontmoeten, alvorens de professor te Mascarene is! Vergeet niet, dat zij beslist door de politie geschaduwd wordt...

Moesten — vrienden geweten hebben wat er op dit ogenblik gebeurde in — politiekantoor, zouden zij ongeruster geweest zijn...

Wel? Nog niets nieuws gevonden?

Ik denk dat wij het offensief op alle fronten moeten ontketen...

Jourvay is en blijft onvindbaar, commissaris.

Vinden jullie het niet zonderling dat de politie helemaal niets loslaat over de zaak? Lees de kranten: geen letter over de zaak Jourvay of over het onderzoek! Je vindt zelfs de naam van Jourvay niet! Het is nochtans duidelijk, dat de politie weet dat Jourvay geschuuten heeft...

Het is tijd dat de pers verneemt, dat Jouvray de aanslag op de automobilist pleegde. Totnogtoe heb ik gezwezen omdat ik meende, dat Jouvray daardoor meer zelfvertrouwen zou krijgen, zich zou blootgeven en wij hem zouden kunnen aanhouden... Ik heb vergist!

Het onderzoek schiet niet op... Wij hebben nog niets!

Iemand houdt hem verborgen, maar wie?

Wij hebben opsporingen gedaan bij zijn familie... zijn kollega's... NIETS!

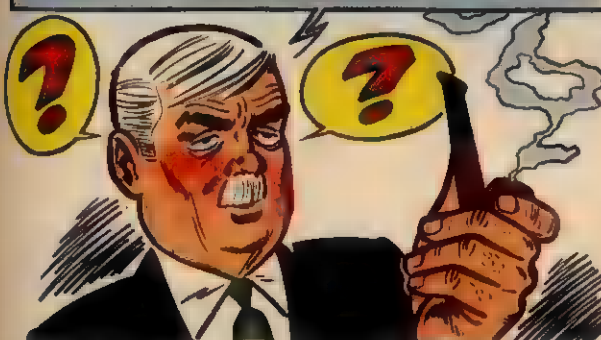

En zijn assistente?

Juffrouw Mathieu? Wij schaduwden haar sedert twee dagen onderbroken. Haar appartement werd doorsnuffeld tijdens haar afwezigheid maar nergens een spoor.

En nochtans ben ik er van overtuigd dat zij weet waar Jouvray is!

Mogelijk... Wat mij interesseert is de REDEN waarom Jouvray zich verbergt. Hij is geen gemene moordenaar! Alles wijst er op dat hij een man van eer is. Bovendien is hij intelligent genoeg om te weten dat hij er belang bij heeft, zich bij de politie aan te melden. De misdaad die hij beging is sentimenteel verklaarbaar...

Intussen zette Berthault zijn plannen uiteen...

frouw Mathieu heb afgesproken: zodra ginds alles in orde is, stuur ik haar een kaartje getekend « Tante Agatha » — men kan nooit weten dat haar correspondentie onderschept wordt! — dit is het sein dat zij naar toe mag komen. Ze heeft gezegd dat zij zich onkennelijk zal maken!

Ik zal haar te Mascarène opwachten. Aan de mensen, waarvan ik het huis gehuurd heb, zeg ik dat het bestemd is voor mijn nichtje die studeert, overspannen is, eenzaamheid rust nodig heeft...

En hoe komt mijnheer Jouvray te Mascarène?

Niemand verdenkt ons, jongeman. Dus... vertrek ik binnen twee dagen naar St-Damaze met Jouvray in mijn wagen! Hij moet zich natuurlijk een beetje vermommen. Jij en Jimmy volgens ons...

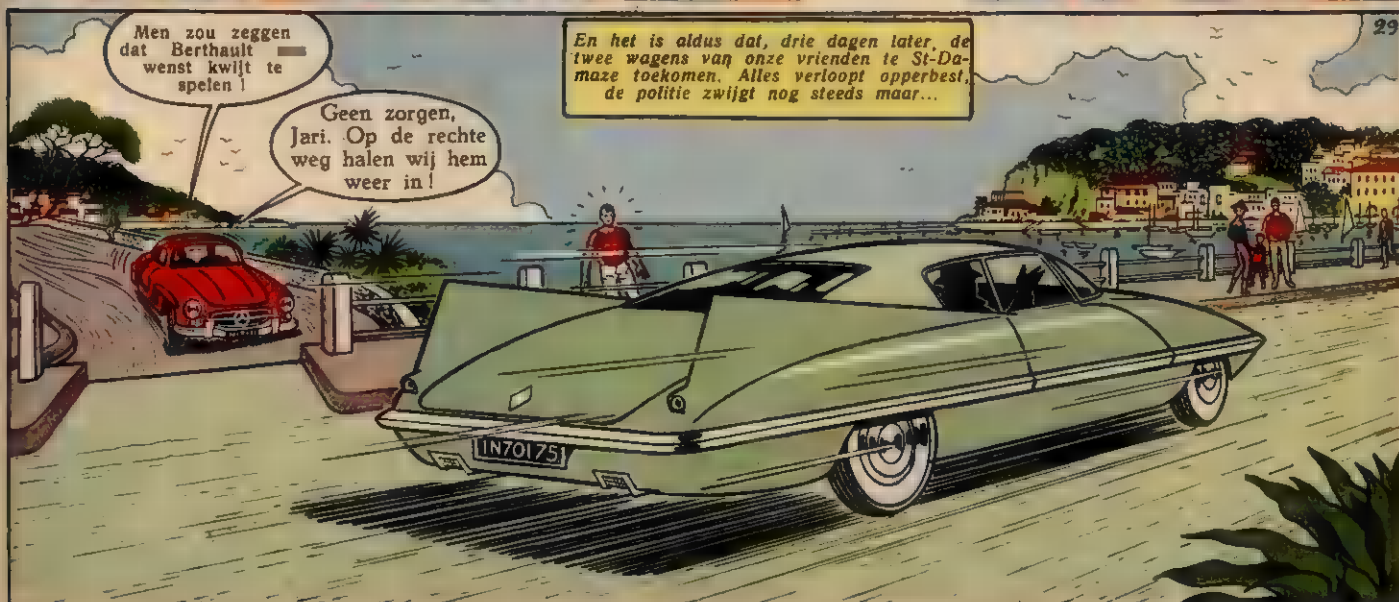

Van St-Damaze uit, rijd ik alleen tot Mascarène. Zodra alles in orde is brengt Jimmy de professor er naar toe, maar dan 's nachts zodat niemand hem zien kan!

Mijnheer Berthault, u bent een prachtkerel!

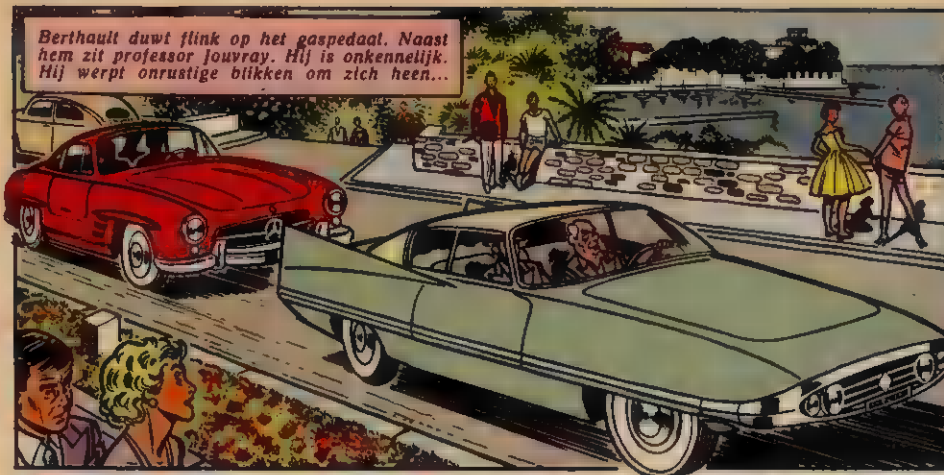
Kom, kom! Het volstaat de dingen koelbloet overleggen en te organiseren...

Men zou zeggen dat Berthault wenst kwijt te spelen!

Geen zorgen, Jari. Op de rechte weg halen wij hem weer in!

En het is aldus dat, drie dagen later, de twee wagens van onze vrienden te St-Damaze toekomen. Alles verloopt opperbest, de politie zwijgt nog steeds maar...

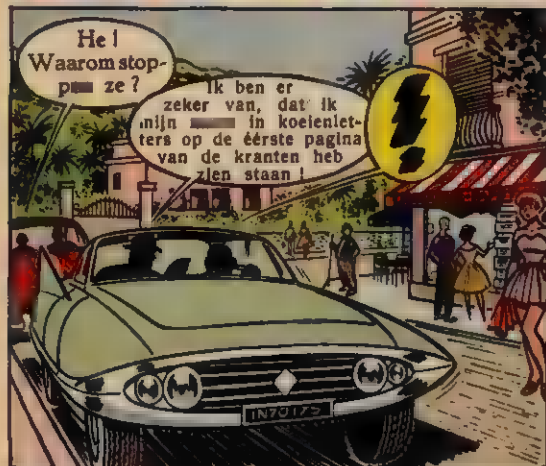
Berthault duwt flink op het gaspedaal. Naast hem zit professor Jouvray. Hij is onkenkelijk. Hij werpt onrustige blikken om zich heen...

Bedaar, mijn beste! Je ziet toch dat de reis opperbest verlopen is. Wij...

HE!... WAT?

Berthault! Daar... De dagbladen!

He! Waarom stoppen ze?

Ik ben er zeker van, dat ik mijn in koelenletters op de eerste pagina van de kranten hebben staan!

Blijf zitten! Ik kom onmiddellijk terug!

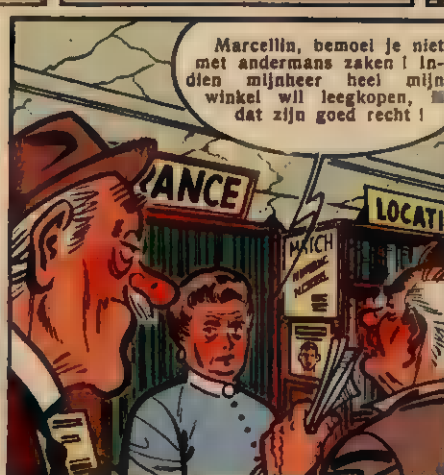

Dag, mevrouw. Wil u mij even de laatste edities geven?

Hier, mijnheer... Deze kranten werden net gebracht!

Het voor de geschiedenis van Jouvray dat zo'n groot pak kranten koopt, he? Maar dat loont de moeite niet, hoor! Ze zeggen allemaal hetzelfde!

Marcellin, bemoei je niet met andermans zaken! Indien mijnheer heel mijn winkel wil leegkopen, dat zijn goed recht!

Natuurlijk! Ik zei het maar om mijnheer in lichten... Om hem de situatie uit te leggen... Ik heb daadwerkelijk gezien dat hij zich interesseert voor de zaak Jouvray!

Wat weten de kranten eigenlijk te vertellen? Ze zeggen dat de politie professor Jouvray, die zich sedert maand verborgen houdt, naarstig opspoort. Jouvray heeft zesmaal geschoten op de automobilist, die verantwoordelijk is voor de dood van zijn vrouw en zijn zoon...

Waarom blijft ie zo lang weg?

Mijnheer, ik zal u iets zeggen: indien u dat gelooft, bent u de grootste onnozelaar van Frankrijk! De waarheid omtrent de zaak Jouvray zal ik, Marcellin Pasquini, verkla-

30

Heb je het spoor van Jouvray gevonden?

Zo ongeveer, chef. Die domoor van een Roudou, er mee belast juffrouw Mathieu te schaduwen, heeft ons thans iets gezegd dat hij tot op heden niet had durven bekennen: vier dagen geleden wist juffrouw Mathieu aan zijn waakzaamheid te ontsnappen.

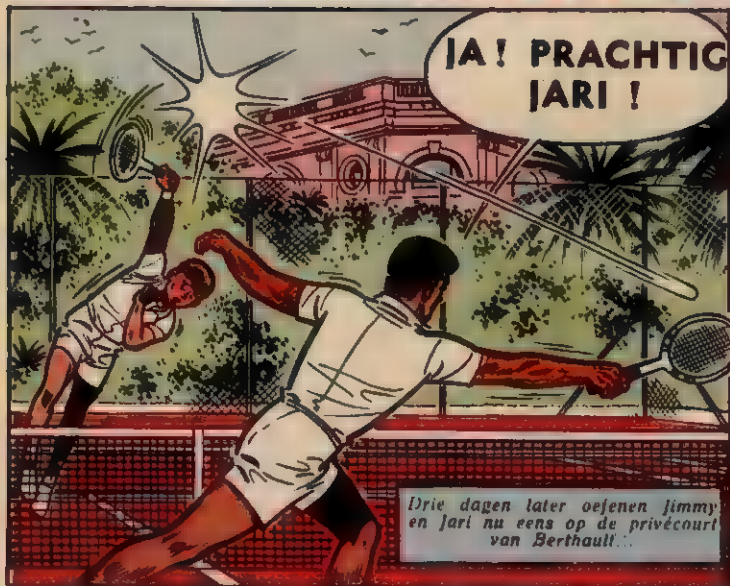

Boudou had haar, van aan haar woning, tot op de Place du Tertre gevolgd. Daar ontmoette zij een grote man met sportief allure. Ze wandelden een eindje. Op de Place Furstenberg zag Boudou dat zij hem ontdekt had. Toen trok de assistente van Jouvray haar vriend mee door een kluis van kleine stegen. Ze was Boudou te snel af, maar het is een aanwijzing. Ze nam de vlucht, dus wou zij het doel van haar wandeling verbergen. En ik zie niet in waarom zij dat doel zou verborgen hebben, indien dit doel niet de SCHUILPLAATS VAN JOUVRAY WAS!

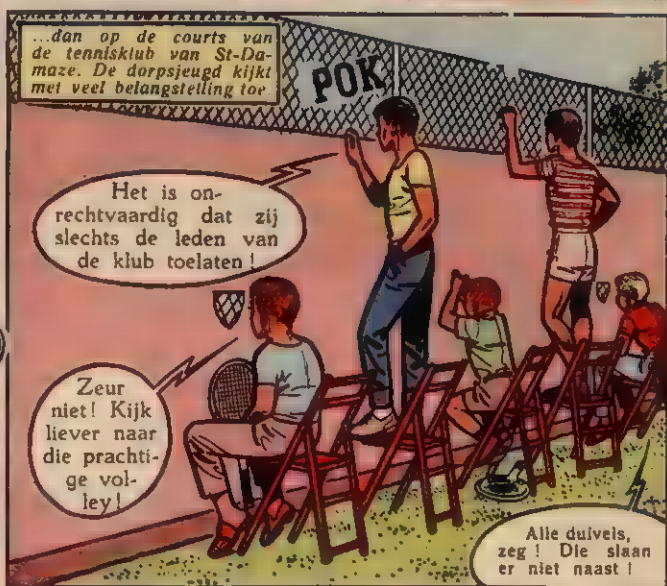
Langlois en ik zullen dag en nacht aan haar deur blijven staan, en ONS zal ze niet op een dwaalspoor brengen! Hoe sluw ze ook moge weze, zij leidt ons naar de schuilplaats van Jouvray!

Wij zijn beter uitgeslagen dan Boudou!

JA! PRACHTIG JARI!

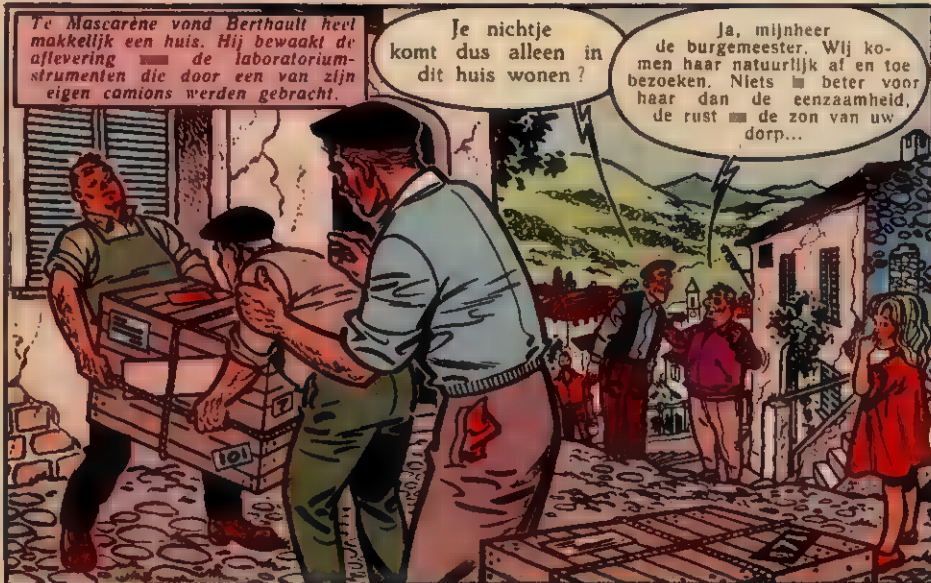
Drie dagen later oefenen Jimmy en Jari nu eens op de privécourt van Berthault...

Het is onrechtvaardig dat zij slechts de leden van de club toelaten!

Zeur niet! Kijk liever naar die prachtige volley!

Alle duivels, zeg! Die slaan er niet naast!

Te Mascarène vond Berthault heel makkelijk een huis. Hij bewaakt de aflevering de laboratorium-instrumenten die door een van zijn eigen camions werden gebracht.

Je nichtje komt dus alleen in dit huis wonen?

Ja, mijnheer de burgemeester. Wij komen haar natuurlijk af en toe bezoeken. Niets is beter voor haar dan de eenzaamheid, de rust de zon van uw dorp...

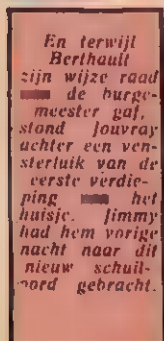

Ze studeert voor geneesheer. Het werk en de drukte van de grootstad hebben haar ziek gemaakt. Er is slechts één remedie: rust en eenzaamheid.

Ik ken jullie goed hart en jullie vriendelijkheid, maar ik vraag jullie voor een keer niet zo toeschietelijk te zijn, en jullie niet te veel te bekommeren om haar!

Ik lieg als 'n advocaat! Juffrouw Mathieu m'n nichtje!

Wees maar niet bezorgd, M. Berthault. Ik zal het iedereen zeggen, het komt in orde!

En terwijl Berthault zijn wijze raad de burgemeester gaf, stond Jouvray achter een vensterluik van de eerste verdieping het huisje. Jimmy had hem vorige nacht naar dit nieuw schuiloord gebracht.

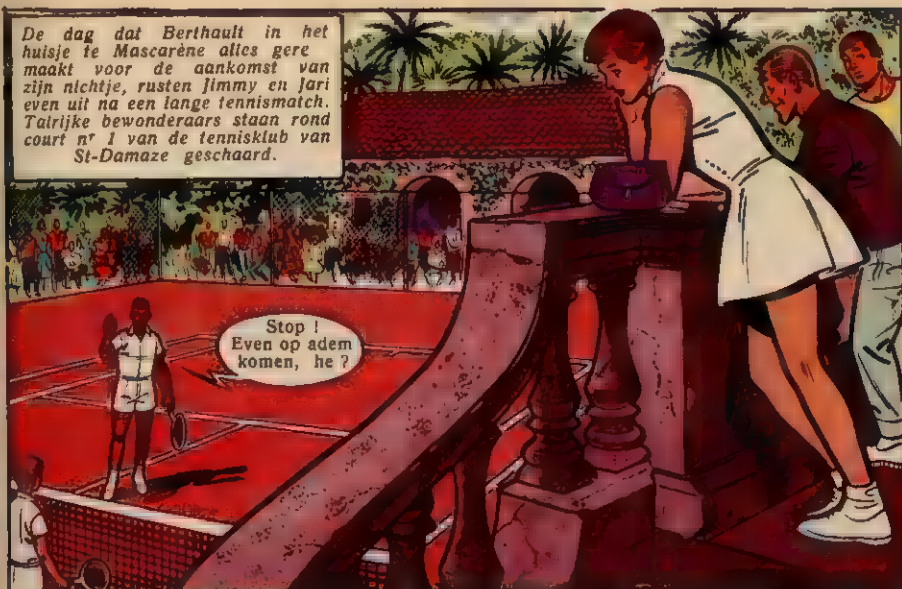

God, zorg er voor dat mijn trouwe vrienden Jimmy, Jari, Berthault, juffrouw Mathieu, die hun vrijheid en hun eer op het spel zetten om het mij mogelijk te maken mijn opdracht te voltooien, niet nutteloos opgeofferd worden!

Het ogenblik nadert dat ik, dank zij hen, mijn werk terug kan opnemen. En ik ben vol twijfel! Zorg er voor dat ik niet aan mijn eigen leed denk, om dat ik mij met al mijn kracht kan geven aan het doel dat ik gesteld heb: een geneesmiddel vinden voor de leucemie, dat zal toelaten duizenden mensenlevens te redden!

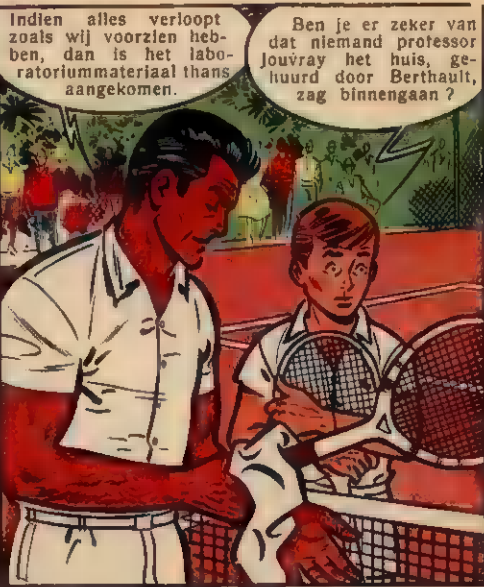
De dag dat Berthault in het huisje te Mascarené alies gere maakt voor de aankomst van zijn nichtje, rusten Jimmy en Jari even uit na een lange tennismatch. Talrijke bewonderaars staan rond court nr 1 van de tennisklub van St-Damaze geschaard.

Stop!
Even op adem
komen, he?

Indien alles verloopt
zoals wij voorzien heb-
ben, dan is het labo-
ratoriummateriaal thans
aangekomen.

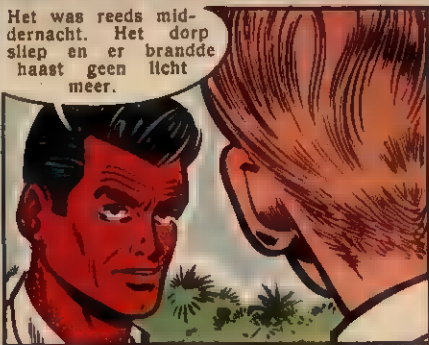
Ben je er zeker van
dat niemand professor
Jouvray het huis, ge-
huurd door Berthault,
zag binnengaan?

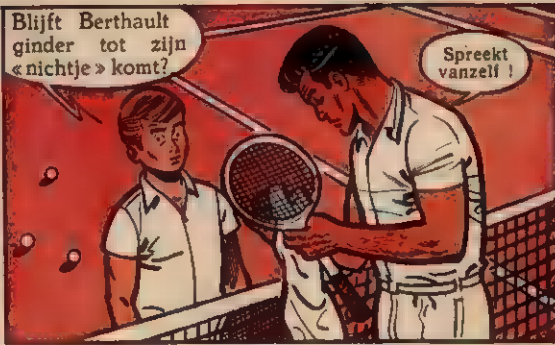
Heel zeker! Wij
stapten even voor Masc-
arené uit de wagen
de aandacht niet
te wekken.

Het was reeds mid-
dernacht. Het dorp
sliep en er brandde
haast geen licht
meer.

Blijft Berthault
ginder tot zijn
«nichtje» komt?

Spreekt
vanzelf!

Gisteravond kreeg
juffrouw Mathieu
het kaartje gete-
kend «Tante Aga-
tha». Dat — het
overeengekomen
seln om naar
Mascarené te
vertrekken!

Ik vrees voor haar
veiligheid. Zij wordt
beslist streng bewaakt.
Nu, wij moeten ver-
trouwen hebben. Meer
kunnen wij thans
niet doen!

Kom, opnieuw aan
het werk. Let goed
op je revers. Je
snijdt te veel wan-
neer je links
staat!

Goed, ik zal
er op letten...

Concentreer je,
want morgen
moet je een
goede indruk ma-
ken op je kameraden.
En vooral op een
zekere Laprade,
— jongen waar-
mee — nog last
zullen hebben,
maar die puk
tennist!

Fijn!
Ze, beginnen op-
nieuw!

Torrent speelt
werkelijk buitenge-
woon!

Ik vraag me
af waarom hij de
Davisbeker heeft la-
ten vallen...

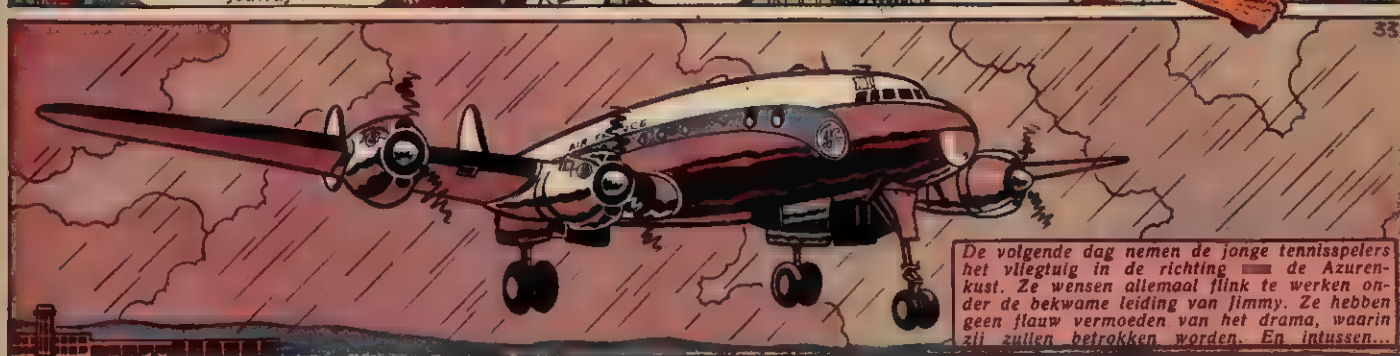
Dat zullen wij
nooit weten. Geduren-
de enkele dagen stonden
de dagbladen er vol van...

Ja, en thans
lees je nog slechts over
Jouvray!

Toch gek dat je hier
als schoolmeester staat,
terwijl je eigenlijk had
moeten kampen om de Davis-
beker te bemachtigen!

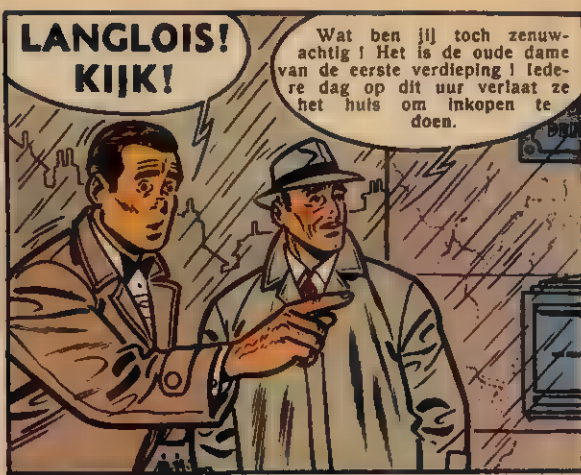
Praat
daarover
niet —!
Kom, we be-
ginnen!

De volgende dag nemen de jonge tennisspelers
het vliegtuig in de richting — de Azuren-
kust. Ze wensen allemaal flink te werken on-
der de bekwame leiding van Jimmy. Ze hebben
geen flauw vermoeden van het drama, waarin
zij zullen betrokken worden. En intussen...

Uit een doodgewoon huis — een wijk van het oude Parijs komt een oude dame. Ze hinkt lichtjes — draagt een tas...

LANGLOIS! KIJK!

Wat ben jij toch zenuwachtig! Het is de oude dame van de eerste verdieping! Iedere dag op dit uur verlaat ze het huis om inkopen te doen.

Ik wed er om, dat zij ook de boodschappen doet voor juffrouw Mathieu!

Sedert twee dagen is die niet meer buiten geweest... Ho, ik begin te vrezen dat wij hier om — tijd verknopen!

Vanwelijks is de dame van de verdieping — om, of ze loopt anders...

Ik denk niet dat ze me herkend hebben... Maar lieve hemel, wat heb ik het warm met die twee mantels op de rug!

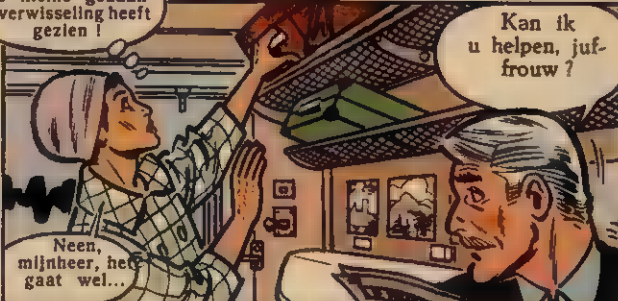

... een kort — later vertrok ze — Mistral naar —

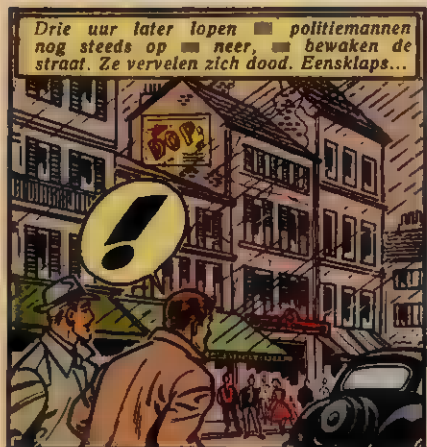
Ze — naar het toilet en kwam er een ogenblik nadien weer uit als een heel andere juffrouw Mathieu!

Ik hoop maar dat niemand die kleine gedaanteverwisseling heeft gezien!

Kan ik u helpen, juffrouw?

Neen, mijnheer, het gaat wel...

Drie uur later lopen — politiemannen nog steeds op — neer, — bewaken de straat. Ze vervelen zich dood. Eensklaps...

Wel? Wat is er nu weer?

DRUK! Op het eerste gezicht... Alleenmacht!

VOOR-UIT!

Ekskuseer, mevrouw...
Politie! Bent u heden-
morgen reeds buiten ge-
weest?

Neen, ik heb een beetje
langer geslapen dan ge-
woonlijk... Maar, wat heeft
u politie daar mee te ma-
ken? Wat wenst u?

Het gaat niet
om u, mevrouw,
maar wij hebben
een eitje te pel-
len met juffrouw
Mathieu!

Met juffrouw Mathieu?
Niet mogelijk! Zij is het
charmantste jong meisje
dat ik ken! Zo ernstig,
gedienstig en vro-
lijk als een
kind...

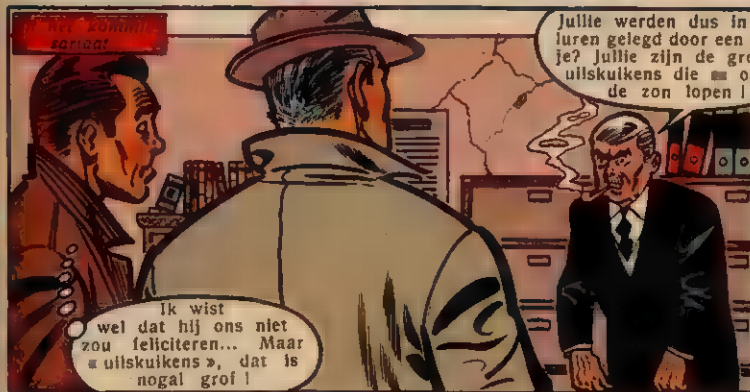
Kom
binnen, heren

Och, hier ligt een briefje van
haar: « Lieve mevrouw Pa-
get, het is niet kwa-
lijk dat ik uw jas en hoed
heb geleend. Ik ben
van plan twee van mijn
vrienden een poets
te bakken... »

Wij hebben het
al gesnapt... Dank
u mevrouw!

Jullie werden dus in de
luren gelegd door een meis-
je? Jullie zijn de grootste
uilskukens die onder
de zon lopen!

Ik wist
wel dat hij ons niet
zou feliciteren... Maar
« uilskukens », dat is
nogal grof!

In zekere zin is het niet
niet slecht dat juffrouw Ma-
thieu aldus handelde. Het
staat nu vast dat zij ver-
trokken is om Jouvray weer
te zien. Wanneer wij haar
terug vinden, hebben wij
ook de professor!

Thans is u waarschijnlijk reeds ver van
Parijs verwijderd... Wij moeten heel het
territorium in een minimum van tijd uitkam-
men. Bezorg de persoonsbeschrijving van
juffrouw Mathieu aan alle kranten!

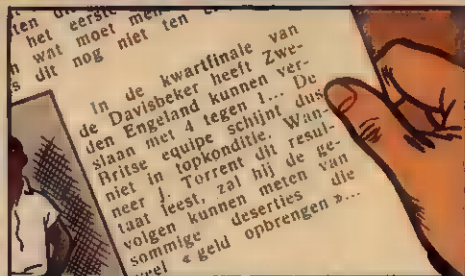
EN SCHIET
OP!

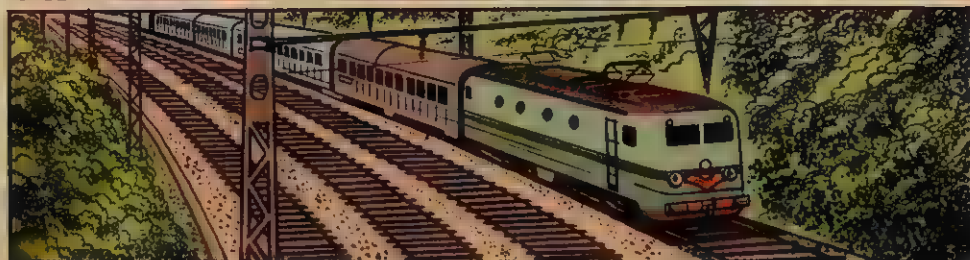
Intussen spoort juffrouw
Mathieu het zuiden
toe. Zij tracht verstrooiing
te zoeken in de lektuur...

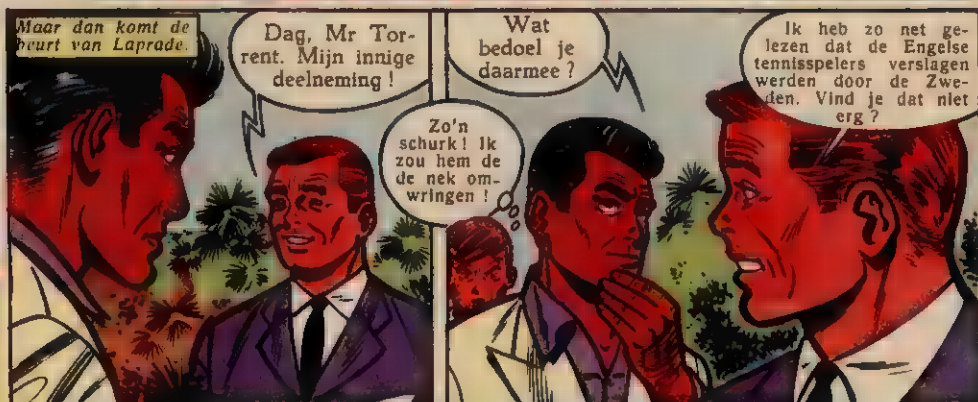
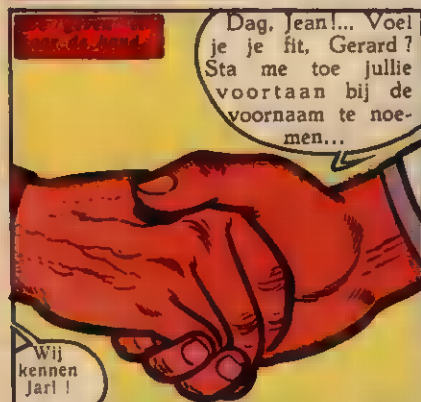
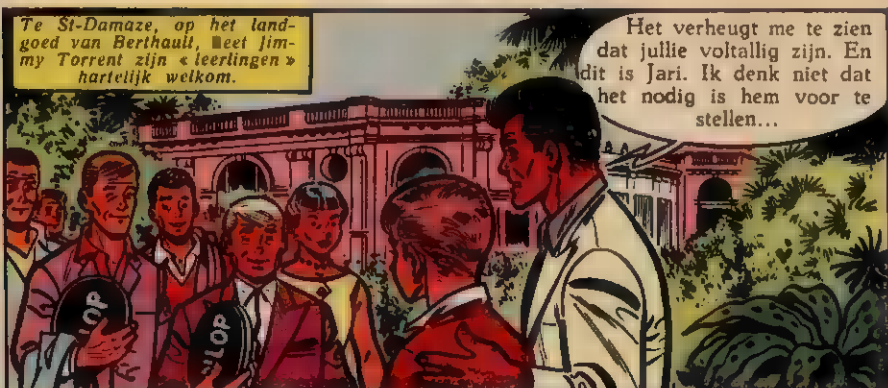
HO!

Nog u blad-
zijde gewijd aan
de sport! Al sport
wat de klok
slaat!

In de kwartfinale van
de Davisbeker heeft Zwe-
den Engeland kunnen ver-
slaan met 4 tegen 1... De
Britse equipe schijnt dus
niet in topconditie. Wan-
neer J. Torrent dit ge-
tafel leest, zal hij de ge-
volgen kunnen meten van
sommige deserties
wel « geld opbrengen »...

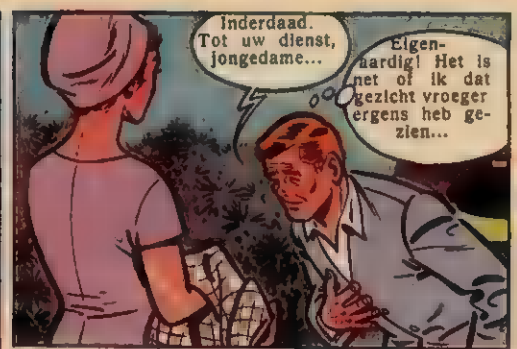

Inderdaad, u bent bij mijnheer Berthault, juffrouw.

Dan bent u die knappe jonge tennismen, waarover de pers iedere dag spreekt?

Inderdaad. Tot uw dienst, jongedame...

Eigenaardig! Het is net of ik dat gezicht vroeger ergens heb gezien...

Mr. Torrent is hier?

En of! Indien u mij volgt, zal u naar « meester » treden...

Waarom stelt Bernard Laprade zich de laatste tijd zo dwaas aan? Vroeger was hij een charmante kerel!

Ja, en waarom gedraagt hij zich zo grof met Torrent?

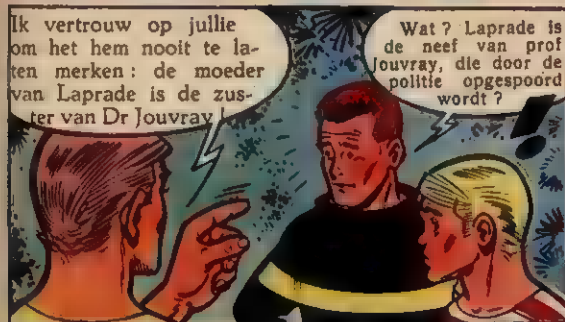
Niet alleen Torrent... Bernard laat geen gelegenheid voorbij om u te beledigen...

Je mag het hem niet kwalijk nemen. Hij heeft verdriet en angst...

Bernard heeft verdriet? Waarom?

Zweer me dat jullie het niemand zullen vertellen... Aan niemand!

Ik vertrouw op jullie om het hem nooit te laten merken: de moeder van Laprade is de zuster van Dr Jouvray!

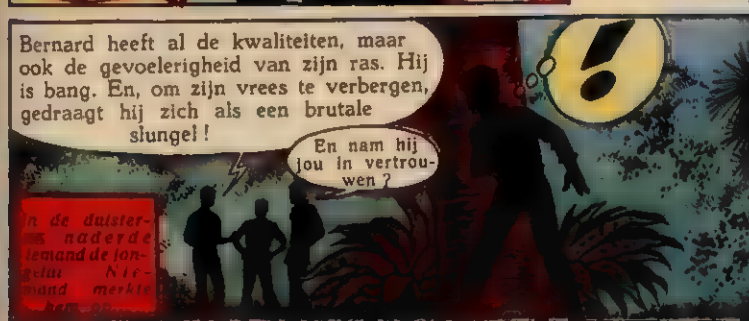
Wat? Laprade is de neef van prof Jouvray, die door de politie opgespoord wordt?

Ja, Laprade-Jouvray, een oude familie... nogal kittelig op het gebied van hun eer! Bij het begin van het onderzoek tegen Jouvray werden de ouders van Laprade ondervraagd door de politie. Men verdacht hen van de prof te verbergen...

Dat is niet het geval, maar de ouders Laprade waren in hun eergevoel gekrenkt. Zij vreesden er iedere dag voor, dat hun naam zal gemengd worden in een moordzaak! Zij veroordelen Jouvray niet, zij vinden het laf zich niet bij de politie te melden!

Bernard heeft al de kwaliteiten, maar ook de gevoeligheid van zijn ras. Hij is bang. En, om zijn vrees te verbergen, gedraagt hij zich als een brutale slungel!

En nam hij jou in vertrouwen?

In de duisternis naderde iemand de jongedame. Niemand merkte hem op.

Ja, je moet weten dat wij elkaar sedert onze prille jeugd kennen. Maar, denk aan jullie belofte. Ik heb dit alles gezegd om verder misverstand tussen ons en Laprade te vermijden...

Meen je niet, dat je alles Torrent moet vertellen?

Neen, dat is te delikaat... Opgelet! Laprade komt terug! Wij moeten over iets anders spreken!

Ik heb die bekoorlijke jongedame in handen van Mr Jimmy Torrent afgeleverd! Hij deed eerst alsof hij niet wist met wie hij te doen had...

En toen riep hij op eens: «Juffrouw Berthault? Uw ■■■■ zal erg blij zijn dat u hier bent!» Zonderling! Ik ben er zeker van dat ik dat meisje ergens gezien heb...

De «schaduw» die de konversatie van de jongelui en de laatste woorden van Laprade gehoord heeft, sluipst stilletjes terug naar de villa...

Jari! Wat is er?

Ik moet je onmiddellijk spreken! Het is in verband ■■■■ juffrouw Math... heu... Berthault!

Ik denk niet dat ze me gezien hebben... Luister! Ik kuierde door het park toen...

En enkele ogenblikken later...

Laprade is dus de neef van Jouvray... Wat een toeval!

Dan is het mogelijk dat hij me reeds in het laboratorium van zijn oom gezien heeft!

In ieder geval is het best dat ■■■■ jongeman ■ hier niet meer ziet... U hebt uw haar geveerd ■ uw bril afgenomen, ■■■■ dat belet niet dat hij u zou kunnen herkennen... En de hemel weet hoe hij ■■■■ reageren!... Het is best alle ongelukken te vermijden. Ik brengh ■ onmiddellijk naar Mascarène!

Even later... Wat een heerlijke nacht! Ik voel er veel voor hier in het park te blijven slapen. Luister...

De wagen van Torrent! En juffrouw Berthault zit naast hem... He! Haar bezoek heeft niet lang geduurd!...

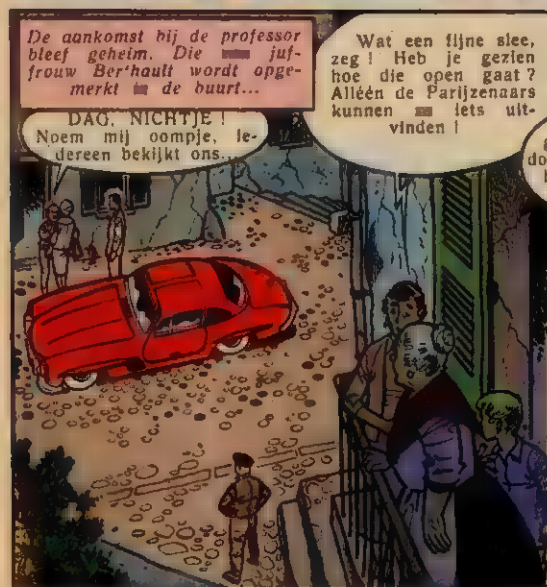
Het is gek, maar ik vraag me nog altijd af waar ik dat meisje reeds gezien heb...

Drie kwartier later heet Berthault zijn «nichte» welkom...

Kom hier en omhels je oude oom! Heeft Jimmy je niet te veel door elkaar geschud in zijn kar?... Kom binnen!

Die goeie mijnheer Berthault zou een knap toneelspeler geweest zijn!

De aankomst bij de professor bleef geheim. Die ■■■■ juffrouw Berthault wordt opgemerkt ■ de buurt...

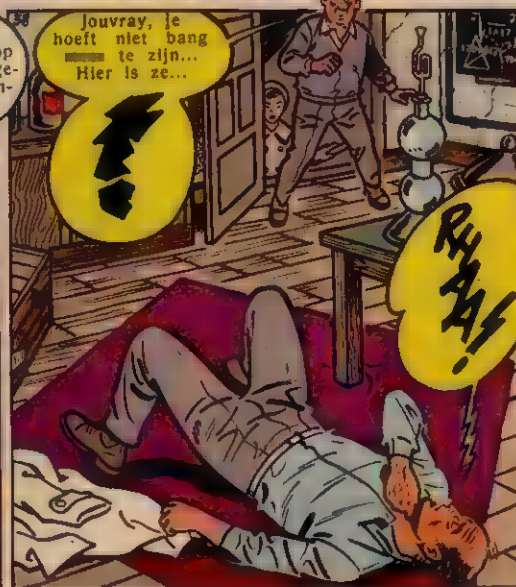
DAG, NICHTJE! Noem mij oompje, iedereen bekijkt ons...

En intussen...

Kom, Jouvray heeft zijn laboratorium op de eerste verdieping ingericht. Hij wacht met ongeduld op je!

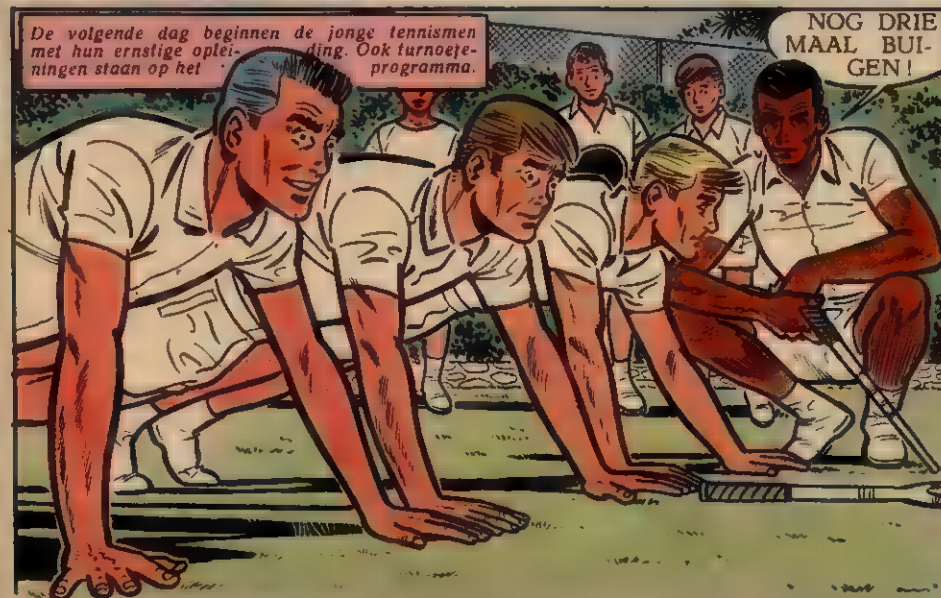
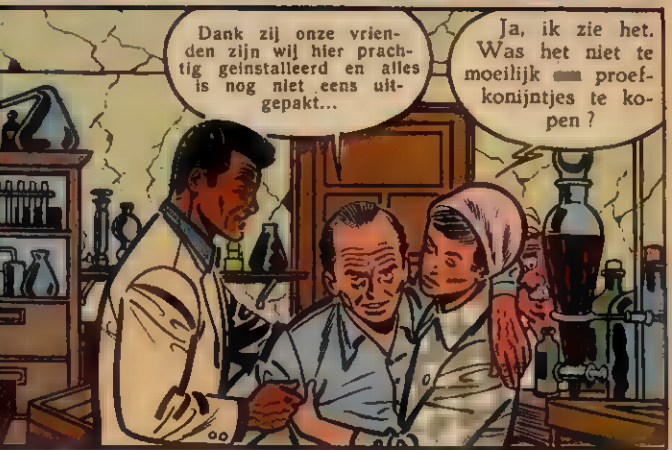
Wij vragen ons af of je door de mazen van het net geslipt was!

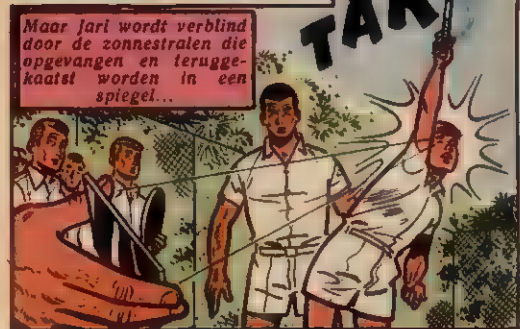

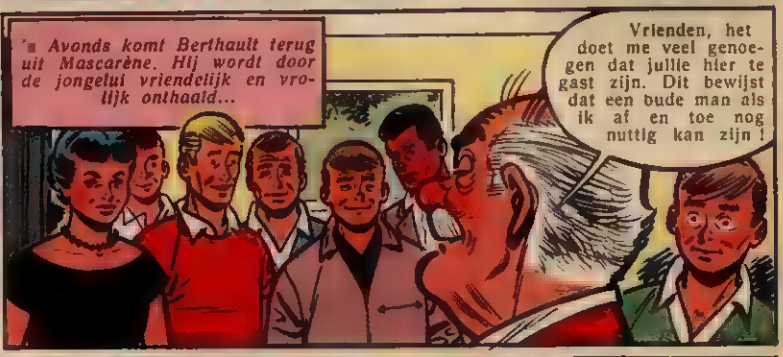
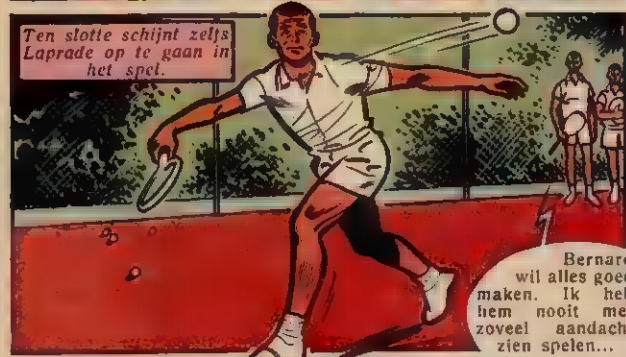
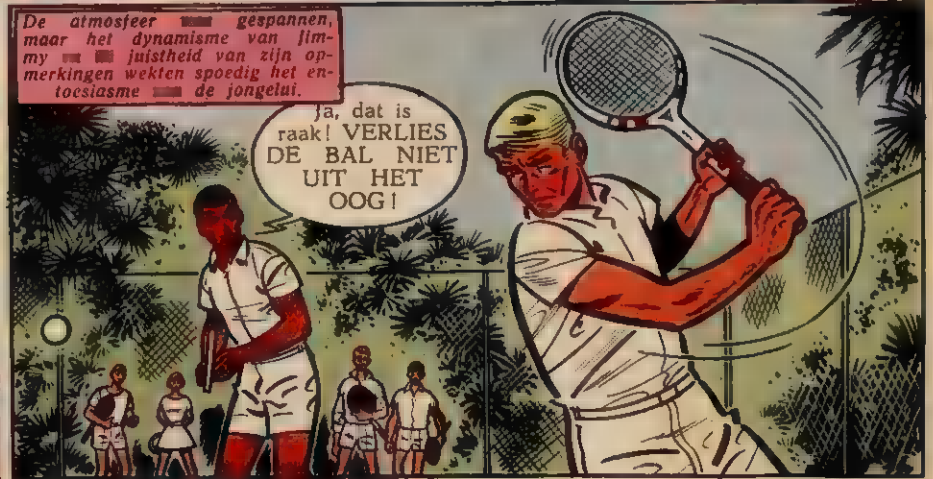
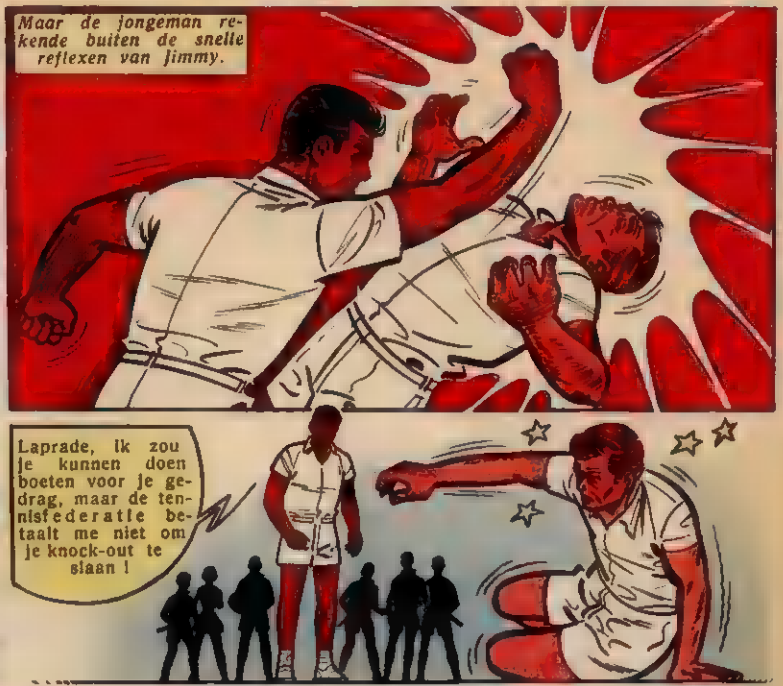
Jouvray, je hoeft niet bang te zijn... Hier is ze...

Juffrouw Mathieu! Ha, eindelijk! Ekskuseer... Toen mijnheer Berthault riep: «Daar komen...!» werd ik duizelig. Ik ben neergestort, van aandoening waarschijnlijk... Het was net of ik moest stikken. Ik heb zo'n angst gehad... u...

Op de eerste pagina van alle kranten staat een grote foto van juffrouw Mathieu. Onnodig te vertellen dat de titels zeer sprekend zijn!

Je ziet, de politie zet haar beste beentje voor! Ben je er zeker van dat niemand van je leerlingen haar herkende toen — gisteravond toekwam?

Moordenaar! Moordenaar! Hoe zou jij reageren wanneer men je vrouw en je kind zou doden!...

Niemand heeft het recht op elgen houtje recht te spreken of straffen uit te delen, zelfs niet wanneer men een groot man is!

Iedereen geeft zijn commentaar ten beste...

Te Mascarène wordt intussen hard gewerkt.

Mijnheer Jouvray, het is bijna elf uur. Indien — buiten het licht door de blinden ziet vallen, vindt men het beslist zonderling dat een « zieke » niet vroeger naar bed gaat!

De politie kan het niet verkroppen dat juffrouw Mathieu haar te vlug is afgeweest... Laprade werft door de straten van St-Damaze en slechts één ding obsedeert hem: wraak! En zie, de wraakplannen van Laprade zouden de gebeurtenissen een dramatische loop geven.

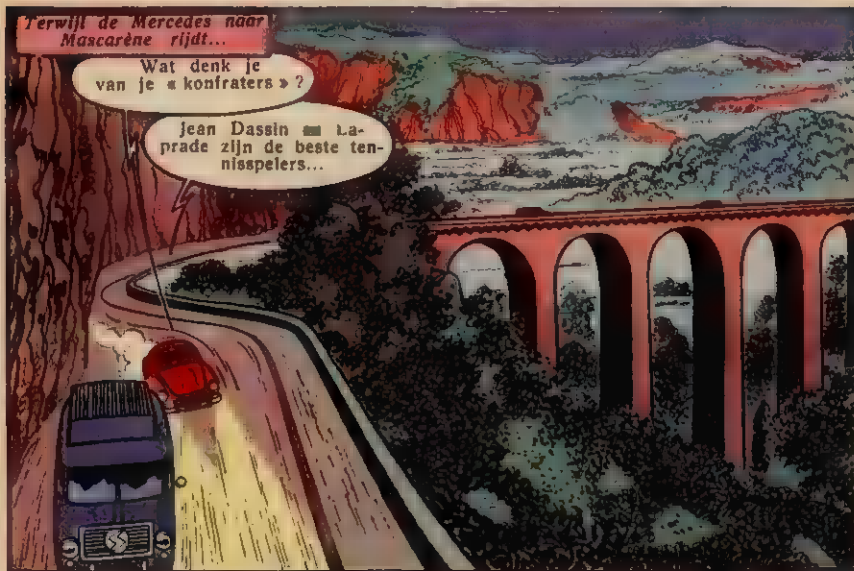
Onze vrienden slapen die nacht niet. Ze waren ongerust, maar ze waren niet de enigen die niet konden slapen...

En er zijn mijn vrienden... Zo lang ik me niet bij de politie heb gemeld, zijn al mijn vrienden de handlangers van een moordenaar!

Terwijl de Mercedes naar Mascarène rijdt...

Wat denk je van je « konfraters » ?

Jean Dassin — Laprade zijn de beste tennispeilers...

Akkoord. Maar het karakter en het gedrag — Laprade zullen moeten veranderen wil hij ooit in de competities iets goeds presenteren !

Staat er niets nieuws in de kranten vandaag ?

De politie trappeloet nog steeds ter plaatse... Goddank !

Was prof Jouvray bijna klaar met zijn experimenten toen hij door dat ongeluk getroffen werd ?

Ja, en de resultaten van zijn experimenten waren zeer bemoedigend.

Hoe komt het dat men de leucemie totnogtoe niet kan genezen ?

Deze ziekte is wetenschappelijk nog maar pas ontdekt... Ik geloof dat men ze nog maar een zestigtal jaren kent...

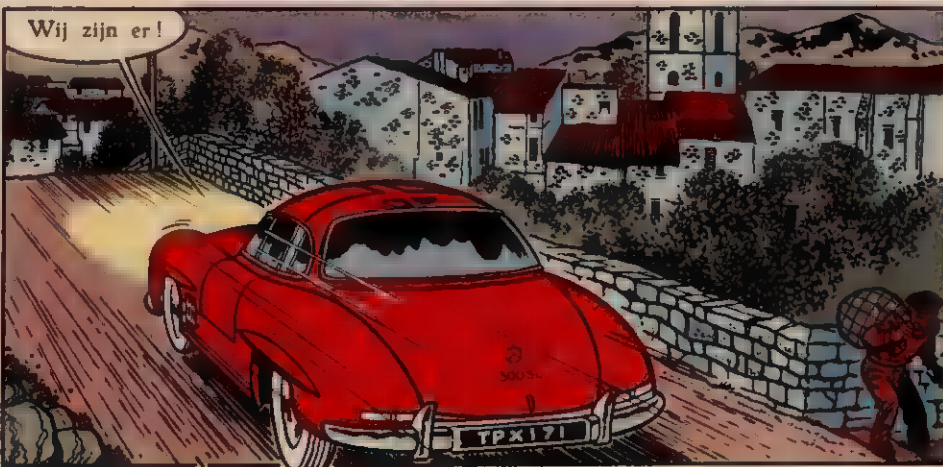

Bovendien weet men nog steeds niets over de juiste oorzaak van de ziekte !

Indien prof Jouvray een antileucemie - serum kan samenstellen, heeft hij dan een even zo belangrijke ontdekking gedaan als weleer Pasteur ?

Ja, heel zeker !

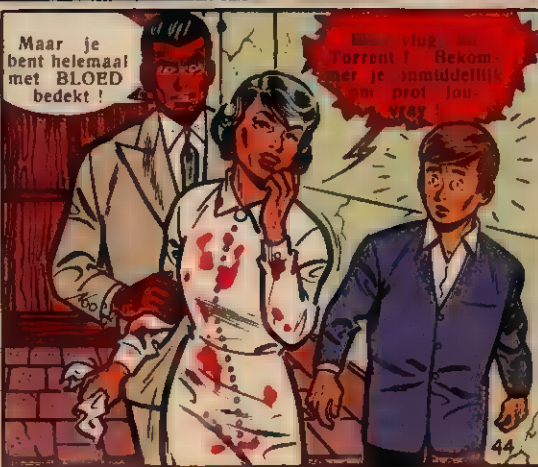
Wij zijn er !

He, zeg ! Dat is de wagen die juffrouw Berthault naar hier heeft gebracht !

Goddank ! Daar zijn jullie dan !

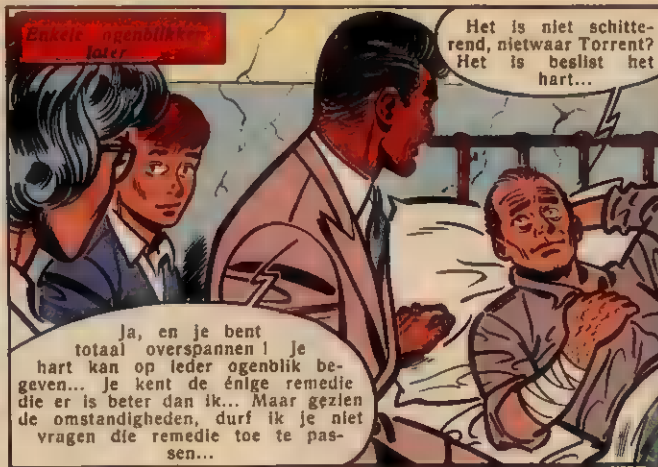

Maar je bent helemaal met BLOED bedekt !

« Vlieg ! » Torrent ! Bekommer je nu niet om prof Jouvray !

Prof Jouvray heeft het bewustzijn verloren terwijl ik inkopen deed in het dorp. Hij is neergestort en heeft zich in zijn val gekwetst... fles. Toen ik thuis kwam vond ik hem badend in het bloed... Ik heb een verband gelegd... Hij is juist weer bij kennis gekomen.

Enkele ogenblikken later...

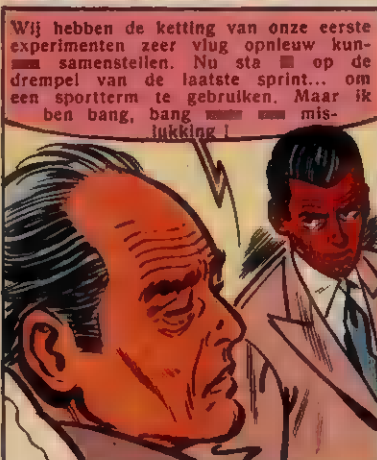
Ja, en je bent totaal overspannen! Je hart kan op ieder ogenblik begeven... Je kent de enige remedie die er is beter dan ik... Maar gezien de omstandigheden, durf ik je niet vragen die remedie toe te passen...

Het is niet schitterend, niet waar Torrent? Het is beslist het hart...

je bedoelt natuurlijk rust... Daar kan geen sprake van zijn!

Hoe ver sta je met je werk, vriend?

Wij hebben de ketting van onze eerste experimenten zeer vlug opnieuw kunnen samenstellen. Nu sta ik op de drempel van de laatste sprint... om een sportterm te gebruiken. Maar ik ben bang, bang... mislukking!

Mislukking? Dat mag je niet zeggen, Jouvray! Je zult slagen!

Begrijp me! Thans mag ik geen enkele fout meer begaan!

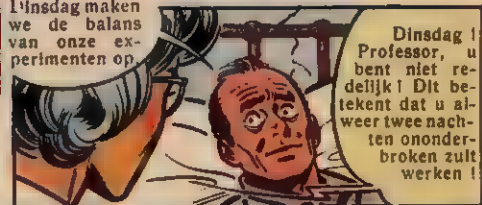
Wij zullen de politie niet voor eeuwig op een dwaalspoor kunnen leiden... En zelfs indien er de politie niet was... Ik voel dat mijn gezondheid niet... toelaat dit leven nog lang vol te houden!

Ik zou je een dienst willen vragen: kan je me niet... halve dag helpen alvorens ik aan de eindsprint begin? Ik zou graag met jou en met jufvrouw Mathieu enkele resultaten opnieuw testen.

Ik kan het niet... Wanneer moet ik...

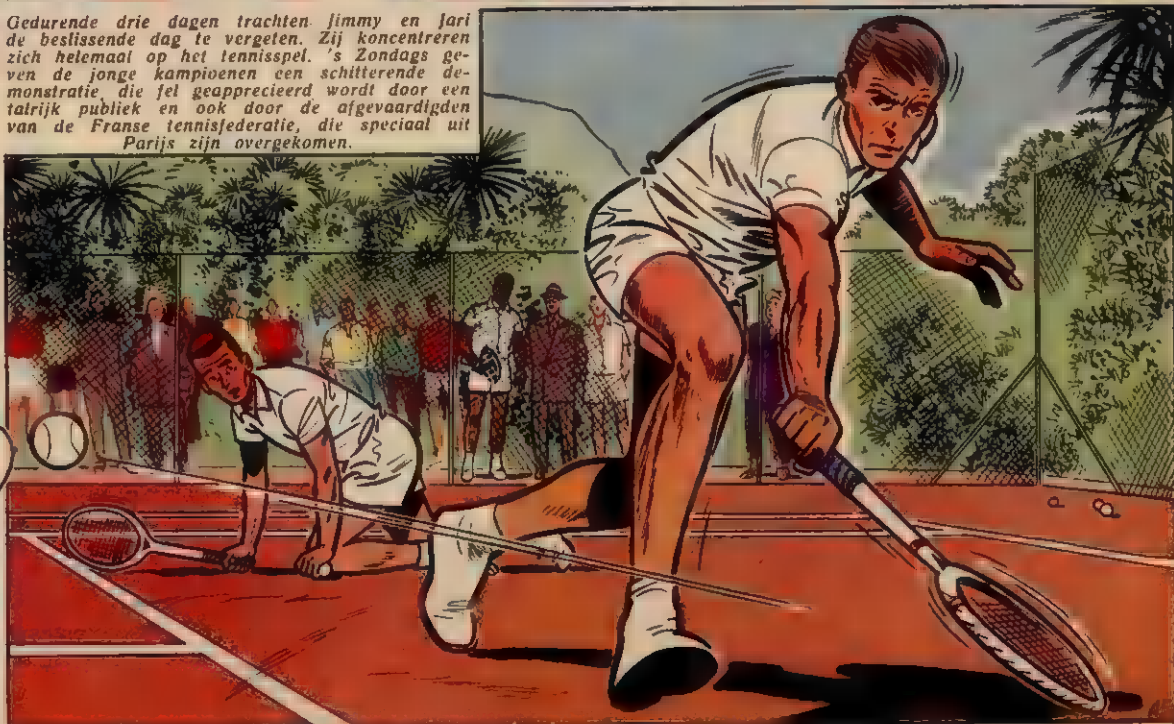
Dinsdag maken we de balans van onze experimenten op

Dinsdag! Professor, u bent niet redelijk! Dit betekent dat u alweer twee nachten ononderbroken zult werken!

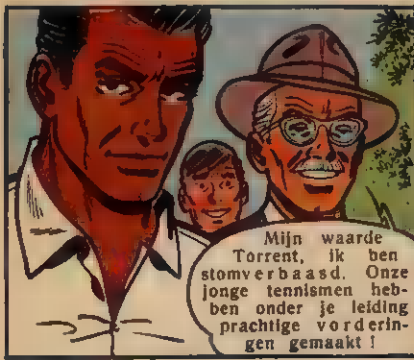

Ik heb de tijd niet... om redelijk...

Goed, ik kom dinsdagnamiddag. Ik zal mijn jongens vrijaf geven!

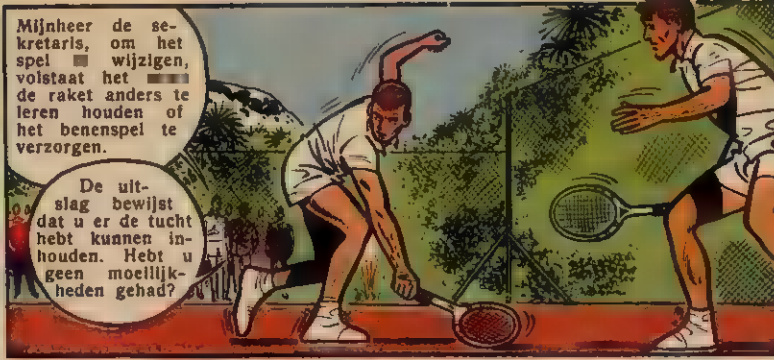
Gedurende drie dagen trachten Jimmy en Jari de beslissende dag te vergeten. Zij concentreren zich helemaal op het tennisspel. 's Zondags geven de jonge kampioenen een schitterende demonstratie, die fel geapprecieerd wordt door een talrijk publiek en ook door de afgevaardigden van de Franse tennissfederatie, die speciaal uit Parijs zijn overgekomen.

Mijn waarde Torrent, ik ben stomverbaasd. Onze jonge tennismen hebben onder je leiding prachtige vorderingen gemaakt!

Mijnheer de sekretaris, om het spel ■ wijzigen, volstaat het ■ de raket anders te leren houden of het benenspel te verzorgen.

De uitslag bewijst dat u er de tucht hebt kunnen inhouden. Hebt u geen moeilijkheden gehad?

Zelfs niet met Laprade? Neen, het gaat best.

Maar ik heb Laprade nog niet gezien...

Hij was erg nerveus en heeft ■ gevraagd een half uur tegen de muur te mogen oefenen, alvorens naar de tenniscourts te komen... Gezien zijn moeilijke karakter heb ■ het best geoordeeld hem zijn zin ■ geven...

Ik heb een motorfiets gehuurd.. Een goed idee, nietwaar?

En hier is de ideale schuilplaats... Niemand heeft me zien terugkomen... De tuinlul bergen hun gerief in een ander paviljoentje, dus staat mijn motorfiets hier veilig!

Een half uur later moet Laprade tegen Jari spelen. Zijn spel is niet overtuigend. Men schrijft het toe ■ zijn grote zenuwachtigheid.

's Dinsdagsnamiddags zijn ■ dus vrij. De jonge tennismen voelen er echter niets voor ■ te luieren...

Ga je niet mee, Bernard? Wij gaan naar zee om eens heerlijk te zwemmen in de blauwe waterplas, zegt je dat niets?

En mijnheer Berthault komt ook met ons mee!

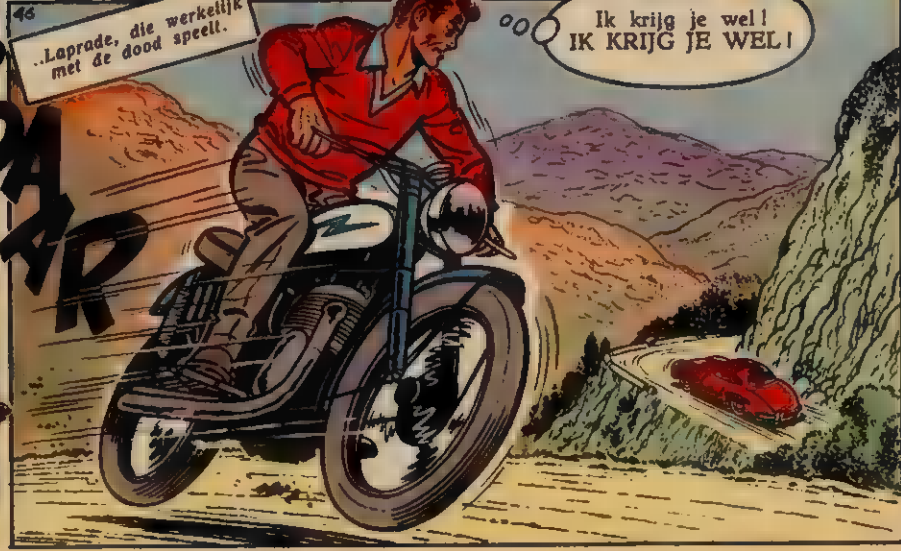
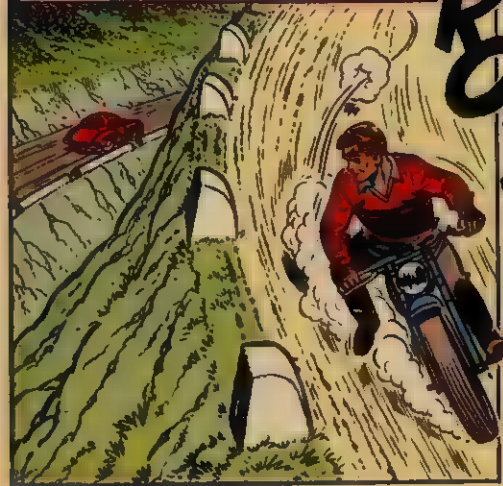

Neen, ik speel ■ in partijtje tegen ■ muur... Ik weet nog altijd niet hoe mijn revers juist ■ maken.

Jongeman, dat is een wijs besluit! Ik hoop dat jij ■ revers krijgt die de mijne waard is!

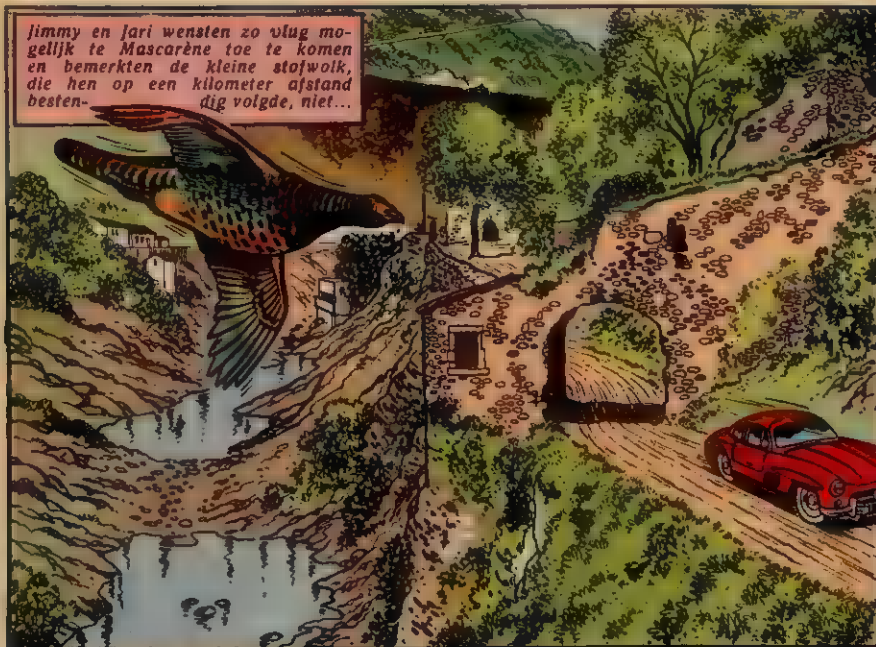
Een half uur later rijden Jimmy en Jari naar Mascarene toe. Ze vermoeden niet ■ ze gevolgd worden door...

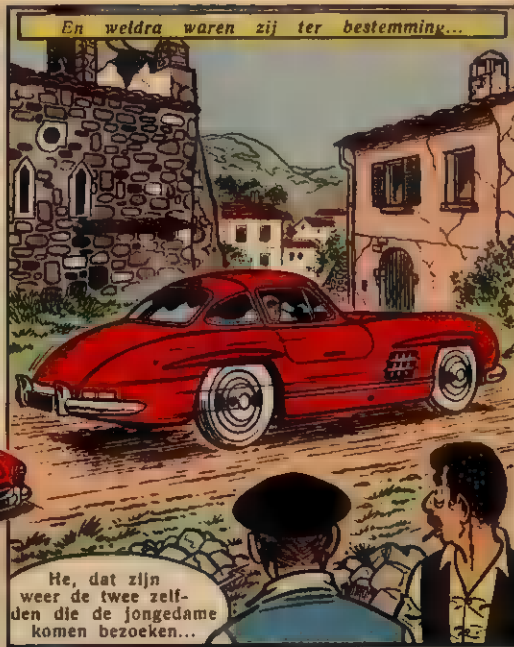
46
..Laprade, die werkelijk met de dood speelt.

Ik krijg je wel! IK KRIJG JE WEL!

Jimmy en Jari wensten zo vlug mogelijk te Mascarene toe te komen en bemerkten de kleine stofwolk, die hen op een kilometer afstand bestendigde, niet...

En weldra waren zij ter bestemming...

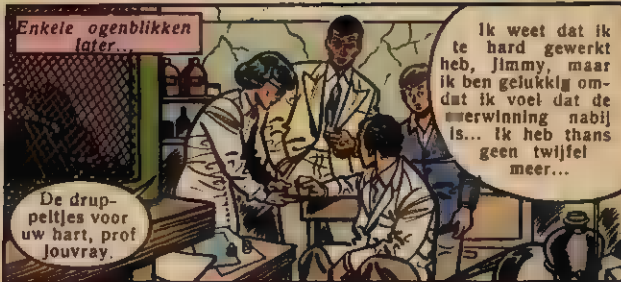
He, dat zijn weer de twee zelfden die de jongedame komen bezoeken...

Even nadien stopt Laprade bij de eerste huizen van het dorp...

Juffrouw Berthault? Ho ja, ik weet natuurlijk waar ze woont. Ik heb zelfs gezien dat ze zo juist bezoek heeft gekregen... Wacht even, ik zal je de weg tonen...

Enkele ogenblikken later...

De druppeltjes voor uw hart, prof Jourvay.

Ik weet dat ik te hard gewerkt heb, Jimmy, maar ik ben gelukkig omdat ik voel dat de overwinning nabij is... Ik heb thans geen twijfel meer...

LuiSTER, geloof dat er iemand op deur klopt...

Stil... Ik ga kijken!

He, juffrouw MATHIEU! Herkent u me?

U vergist zich, mijnheer...

Neen, dat denk ik niet. Waar is mijn oom? WAAR verbijgt hij zich?... Boven? Beneden?

Ik verbied je...

Jimmy hoort de opgewonden stemmen en komt uit het geheim laboratorium...

Wat is er, juffrouw LAPRADE! Wat doe jij hier?

Ik kom mijn liefste oom bezoeken, net zoals u...

Ik weet niet wat je bedoelt en ik verzoek je...

Laat hem maar, Torrent! Dag, Bernard! Kom maar naar boven!

Ik veronderstel dat jij naar hier bent gekomen als RECHTER! Je hebt mijn schuilplaats ontdekt... Bravo! De politie kan niet bogen op dezelfde flair. Ik dacht dat ik het nog een poosje zou kunnen uithouden... Nu tot daar toe! Ik volg je naar de politie!

Vrees niets! Jij bent een lafaard, maar IK ben geen verklikker! Blijf maar in je veilig nest. Ik wou alleen maar weten of mijn veronderstellingen juist waren...

Als die niet dadelijk zwijgt, dan sla ik hem k.o.!

Ik wou meteen zeggen wat ik van jou, oom, en van u, Torrent, denk. Ik weet niet hoe die komedie op touw werd gezet, maar ik feliciteer u. U vormt een prachtig duo...

Aan de ene kant de sportieve gentleman, die liever een bom dulten verdient dan zijn land te verdedigen, en aan de andere kant een eerbaar wetenschapsman, die leeft bij de gedachte de smerissen te ontmoeten... Ha, ik moet u zeggen...

Maar verder kwam Laprade niet...

BRAVO! dat is knap gewerkt!

Hou je mond, snotneus!

Je oom en Mr Torrent zullen zich heel zeker niet verwaardigen om te geven aan zo'n broekvent jij! Ik zal het doen, want ik wens niet de inspanningen bewonderenswaardige mensen in gevaar worden gebracht door slinger! jouw slag.

Mr Torrent ondertekende het kontrakt dat hem een bom dulten opbracht, zoals jij het uitdrukt, om voor je oom de onmisbare laboratorium-instrumenten te kunnen kopen. Je ziet ze daar! Je oom had na zijn... fout geen toegang meer tot eigen woning of laboratorium.

Hij kan je leren wat de eer van een man eigenlijk wil zeggen... Hij heeft zich willen aanmelden bij de politie, maar hij wou eerst de laatste hand leggen aan een serum dat miljoenen mensenvlens kan redden.

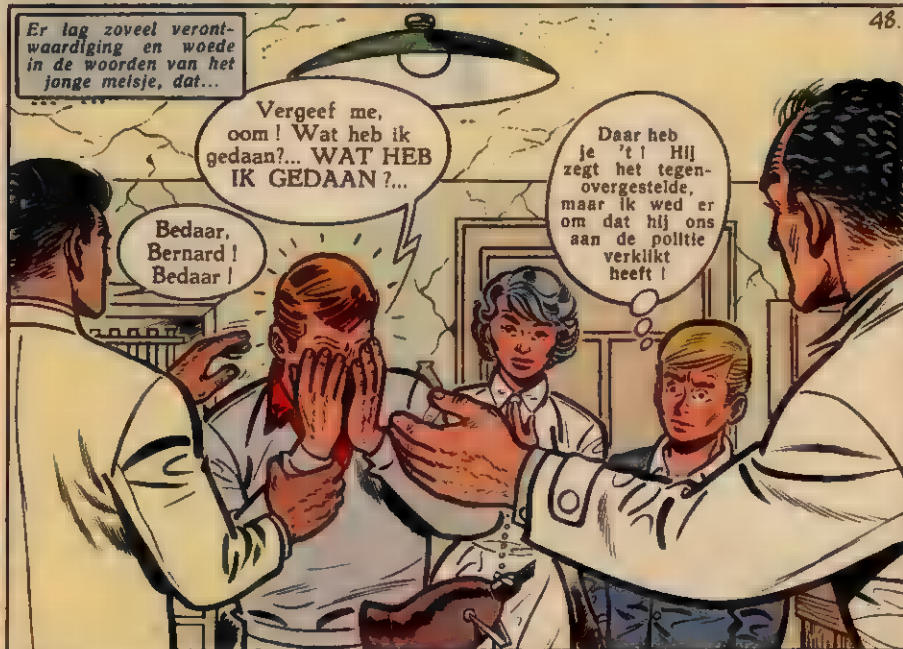

Er volgde een drukkende stilte. Laprade boog langzaam het hoofd. Na een poos zei hij aarzeland...

Is dat waar?

Wat? Je twijfelt er nog aan ook?

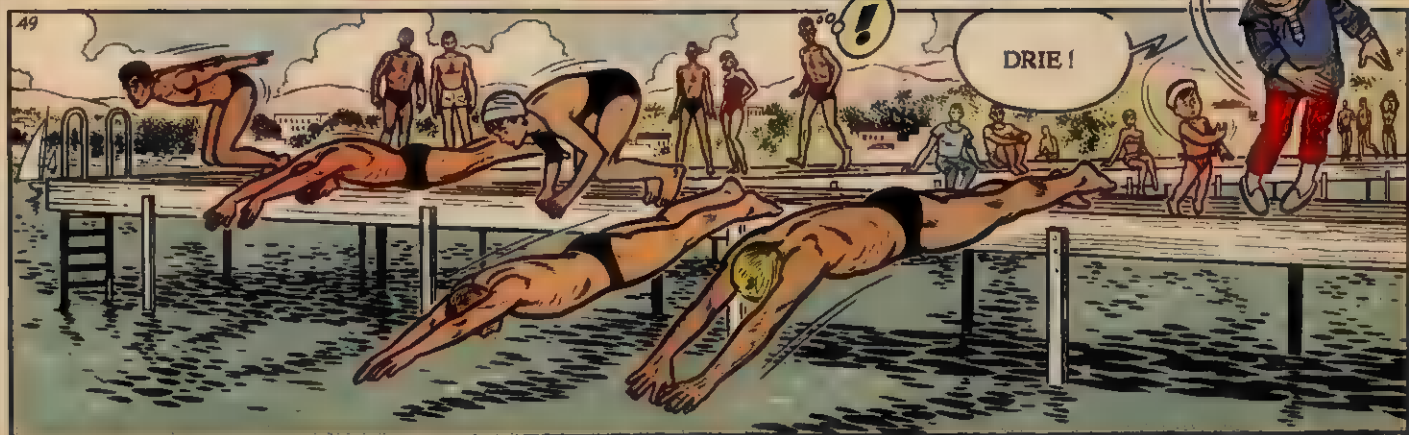
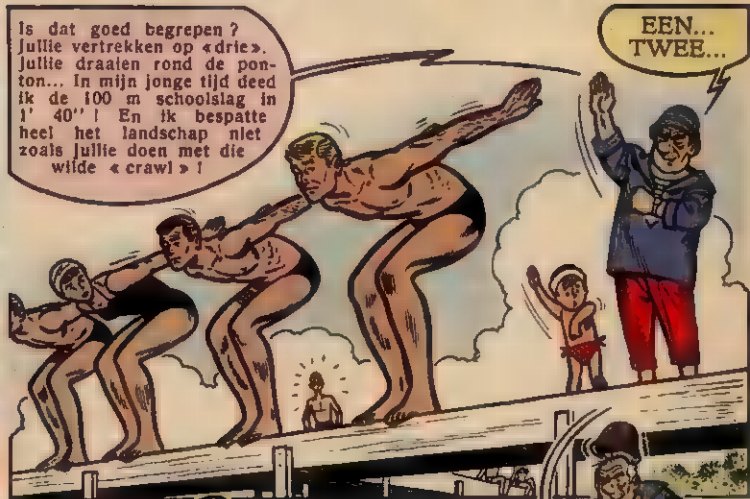
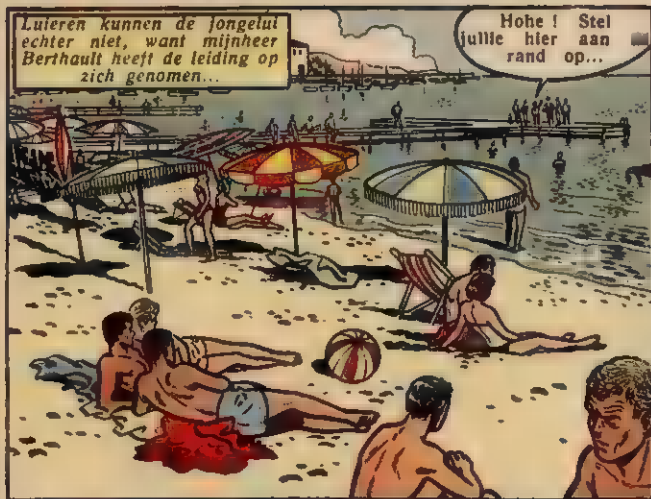
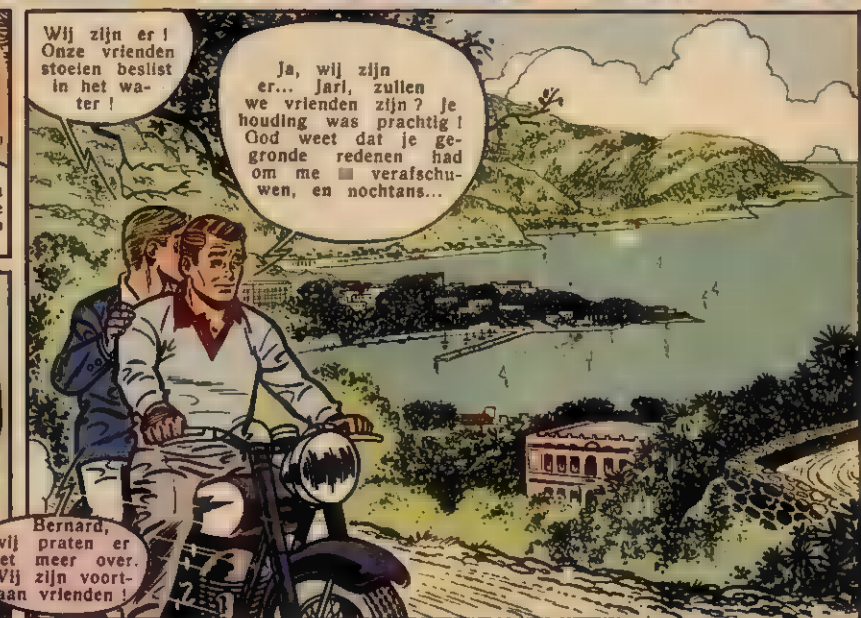
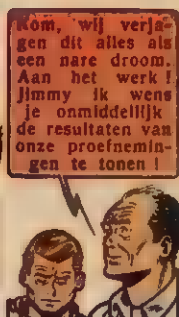
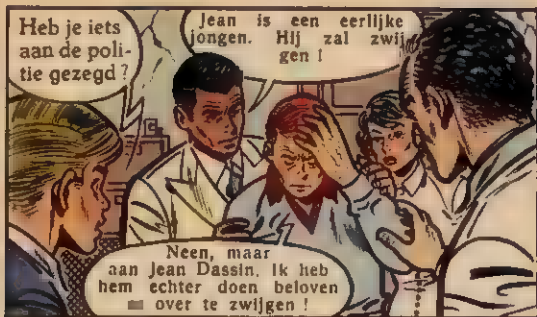

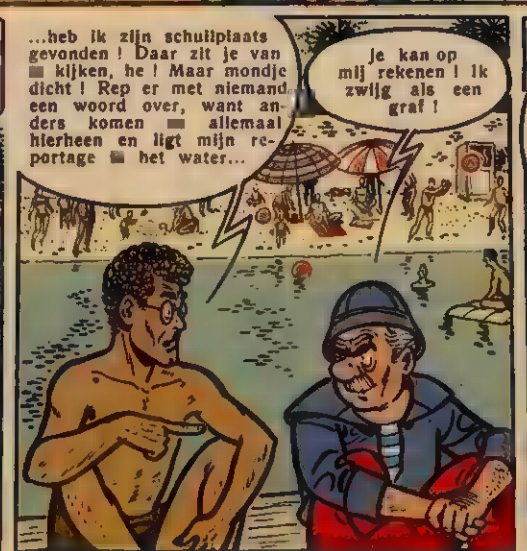
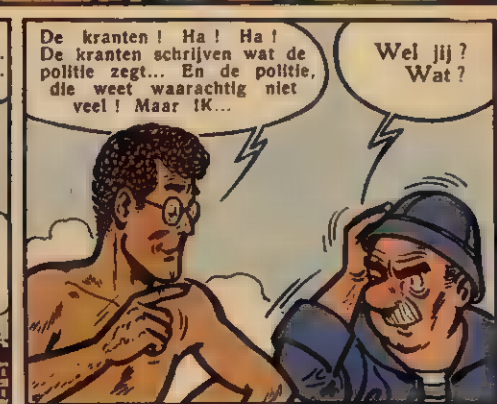
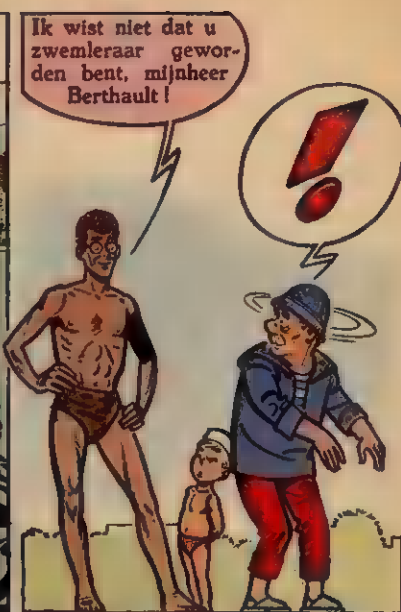
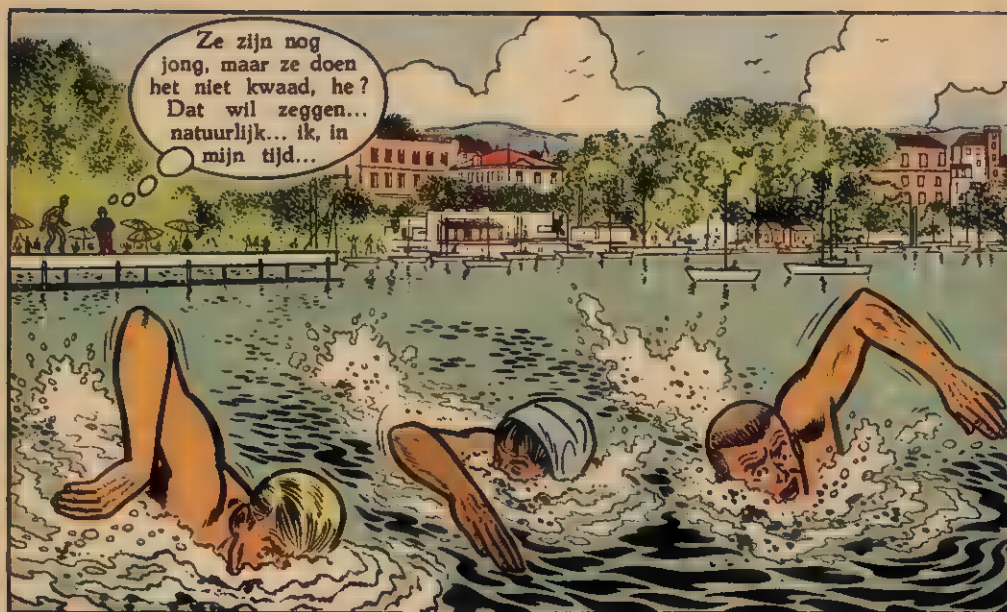
Er lag zoveel verontwaardiging en woede in de woorden van het jonge meisje, dat...

Vergeef me, oom! Wat heb ik gedaan?... WAT HEB IK GEDAAN?...

Bedaar, Bernard! Bedaar!

Daar heb je 't! Hij zegt het tegenovergestelde, maar ik wed er om dat hij ons aan de politie verklikt heeft!

Mijnheer Berthault, ik wil u niet boosmaken... Maar uw blik maakt me ongerust!

Goed ik zet alles op het spel!

Sebastien Farfalugue, je laat de zaak Jouvray vallen of je bereidt je voor een toekomst waar niets anders zal zijn dat gewezen en tandengeknars!

Luister, jongeman: IK VERBERG JOUVRAY! Indien je hem uitlevert aan de politie, dan verklik je een reeks mensen van eer, o.m. Jimmy Torrent en mijzelf!

Indien je — uitlevert aan de politie, dan zal je beslist als journalist een paar galons verdienen, maar tot je laatste levensdag zal je dan GEBUKT gaan onder de verachting van al je oude vrienden!

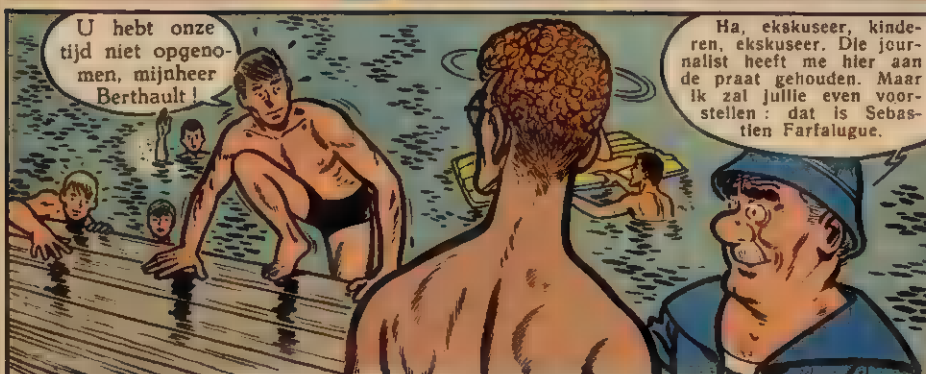
Ik ben totaal van streek! Ik kon me niet indenken dat u...

Hou op met je praatjes! Mijn zwemmers komen terug. Ik heb thans niet de tijd je uitleg te geven of te vragen hoe jij op het spoor bent gekomen. Ik eis een kordaat antwoord.

Goed, goed... Ik zie van mijn onderzoek af...

Dank je, Sebastien. Ik wist dat je een trouwe vriend was! Maar sta op!

U hebt onze tijd niet opgenomen, mijnheer Berthault!

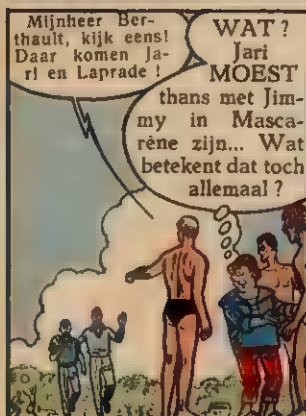
Ha, excuseer, kinderen, excuseer. Die journalist heeft me hier aan de praat gehouden. Maar ik zal jullie even voorstellen: dat is Sebastien Farfalugue.

He, jij knapt je even op vooraleer onder de ogen van dat persmannetje te komen?

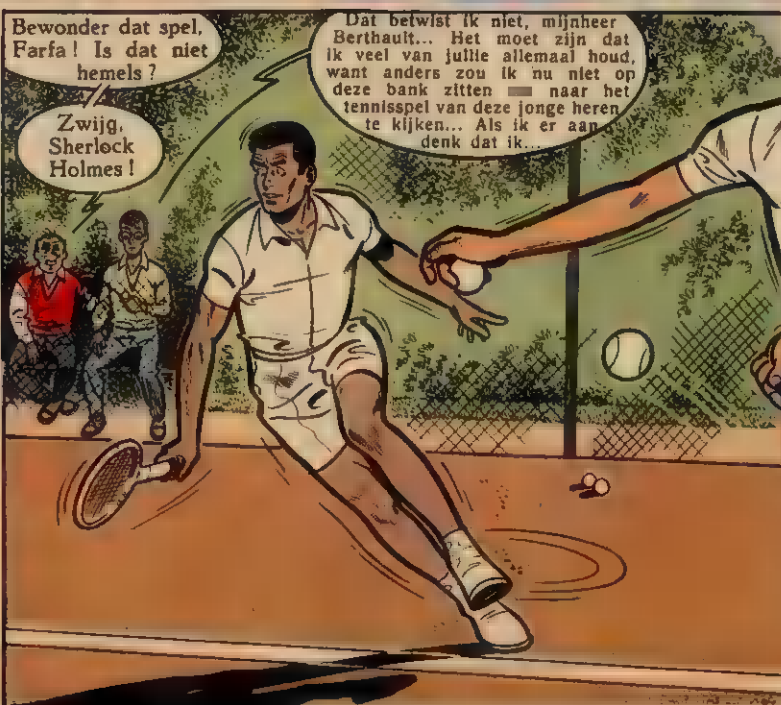
Sebastien vertelde zo juist dat hij van zijn chef de opdracht heeft gekregen een reportage te maken over het Torrent-college, nietwaar Farfalugue?

He... Ja, ja... natuurlijk

Mijnheer Berthault, kijk eens! Daar komen Jari en Laprade!

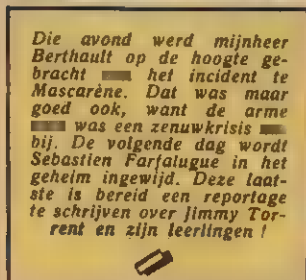
WAT? Jari MOEST thans met Jimmy in Mascarene zijn... Wat betekent dat toch allemaal?

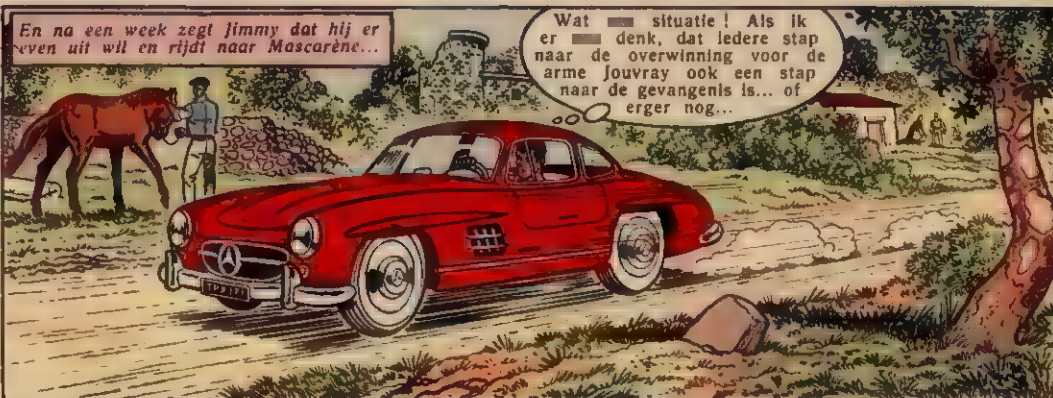
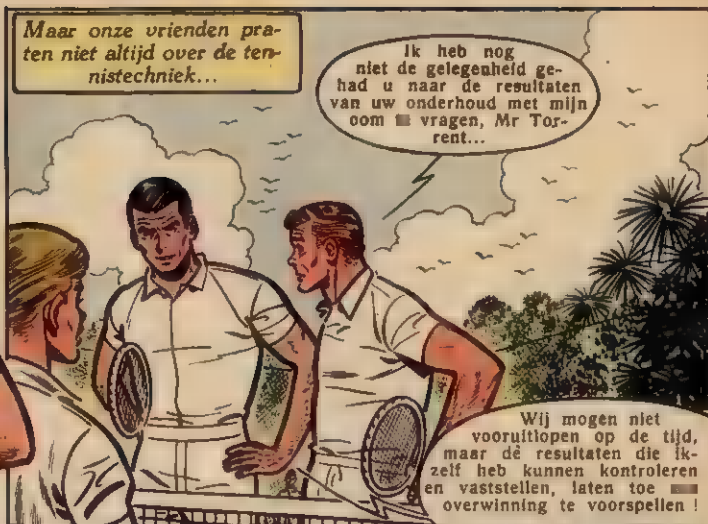
Bewonder dat spel, Farfa! Is dat niet hemels?

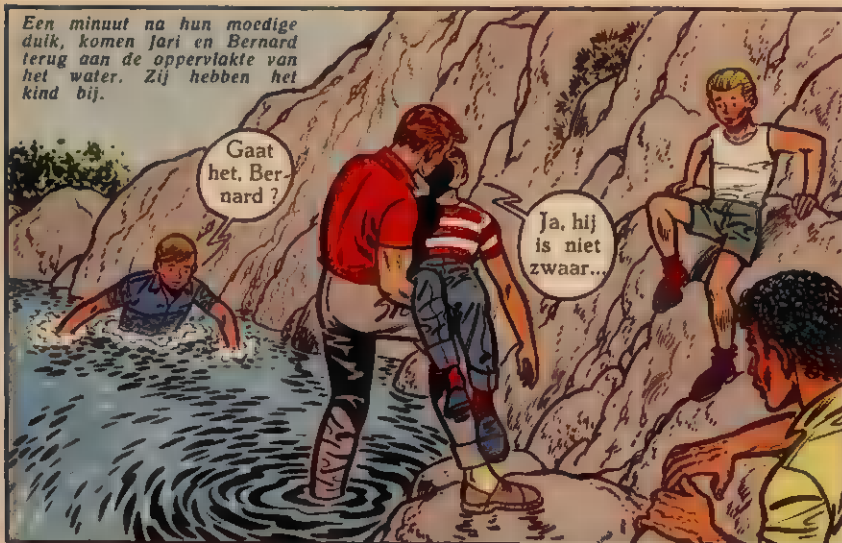
Zwijg, Sherlock Holmes!

Dat betwist ik niet, mijnheer Berthault... Het moet zijn dat ik veel van jullie allemaal houd, want anders zou ik nu niet op deze bank zitten — naar het tennisspel van deze jonge heren te kijken... Als ik er aan denk dat ik...

Die avond werd mijnheer Berthault op de hoogte gebracht — het incident te Mascarene. Dat was maar goed ook, want de arme — was een zenuwkrisis — bij. De volgende dag wordt Sebastien Farfalugue in het geheim ingewijd. Deze laatste is bereid een reportage te schrijven over Jimmy Torrent en zijn leerlingen!

Een minuut na hun moedige duik, komen Jari en Bernard terug aan de oppervlakte van het water. Zij hebben het kind bij.

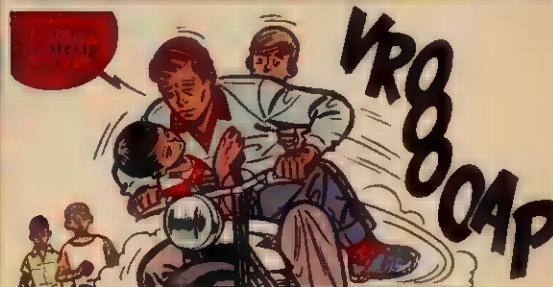
Gaat het, Bernard?

Ja, hij is niet zwaar...

Zijn pols slaat niet meer... Er staat slechts één ding op hem op de motorfiets naar de dokter te brengen...

Red hem!... Rij naar dokter Turlan, die in het dorp woont...

VRUG OAP

En twee minuten later is de jongen reeds bij Turlan, de dorpsarts. De ouders van de knaap komen toegesnel...

Dokter, ik smeeek u, red mijn zoon... Doe iets... Doe iets...

Helaas, mevrouw...

Bernard, wij moeten Jimmy halen...

Dat is waar. Jimmy is dokter geweest. Wij roepen hem!

Jimmy, — jongen is verdronken... Kom onmiddellijk mee. Doe iets voor hem!

Ja, — kom! Maar wat doen jullie eigenlijk hier?

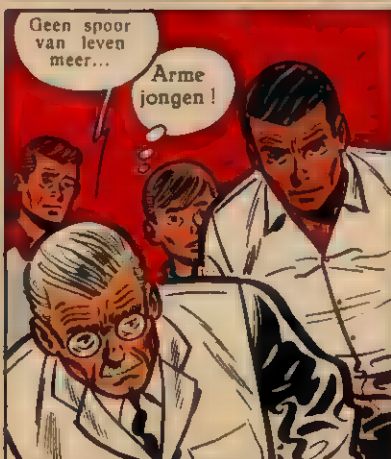
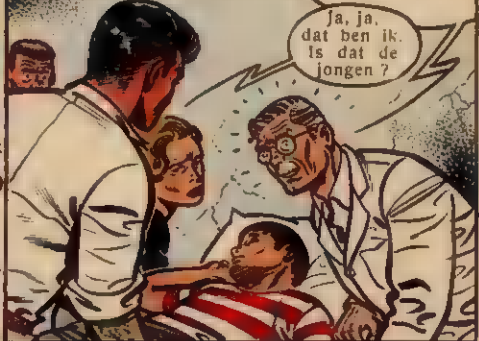
Dat zijn de kozijns van juffrouw Berthault... Naar het schijnt hebben zij Pierrot uit het water bij de steengroeve gehaald.

Wij zullen het je straks wel uitleggen...

En enkele seconden later is Jimmy reeds bij dokter Turlan...

Dokter Torrent. U bent het die de chirurgie hebt opgegeven tengevolge van...

Ja, ja, dat ben ik. Is dat de jongen?

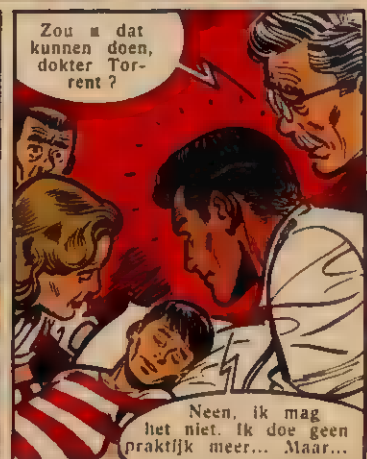
Geen spoor van leven meer...

Arme jongen!

Gedurende een ruime poos onderzoekt Jimmy de jongen, dan...

Het enige wat er nog te doen is, dat is een hartmassage, maar daarvoor moeten we de borstkas openmaken...

Zou u dat kunnen doen, dokter Torrent?

Neen, ik mag het niet. Ik doe geen praktisch meer... Maar...

Ga voort met de kunstmatige ademhaling. Ik kom onmiddellijk terug!

Jimmy, ga je professor Jouvray vragen of hij de operatie wil doen?...

Tussen onze veiligheid en het leven van een kind mogen we niet aarzelen, jari...

En twee minuten later...

Maar Jimmy! Indien ik hier buiten ga, betekent dit mijn onmiddellijke aanhouding... EN OOK DIE VAN JOU!

En dan is mijn werk onvoltooid... ONVOLTOOID... Waartoe dienen de risico's die jullie allemaal om mijnen wil hebben gelopen?

Bekommer je niet om ons. Is het wel-slagen van je werk voor 100 % zeker?

Neen, niet voor 100 %, maar...

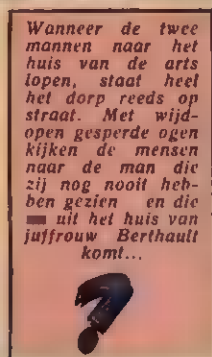

De dood van de jongen is voor 100 % zeker, indien je hem niet opereert.

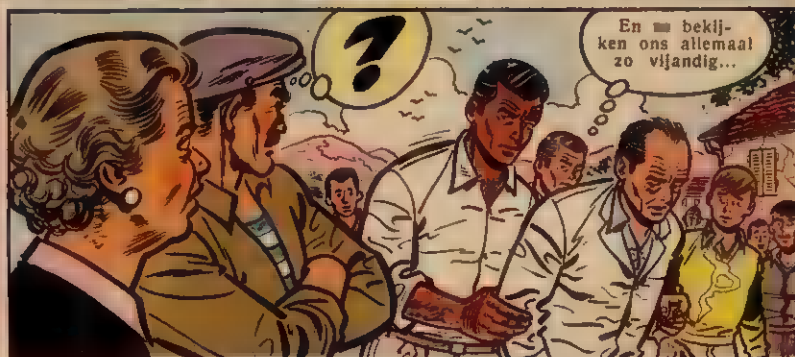
Het is goed. Leid me naar hem toe... God bescherm ons allen!

En ik was zo na aan het doel...

Wanneer de twee mannen naar het huis van de arts lopen, staat heel het dorp reeds op straat. Met wijden gesperde ogen kijken de mensen naar de man die zij nog nooit hebben gezien - en die uit het huis van juffrouw Berthault komt...

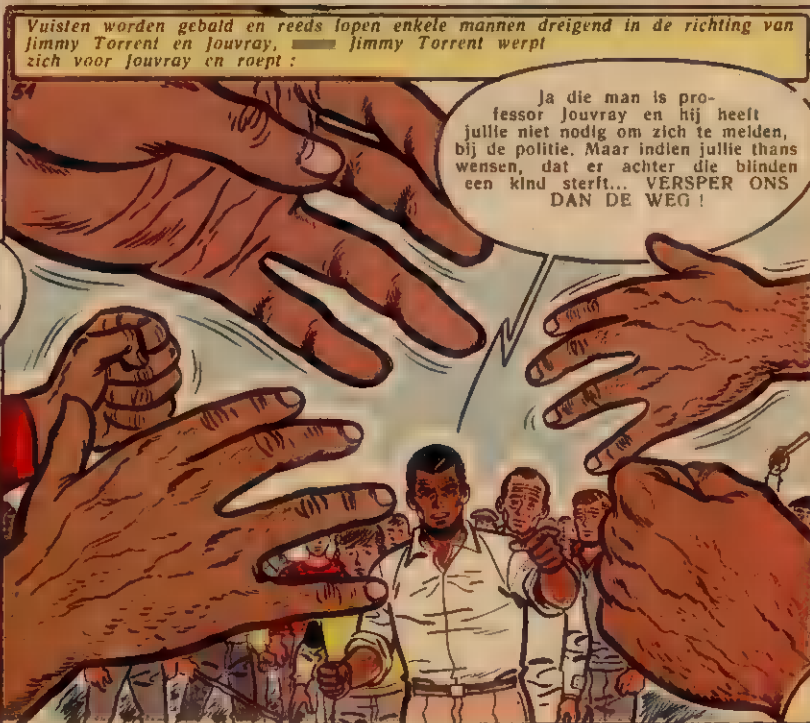
En — bekijken ons allemaal zo vijandig...

Eensklaps nadert iemand de zieke en herkent de man wiens naam hij in de kranten heeft gezien. En spoedig gaat het van mond tot mond: Jouvray, de man die gezocht wordt door de politie. De moordenaar Jouvray... Jouvray... En eensklaps gilt een man:

MOORDENAAR !

GRIP HEM !

Vuisten worden gebald en reeds lopen enkele mannen dreigend in de richting van Jimmy Torrent en Jouvray. Jimmy Torrent werpt zich voor Jouvray en roept:

Ja die man is professor Jouvray en hij heeft jullie niet nodig om zich te melden, bij de politie. Maar indien jullie thans wensen, dat er achter die blinden een kind sterft... **VERSPER ONS DAN DE WEG !**

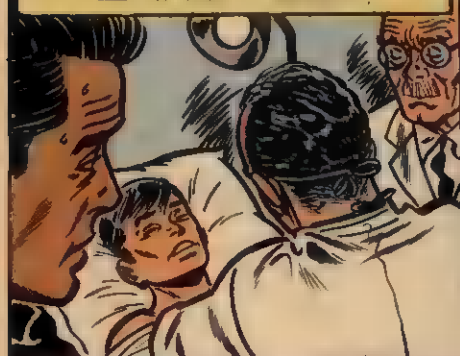
Ondanks de dreigende blikken vervolgt Jimmy vastberaden zijn weg. Hier ■■■ daar wordt nog gemompeld, maar de mensen wijken achteruit...

Enkele seconden later valt de deur achter de rug van onze vrienden toe. De mensen zijn er zich thans van bewust, dat er achter de muren van het oude doktershuis een strijd om leven of dood begint... Zij praten zachtjes met elkaar...

Prof. Jouvray verzamelt zijn laatste energie en zijn laatste kracht ■■■ de operatie uit te voeren en met delicate regelmaat het hart ■■■ het kind te masseren.

Na een kwartier is er nog geen teken van leven, en eensklaps...

Onder de bezorgde blikken van de professor en de oude arts neemt Jimmy de taak van Jouvray over.

Terwijl drie mensen angstig op een teken van leven wachten, blijven Jari en Laprade bij de ouders van het kind.

Ik hoop dat het gebed van die ■■■ moeder verhoord wordt!

Drie kwartier later wachten de dorpeelingen nog steeds. Zij spreken niet meer, maar ze smeken de hemel om het kind aan het leven terug te schenken...

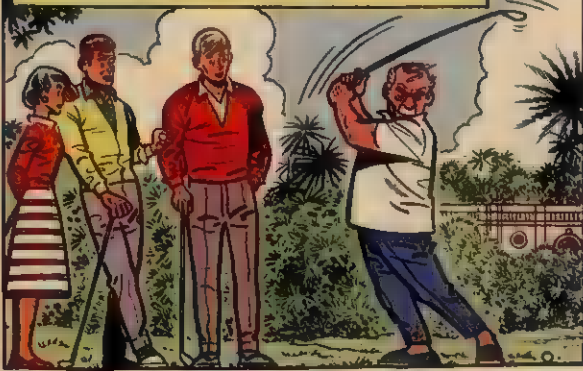
Uitgeput door de geweldige spanning moet Jimmy weer opnieuw afgelost worden door prof. Jouvray...

Het is net alsof ik ■■■ heel zwakke harts slag voel... Als de jongen maar weer opnieuw kon ademen!

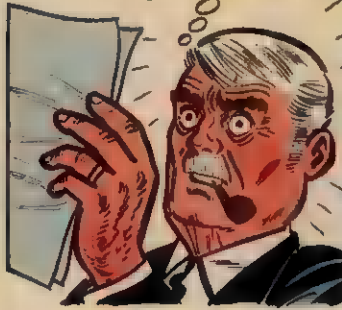

En op het ogenblik dat prof. Jouvray en Jimmy een wanhopig gevecht tegen de dood leveren, speelt mijnheer Berthault met zijn jonge gasten... Zij vermoeden helemaal niets van het drama...

En de politiekommissaris te Parijs krijgt een brief die inslaat als een bom...

ALLE DUIVELS!

Langlois, kom onmiddellijk hierheen! Wij hebben Jouvray en zijn assistente!

Enkele seconden later...

Wat zeg je daarvan? Nogal origineel opgesteld, he?

Dus, hij zou zich te Mascarene verbergen?

Dat kan best. Het is een verloren nest...

Ik veronderstel dat wij er naar toe moeten?

Met het eerste vliegtuig dat naar Nice vertrekt ga je mee! Ik verwittig onze collega's van de Azurenkust.

En anderhalf uur later...

Langlois, waaraan denk je?

Wel, ik denk de identiteit van de verklapper... Ik kan het haast niet geloven...

In het nederig kabinet Turlan wordt strijd ononderbroken voortgezet En eensklaps...

Jimmy, de longen vullen zich... Hij ademt!

God, het is een waar mirakel!

Rosp niet vroeg! Wij moeten hem nu nog tot het bewustzijn kunnen brengen!

En weer verlopen er 10 minuten. Onbeweeglijk wachten de mensen en staren naar de huisdeur van dokter Turlan. Zou de deur geopend worden goed of slecht nieuws mee te delen?

Niemand heeft haar aanwezigheid opgemerkt... Eensklaps verbreekt een bijna onmenselijke kreet de stilte...

PIERROT!

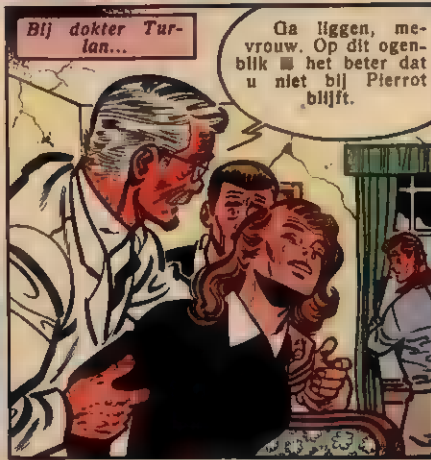
Versteend angst staren de dorpelingen de deur. Eensklaps gaat ze open, de oude arts verschijnt :

Vrienden, het gevaar is geweken. De kreet die jullie hoorden was die van de moeder van Pierrot. Zij kon haar ontroering niet bedwingen toen men haar zei, dat haar kind gered is.

Het is gered door groot geleerde, door professor Jouvray en zijn vriend Jimmy Torrent... Neen, zeg niets. Ik weet dat de aanwezigheid van de professor in ons dorp zonderling is... Maar ik vraag jullie: oordeel hem niet en oordeel ook zijn vrienden niet... Zonder Jouvray en zonder zijn vrienden, zou de jongen beslist dood geweest zijn...

De oude dokter deed de deur weer toe. De mensen zijn opgelucht, maar ze kunnen er niet toe besluiten naar huis terug te keren. De dood is overwonnen door een moordenaar... Er was nog een geheim, nog een mysterie en zij wachtten op een verklaring...

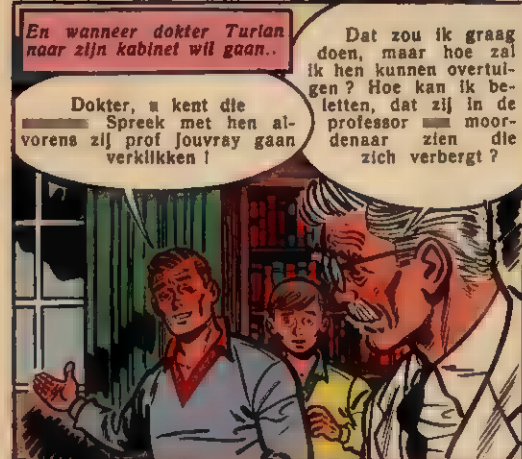

Bij dokter Turlan...

Ga liggen, mevrouw. Op dit ogenblik is het beter dat u niet bij Pierrot blijft.

De mensen blijven staan... Hoe zullen ze reageren als...

En wanneer dokter Turlan naar zijn kabinet wil gaan...

Dokter, u kent die... Spreek met hen alvorens zij prof Jouvray gaan verlikken!

Dat zou ik graag doen, maar hoe zal ik hen kunnen overtuigen? Hoe kan ik beletten, dat zij in de professor moordenaar zien die zich verbergt?

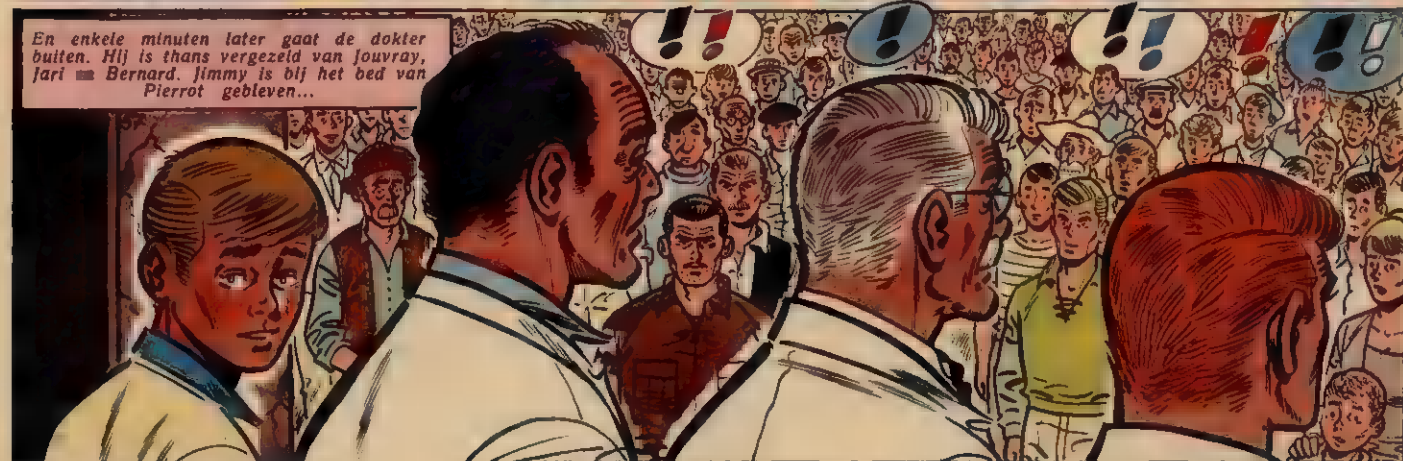

Dokter, mijnheer Jouvray heeft niet de tijd gehad het u te zeggen: hij heeft zich te Mascarène verborgen om, met de hulp van zijn trouwe vrienden, de laatste hand te leggen aan een serum dat de leucemie moet genezen. De professor heeft misschien nog twee of drie dagen nodig om de vreselijke ziekte die overal dood zaait te genezen...

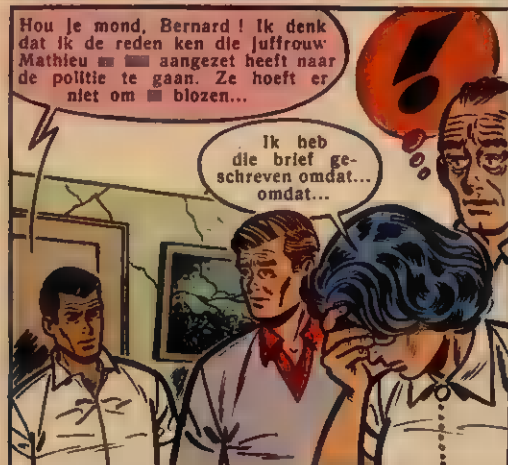
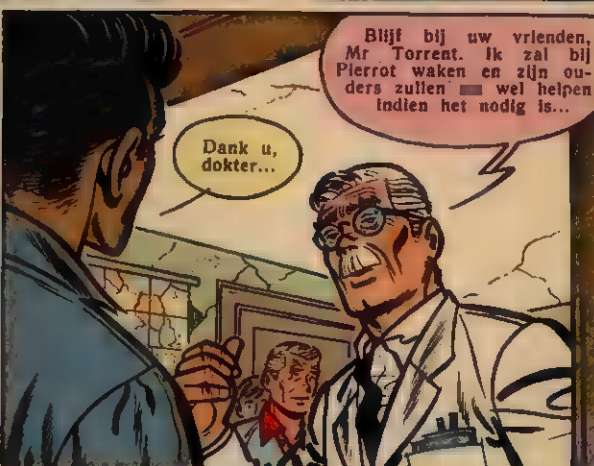
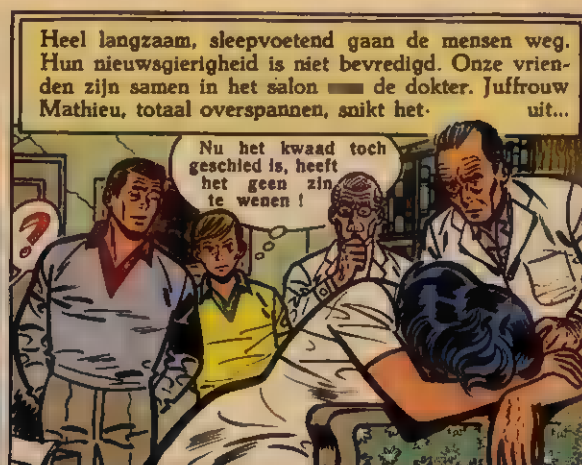
Maak van uw autoriteit gebruik, dokter, om prof Jouvray nog enkele dagen vrijheid te gunnen. Eens zijn taak ten einde, zal hij zich wel bij de politie melden... Het gaat hier om duizenden mensenlevens!

Dat ik daar aan niet gedacht heb! DE LEUCEMIE! Je hebt gelijk, ik zal hen toespreken...

En enkele minuten later gaat de dokter buiten. Hij is thans vergezeld van Jouvray, Jari en Bernard. Jimmy is bij het bed van Pierrot gebleven...

Je hebt goed gehandeld, juffrouw Mathieu. Ik wist dat er iets was misgelopen met mijn experimenten, maar Ondanks alles hoopte ik nog... Il dacht dat ik een nieuwe Pasteur was... Hoe belachelijk! Waartoe diende het me hier te verbergen?

TOT NIETS!.. TOT NIETS!

Tot niets, zeg je? En het kind dat je van de dood hebt gered, is dat niets?

Ik heb één mensenleven gered, ik wou er duizenden redden... Gisteren vergaf ik het me nog, dat ik jullie had meegesleept in deze droevige geschiedenis. Ik zei tot me zelf dat jullie offer ten minste tot iets zou dienen... Maar mijn mislukking maakte van jullie de medeplichtigen van een moordenaar, van een mislukking!

Zwijg toch, Jouvray! De mislukking is slechts tijdelijk en geen van ons zal ooit beklagen je geholpen te hebben... En als het te herbeginnen was...

Dan zou ik het zo handelen!... Gefeliciteerd, he! Ik verneem zo even dat jullie het leven gered hebt van een jongen! De mensen buiten vertelden het me, maar ze bekeken me toch een beetje... hoe zal ik het zeggen... raar...

Ik begrijp het! Ik heb hen iets wijs gemaakt... Ik heb komedie gespeeld...

M. Berthault! Hoe komt u hier?

Ik ben hier als... hm... U bent in gezelschap, mijnheer Berthault? Voor het ogenblik niet, maar het zal niet lang duren... « Ze » zijn in de buurt van Mascarene. Ik heb hen kunnen losgooien!

Ik denk dat het goed is een verklaring te geven aan Mr Torrent en aan...

Ja, inderdaad! Want ze staren ons een beetje dwaas aan, he!

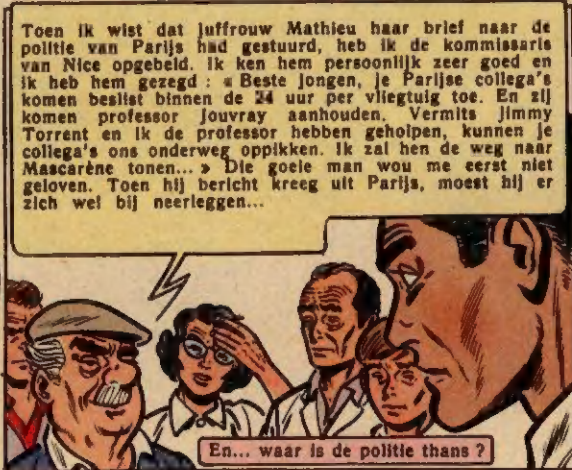
Ik zei dus dat ik inlichtingen genomen heb omtrent de straf die prof Jouvray zou kunnen krijgen. Ik heb er niet bijgevoegd dat ik mijnheer Berthault gevraagd heb een klein onderzoek in die richting in te stellen. Tegelijkertijd heb ik hem verteld, dat ik een vergissing ontdekt had in onze experimenten.

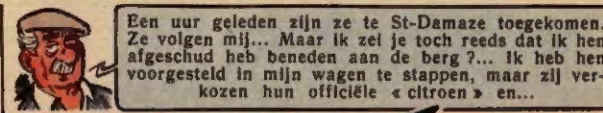
Ja, en ik ben naar een man van de wet gegaan! Naar een beroemd advocaat! Hij is optimist. Hij zegt dat Jouvray de grote meerderheid van de publieke opinie achter zich heeft. Toen heb ik mijn « nichtje » geschreven dat ik haar plan om Jouvray en zijn handlangers te verklikken, goedgekeurde... Het is inderdaad beter dat de LEVENDE Jouvray voor enkele tijd wordt opgesloten, dan een DODE Jouvray te vinden te midden van zijn laboratorium en zijn proefkonijntjes! Waar of niet?

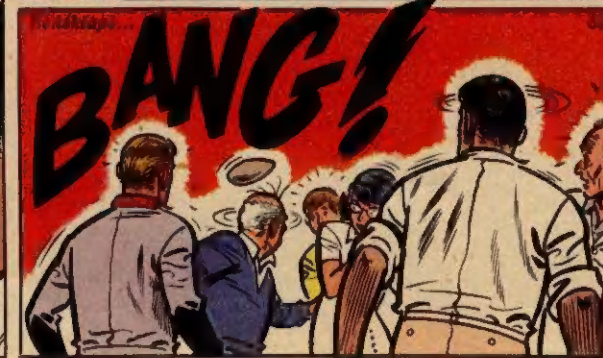
Berthault, je zegt dat je de beslissing van juffrouw Mathieu zichzelf en de professor bij de politie aan te geven goedkeurt... En wij? Ik heb de indruk dat wij de verantwoordelijkheid delen...

Toen ik wist dat juffrouw Mathieu haar brief naar de politie van Parijs had gestuurd, heb ik de commissaris van Nice opgebeld. Ik ken hem persoonlijk zeer goed en ik heb hem gezegd: « Beste jongen, je Parijse collega's komen beslist binnen de 24 uur per vliegtuig toe. En zij komen professor Jouvray aanhouden. Vermits Jimmy Torrent en ik de professor hebben geholpen, kunnen je collega's ons onderweg oppikken. Ik zal hen de weg naar Mascarene tonen... » Die goele man wou me eerst niet geloven. Toen hij bericht kreeg uit Parijs, moest hij er zich wel bij neerleggen...

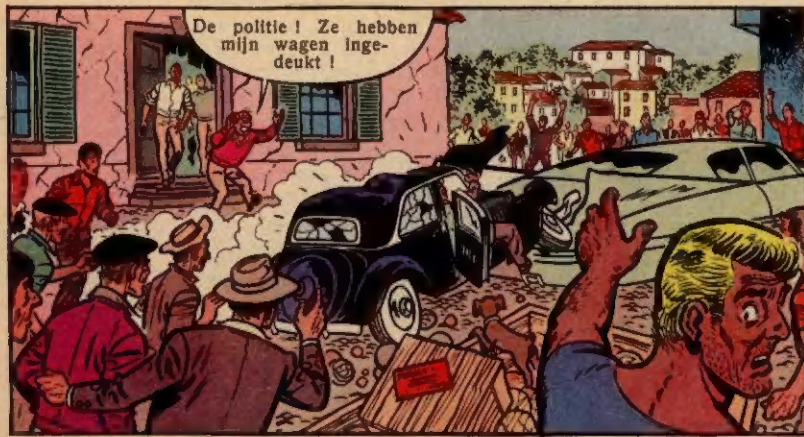

Een uur geleden zijn ze te St-Damaze toegekomen. Ze volgen mij... Maar ik zei je toch reeds dat ik hen afgeschud heb beneden aan de berg?... Ik heb hen voorgesteld in mijn wagen te stappen, maar zij verkozen hun officiële « Citroën » en...

BANG!

En... waar is de politie thans?

Ja, het was natuurlijk een
geheel ander gezicht. De mensen
van Avignon zijn nu
een dag meer gebouwen
dan anders in 't jaar!
De volgende dag is
het een kleine dorpie
in de brandpunt van de
belangstelling. Alle
schreeuwen opnieuw
over de zaak Jouvray. Ze
hebben heftige
reizen af.

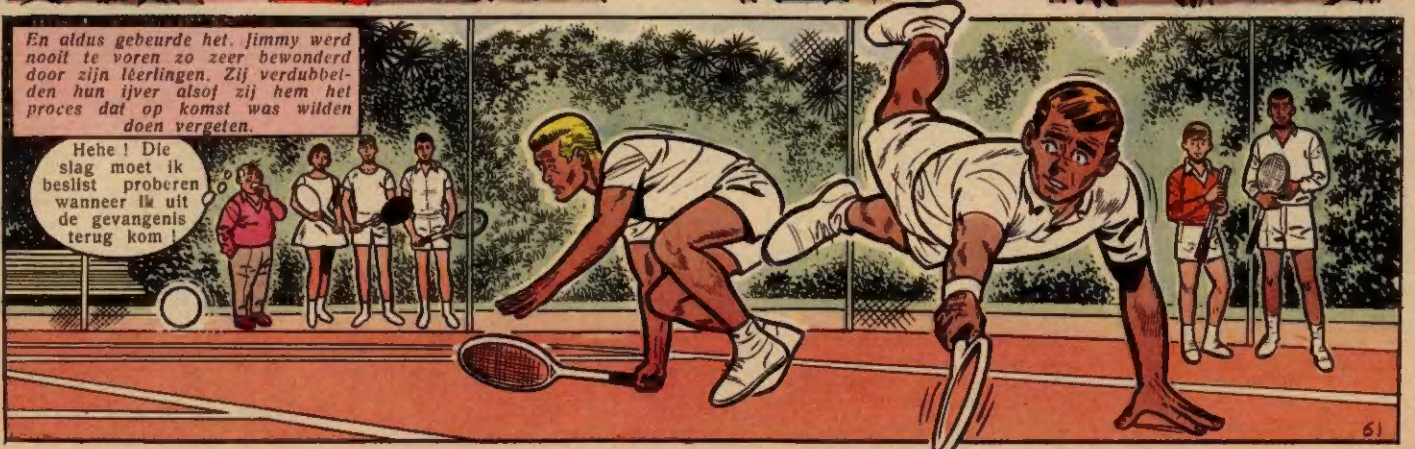
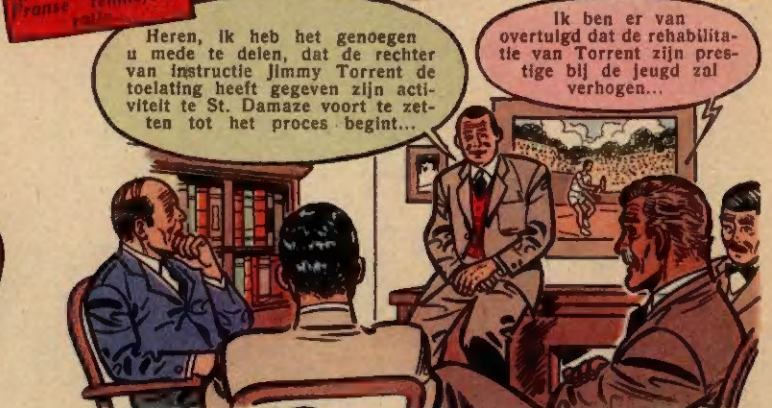
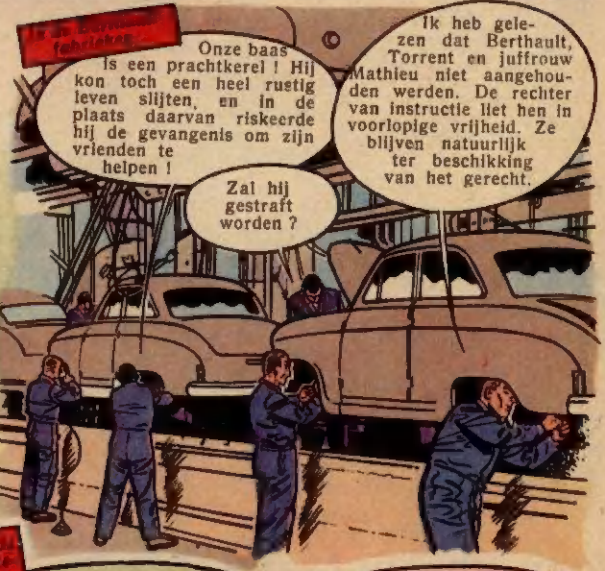
De dorpie

Jij doet wat je wil, maar ik
ben het eens met dokter Turlau.
Hij heeft gezegd: « Indien die brave
mensen veroordeeld worden, dan ga
ik naar Parijs en manifesteer voor
het Ministerie van Justitie ». Wie zou
Pierrot gered hebben, indien zij
niet hier waren geweest?...

In de zetel van
de British Lawn

In de zetel van de
Franse tennissede

Om gezondheidsredenen werd prof Jouvray voorlopig naar een gevangenis overgebracht. In een klein celletje van Parijs herstelde hij langzaam. Jouvray Mathieu, die iedere dag bezocht, was hoe onge-

Het verdicht zelf kan me niet schelen, maar zal ik mijn werk ooit tot een goed einde kunnen brengen? Wat me nog het meest bekommert, is het feit dat jullie door mijn schuld voor de rechtbank moeten verschijnen...

Heb vertrouwen, professor! Alles zal goed aflopen!

Een week nadien had het proces van de «handlangers» van prof. Jouvray plaats. Jari is met Jimmy en Berthault naar Parijs gekomen. Hij logeert bij zijn vriend Michel en kan zijn zenuwen niet bedwingen.

Stel je voor dat Jimmy een of twee jaar opgesloten wordt... Als ik er aan denk dat er op ditzelfde ogenblik...

Maar neen, op dit ogenblik is alles reeds voorbij. Ik ga een krant kopen!

Neen, neen! Ik ben te bang dat...

TOK TOK

HIER ZIJN WIJ! WIJ WERDEN VRIJ GESPROKEN!

Er verliepen nog zes weken alvorens de uitspraak in het proces Jouvray viel. Wij zullen het proces niet in het lang en het breed vertellen, maar slechts een klein uittreksel geven uit een groot dagblad.

PROFESSOR JOUVRAY VRIJGESPROKEN!

"Ik ben de grootste schuldige" zegt mijnheer Lorme

Mijnheer Lorme, de automobilist die verantwoordelijk was voor de dood van de vrouw en de zoon van prof Jouvray, en die door Jouvray met twee kogels werd getroffen, verscheen als getuige. Hij is bijna hersteld, maar hinkte nog. Zich tot de jury wendend riep hij: «Ik ben de grote schuldige, en als er iemand moet gestraft worden, DAN BEN IK HET!»

Enkele tijd nadien werden de tennismatchen betwist voor de Europese beker. De jonge Franse ploeg stak torenhoog uit boven haar rivalen. Jari en Laprade speelden opvallend flink.

Jari en Laprade verslaan Price en Mac Kinley met 7-5, 6-2, en zullen dus de finale betwisten.

JIMMY! WACHT OP MIJ!

BRAVO, JARI, BRAVO, BERNARD!

Toetjuchingen barsten los. Men weet niet of het publiek de jonge kampioenen toejuicht, de grote kampioenen die hen heeft opgeleid, of de man met het grote hart die niet aarzelde zelfs zijn eer op te offeren in naam van de vriendschap... De drie wellicht, of beter, de vier want hier kunnen we toch de goeie, beste mijnheer Berthault niet uitsluiten...

Rendez-vous bij de uitgang, he! Ik moet mijn jongens gaan feliciteren!

En bij de uitgang van het Roland-Garros stadion...

Onze plannen? Wel, morgen vieren we de genezing van professor Jouvray... en het feit dat hij zijn werk weer kan opnemen... En wij verlaten Frankrijk om onze tenien op te slaan aan de oever van een zee...

Ja, die driemaal kleiner is dan de Middellandse... Ik heb het uitgerekend!

Jullie hebben er het raden naar, heren!

Einde

LEES ELKE WEEK :

KUIFJE

48 bladz.

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

**HET BIEDT JE
PRACHTIGE TEKENINGEN
SPANNENDE VERHALEN
REPORTAGES, SPELEN, HUMOR.**

